

HRISTOS ESTE TAINA LUI DUMNEZEU DESCOPERITA

Să mai rămânem puțin în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Scumpule Tată ceresc, în dimineața aceasta ne apropiem din nou de Tine, Cel plin de har, pentru milă și călăuzirea Duhului Sfânt, pentru că ne-am adunat împreună ca să învățăm din Cuvântul Tău cum să trăim în aceste zile și în ce ceas trăim.

Dă-ne călăuzirea Ta sfântă în gânduri și în inimă, și îndreaptă-ne spre fiecare Cuvânt pe care trebuie să-L cunoaștem, astfel încât inimile noastre să fie deschise la ceea ce vrei să ne spui, iar gura să ne fie închisă pentru lucrurile care nu sunt corecte, știind că numai Tu ne poți descoperi Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, când trebuie să părăsesc biserica aceasta micuță și să plec în alte părți ale lumii, Ți-i predau Ție, Doamne, deoarece au fost născuți pentru Tine prin Duhul și Cuvântul adevărului. Te rog să-i binecuvântezi și să-i ții strâns legați împreună prin legătura dragostei lui Hristos.

Binecuvântează-l pe scumpul nostru păstor. Te rugăm să-l ungi cu Duhul Sfânt, din Cuvântul Tău, ca să hrănească turma.

Doamne, Tu mi-ai dat o vedenie în care mi-ai spus: „Depozitează hrana aceasta aici, pentru că vine un timp când va fi nevoie de ea,” iar eu am încercat să fac aceasta cu respect și teamă. Îngăduie ca ei să fie hrăniți din ea și arată-le că Tu ești Dumnezeu și că Acesta este Cuvântul Tău adevărat, astfel încât să recunoască harul pe care ni l-ai dat în aceste zile.

Binecuvântează-i pe toți cei prezenți și pe cei care ar fi dorit să fie prezenți, pentru că Te rugăm aceasta, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți.

Înainte de-a începe citirea Cuvântului, avem un serviciu de binecuvântare pentru unul din copiii fratelui Collins, pentru că după cum știți, frații Collins sunt mădulare credincioase ale Trupului lui Hristos. Dacă ați observat, nu am spus „ale Tabernacolului”, ci ale Trupului lui Hristos deoarece mădularul de aici este o parte

a Trupului Său, iar frații Collins doresc să închine Domnului acest micuț.

Cred că soția mea mă invidiază când vede că țin copiii în brațe... Frate Neville, vino în față, te rog.

Cum te numești, frate? (Tatăl spune: „Clyde”). Acesta este fratele și sora Clyde Collins. Este fratele scumpului nostru frate de aici, reverend Collins Wilbur. Ei și-au mărit numărul, pentru că văd aici un copilaș foarte drăgălaș.

Ce vârstă are? (Mama răspunde: „Aproape patru luni”). Aproape patru luni. Și cum se numește („Mark David Collins”). Mark David. Este un nume foarte frumos pentru un băiat foarte frumos.

Eu știu că mamele de aici pot să-l aprecieze pe micuțul acesta. Nu-i o păpușă? (Fratele Branham îl ține pe Mark David sus, înaintea adunării).

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, acest tată tânăr și mama vin cu acest micuț, un bulgăre scump de trup omenesc care le-a fost dăruit în urma unirii lor, pus în brațele lor ca să-l păstreze pentru Domnul Dumnezeu. Ei l-au adus pe micuțul Mark David ca să-L închine, cu smerenie, Celui Atotputernic, care li l-a încredințat în grijă ca să fie crescut spre slava lui Dumnezeu.

Doamne, binecuvântează-i pe tatăl și pe mama lui și fă ca vasul să ni le se golească niciodată în casă și ulciorul să nu sece. Îngăduie ca tatăl să fie sănătos și în putere, Doamne, ca să lucreze și să câștige hrana pentru micuțul băiat, iar mama să fie sănătoasă și în stare s-o pregătească. Fă ca inimile lor să fie pregătite ca să-l crească pe micuț în frica de Domnul. Îngăduie aceasta, Doamne.

Din brațele lor, acest copilaș drăgălaș, micuțul Mark David, trece în brațele mele, iar eu, Ți-l prezint Ție, Doamne, ca bătrân al acestei biserici, în Numele lui Isus Hristos, pentru o viață de slujire. Dăruiește-i aceasta, Doamne, ca să fi glorificat prin viața lui. Îngăduie să trăiască o viață lungă, chiar până la venirea Domnului Isus, dacă aceasta este voia Ta. Dacă este așa, fie ca el să ducă mai departe Mesajul Domnului Dumnezeu, în timpul care va veni.

Dăruiește-ne aceasta. Ține-l sănătos și fericit, și fie ca inima lui să fie îndreptată întotdeauna să facă lucrurile care sunt drepte înaintea lui Dumnezeu. Ascultă-ne, pentru că îți dăruim acest copilaș, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră Collins, pe acest copilăș minunat și pe tine, frate Collins. Dumnezeu să fie cu voi.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,

Aduceți-i înăuntru din câmpul păcatului.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,

Aduceți-i pe cei mici la Isus.

Vedeți, aduceți-i la Hristos înainte ca Diavolul să aibă vreo șansă. Dacă faceți aceasta, ei aparțin lui Dumnezeu pentru o viață de slujire.

Fratele Dauch este aici? Minunat! Era cât pe ce să ne părăsească. Vedeți, noi nu putem spune sau cere prea mult, dar fratele a depășit cu douăzeci și unu de ani vârsta pe care ne-a îngăduit-o Domnul.

Acum câteva zile am primit un telefon și am fost anunțați că fratele este pe moarte, așa că ne-am grăbit să mergem acolo, iar Domnul Dumnezeu a fost îndurător și l-a cruțat. Eu cred că fratele este pregătit și-L așteaptă doar pe Domnul, dar știți cum suntem noi oamenii: ținem unul la altul și parcă nu am vrea să ne despărțim.

Fratele îmi este ca un tată și mi-l amintesc încă din vechiul Tabernacol. Îmi amintesc ziua când acea Lumină a strălucit peste apa botezului în Numele lui Isus Hristos, iar fratele a venit acolo sprijinindu-se într-un baston. Avea optzeci și șapte sau optzeci și opt de ani, iar când a ajuns lângă mine a spus:

„Vreau să fiu botezat chiar acum.”

Cineva s-a dus repede și i-a adus niște haine, deoarece fratele nu mai putea să aștepte până data viitoare, ci voia să fie botezat chiar atunci. Mie îmi place mult acest fel de a fi.

Într-o zi, fratele Dauch m-a întrebat:

„Crezi că sunt în ordine, frate Branham?”

„Ai fost vreodată la medic pentru un control?”

„Da, am fost”, a răspuns el.

„Când mergi la medic pentru control, el îți pune stetoscopul și-ți ascultă inima, apoi îți ia tensiunea, îți face un examen la urină, etc., folosind tot felul de instrumente și aparate, ca să vadă dacă ești sănătos. După aceea se uită în cărțile de specialitate, unde scrie: „Dacă se întâmplă așa, înseamnă că este în ordine...” Apoi am continuat: „Singurul stetoscop pe care-l am pentru suflet este Biblia, așa că haide să facem un examen scurt.

În Ioan 5.24 scrie: „*Cine ascultă cuvintele Mele...*” ceea ce nu înseamnă doar să stai jos și să le ascuți, ci să le și primești. Tu le crezi pentru că ceva din tine îți spune că sunt corecte, de aceea le accepți și le crezi. Deci: „*Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis...*” Crezi aceasta, frate?”

„Da, cred”, a răspuns el.

„Atunci îți voi spune ce zice Medicul suprem: „...*a trecut din moarte la viață și nu mai vine la judecată.*” Apoi am adăugat: „Din câte cunosc eu, conform Cărții ai trecut examenul cu bine.”

Bărbatul acesta are aproape o sută de ani. El n-a fost un om bisericos, dar când Lumina a strălucit pentru prima dată înaintea sa, a primit-o cu bucurie. Vedeți, acea sămânță hotărâtă dinainte care zăcea acolo? De îndată ce a fost atinsă de Lumină, a venit la Viață.

Știu că astăzi este cald și mi-e greu să-i chem pe oameni pentru un serviciu unde stați înghesuți în felul acesta, dar m-am gândit că ar fi bine dacă, prin harul lui Dumnezeu, vom mai avea un serviciu înainte ca să vă părăsesc, pentru puțin timp, nădăjduiesc.

Mâine seară trebuie să plec la Chicago. M-am gândit să merg puțin mai devreme, ca să mă odihnesc puțin înainte de a începe o serie de servicii. Serviciile se vor ține pe Arena Marigold, începând de miercuri seara, până duminică. Sâmbătă dimineața, Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline vor avea un mic dejun, iar sâmbătă seara ne vom aduna la Lane Tech.

Dacă sunteți în zona aceea, să știți că acesta va fi un serviciu evanghelic obișnuit, așa cum avem de fiecare dată. Cele mai multe Mesaje vor fi în legătură cu ceea ce a fost învățat aici, pentru că acesta este locul în care facem benzile. Afară se pot

certa, dar dacă primesc benzile făcute aici, depinde de ei dacă vor să le asculte sau nu.

Când merg afară, încerc să nu intru în ceva prea adânc, deoarece mulți dintre oameni sunt superficiali, dar aici, simt că am dreptul să spun tot ce îmi pune Dumnezeu pe inimă. Astfel, benzile noastre sunt făcute aici. Vedeți?

Dacă doriți să veniți la adunările de acolo, vom fi bucuroși să vă avem printre noi, iar dacă nu știți cum să ajungeți acolo, luați legătura cu oricare din oamenii de la Evanghelia Deplină sau cu fratele Carlson, și el vă va lămuri.

Lunea următoare mă voi întoarce, după-amiaza sau seara, dar marți vom pleca în Arizona, ca să ducem copiii la școală și așa mai departe. Nu știu când voi mai veni înapoi, pentru că vreau ca Domnul să mă călăuzească în tot ceea ce fac.

S-a întâmplat ceva foarte ciudat. Știu că se înregistrează, dar aici pot spune tot ceea ce gândesc. Dorința mea este să surprind vedeniile și călăuzirea Duhului Sfânt chiar atunci când lucrează.

Anul trecut a fost cel mai deosebit an din toată slujba mea. În ceea ce privește viziunile, s-au petrecut lucruri care au fost spuse chiar cu mult înainte, împlinindu-se întocmai cum a spus Duhul.

Vreau să vă spun că mie nu-mi place clima din zona aceasta pentru că-mi face rău, de aceea ceea ce mă aduce aici sunteți voi, Biserica.

Vă spun sincer că dintre toate locurile pe unde am umblat, aici mă simt cel mai bine să vin să predic Evanghelia și se pare că o bandă înregistrată aici este de zece ori mai bună decât una înregistrată în altă parte. Vedeți? Acesta este motivul pentru care spun de multe ori: „Când Dumnezeu face ceva, ține-te de El și fii acolo unde este El.”

Cred că principalul motiv pentru care vin aici este faptul că am dat greș atunci când El m-a chemat prima dată pe câmpul misiunii, iar printre voi mă simt întotdeauna bine. Cu adevărat ascultarea face mai mult decât jertfele.

Mai zilele trecute s-a ridicat o întrebare cu privire la o anumită problemă. Cineva mi-a dat un CEC spunând că este pentru mine personal. Taxele sunt plătite și totul este în ordine, dar pentru că știa că am nevoie de acel CEC, Billy s-a dus să-l întrebe pe avocat dacă pot să-l încasez.

„De ce să nu poată?” a spus avocatul, „doar este cetățean american. Taxele sunt plătite și totul este în ordine, așa că orice cetățean o poate face.”

Billy nu a fost mulțumit de răspunsul avocatului și a mers să întrebe și un notar:

„Desigur, poate încasa cecul fără nici o problemă”, a răspuns acesta. „Orice cetățean american are dreptul s-o facă.”

Atunci Billy s-a dus la Merle Miller care este tot avocat și i-a pus și lui aceeași întrebare, iar acesta i-a răspuns:

„Sigur că poate primi cecul. Îi este adresat, așa că tot ce trebuie să facă este să meargă să ridice banii.”

Eu sunt singurul care-l pot încasa.

Vedeți, eu nu încasez cekuri, adică nu iau bani lichizi, deoarece acesta este motivul pentru care am fost reținut data trecută. Atunci a venit cineva cu un teanc de cekuri și mi-a zis: „Semnează aici, frate Branham”, iar eu am semnat pe toate: „William Branham”.

Ei bine, cei de la finanțe au avut grijă să mă țină tot timpul sub observație. Eu am semnat cekurile iar taxele au fost plătite la zi, dar cu toate acestea, cei de la fisc au spus că am taxe neachitate în valoare de trei sute de mii de dolari. Și de aici a început necazul.

Imediat ce am pus cecul primit în buzunar, hop și agentul fiscal! El a venit și mi-a zis: „Acum vom redeschide cazul tău!” Vă spun sincer ca mi-a fost foarte greu să suport stresul prin care am trecut din nou.

Fratele Lee Vayle, care este aici, a venit la mine. El este un baptist învățat pe care l-am botezat zilele trecute în Numele Domnului Isus Hristos. Fratele este un om fin, un intelectual de mare clasă și pe deasupra un bărbat călăuzit de Duhul Domnului. El mi-a spus că atunci când Lumina a strălucit în calea sa, a încercat s-o ocolească, dar pentru că n-a reușit s-o facă, a venit la mine iar ieri dimineață l-am botezat. N-a mai putut aștepta ci a venit aici, ne-am schimbat hainele și l-am botezat în Numele lui Isus Hristos.

După aceea ne-am gândit că dacă a primit această Hrană duhovnicească vom putea discuta puțin în timp ce vom lua și hrana naturală, așa că ne-am dus la

restaurantul „Vierul albastru”.

După ce ne-am așezat la masă, la un moment dat fratele m-a întrebat:

„De ce-i lași pe oameni să vorbească astfel despre tine?”

Fratele Vayle este unul dintre cei mai fini oameni pe care-i cunosc, dar uneori este puțin cam iute, așa că i-am răspuns:

„Nu te porni așa ci stai liniștit pentru că Dumnezeu este Cel care îngăduie aceasta.”

„O, s-ar putea să fie în ordine pentru tine, dar...”

Eu cred că fratele este un bărbat foarte inteligent deoarece atunci când discută cu oamenii intelectuali le pune în așa fel problemele încât ei nu mai pot zice nimic, dar eu i-am spus:

„Frate Vayle, atunci când David a fost alungat de pe tron, chiar de fiul său, a părăsit cetatea plângând iar un om căruia nu îi plăcea mesajul zilei din urmă (înțelegeți ce vreau să spun?), căruia nu-i plăcea de David, un tip mic și bătrân, un schilod, mergea alături cu împăratul și își bătea joc de el aruncând cu pietre și scuipând în urma lui. Atunci unul din slujitorii lui David și-a scos sabia și i-a zis împăratului:

„Pentru ce blestemă acest câine mort pe domnul meu împăratul? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i tai capul!” dar David i-a răspuns: *„Lăsați-l să blesteme, căci Domnul i-a zis să facă aceasta.”* (2 Samuel 16.9+11).

Vezi, omul acela îl blestema și-l scuipa pe împăratul lui Israel, iar acesta a spus: *„...Domnul l-a pus s-o facă.”* Desigur, noi știm ce s-a întâmplat în continuare și cum David s-a reîntors pe tron.”

Auzind aceasta, fratele Vayle a spus că este nevoie de mult har ca să poți face așa ceva.

De îndată ce m-am întors la birou, notarul l-a chemat pe Billy-Paul la el și i-a spus cum stau lucrurile în legătură cu cecul. Fratele Vayle urcase cu mine, iar eu i-am spus soției:

„Am să-ți spun ceva, iubito...” Noi discutaserăm înainte de-a pleca la botez cu

fratele Vayle, iar ea mi-a spus:

„Bill, eu știu că Dumnezeu te trimite acolo afară; știm cu toții aceasta, dar El nu ți-a spus niciodată să te întorci înapoi, ori tocmai aceasta mă îngrijorează.”

„Eu cred că este mai bine așa pentru tine și pentru copiii. Pentru mine nu contează deoarece Îl voi sluji pe Dumnezeu oriunde aș fi.”

Abia mă întorsesem și-mi scosesem pălăria, când Cineva a spus: „O, vameșul acesta!” atunci, fără să mă gândesc la ceea ce vorbisem cu fratele Vayle, am spus: „Lasă-l în pace, poate că Domnul i-a spus să facă aceasta.” În clipa când am spus aceste cuvinte, pe peretele din fața mea a strălucit o Lumină care a scris: „Întoarce-te în Arizona!”

Fratele Vayle și soția mea sunt martori la aceasta așa că voi face întocmai cum mi s-a spus: mă voi întoarce în Arizona.

Săptămâna aceasta a fost plină de binecuvântări. Am avut întâlniri particulare cu oameni care așteptau acest moment încă din timpul deschiderii Pечеților, adică din martie. Unii din ei erau veniți din diferite părți ale țării, dar înainte de a începe discuțiile, chiar în dimineața aceea, Duhul Sfânt mi-a descoperit exact ceea ce doreau să știe, ce vor întreba, ordinea întrebărilor și mi-a spus ce au visat unii dintre ei, dându-mi tălmăcirea încă înainte ca ei să vină să mi le spună.

Oamenii erau adunați în camera de acolo, iar când am intrat și i-am lăsat să vorbească, mi-au spus: „Frate Branham, noi am venit pentru aceasta și pentru cealaltă...”

Atunci le-am zis: „Țineți minte ce vă spun: Noi nu ne-am adunat aici ca să avem părtășie unii cu alții, ci pentru că în mintea și în inima fiecăruia dintre voi este o întrebare de care vă poticniți și nu știți care este răspunsul, dar încredințarea mea este că cu ajutorul lui Dumnezeu voi putea răspunde fiecăruia dintre voi”, după care am continuat:

„Regina din Seba a avut și ea niște întrebări, de aceea s-a dus la Solomon, iar Biblia spune că nu a fost nici o întrebare la care să nu-i fi răspuns acesta, și eu vreau să vă spun că aici se află Unul mai mare decât Solomon (înțelegeți ce vreau să spun?), deoarece Domnul Isus a spus: „*Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20) și: „*Orice veți cere, vi se va*

da.” (Ioan 15.7b).

Întrebările voastre sunt despre ceva ce nici nu puteți explica, de aceea nici nu știți ce să faceți, dar Biblia spune că îngerii lui Dumnezeu tăbăresc în jurul celor ce se tem de El. Ei sunt într-o altă dimensiune, acolo unde simțurile acestui trup nu pot pătrunde.

Cele cinci simțuri ne pun în legătură numai cu lumea aceasta. Astfel, dacă n-ai avea simțul pipăitului nu ai putea simți ceea ce atingi, iar atunci totul ar fi fără valoare pentru tine, ți-ar fi străin.

Dacă n-ai vedea nu ai putea ști nimic despre lumea aceasta, deoarece în jurul tău ar fi numai întuneric. Deci, Dumnezeu ne-a dat aceste cinci simțuri ca să intrăm în legătură cu lumea în care trăim, dar mai **există și un al șaselea simț numit credința**, prin care poți urca atât de sus încât intri într-o altă Lume, adică ai o vedenie, o descoperire. Când se întâmplă aceasta este ca și cum n-ai văzut niciodată și dintr-o dată ochii ți-au fost deschiși și poți vedea. Acest lucru este de neînțeles pentru cineva care nu a trăit niciodată o asemenea experiență, deși este adevărul.

Deci, înainte de a mă întâlni cu acești oameni Domnul mi-a descoperit toate întrebările lor și toate celelalte lucruri, așa că aș fi putut spune: „Priviți hârtia aceasta! Aici este trecută fiecare întrebare în ordinea în care îmi va fi pusă și răspunsul la ea.”

Vedeți? Domnul este mare. El cunoaște toate lucrurile. În ce mă privește, am fost atât de epuizat încât mi-au trebuit trei zile ca să-mi revin după acea după-amiază.

Vreau să spun că acesta este cel mai indicat mod de a discuta cu oamenii: discuțiile individuale, deoarece acolo pot fi spuse fără nici o problemă tainele inimilor. Dacă aceste lucruri ar fi spuse de pe platformă, ar fi oribil și ar putea cauza multe nenorociri, crime și alte neazuri.

Când suntem însă numai doi, Duhul Sfânt poate descoperi lucruri intime. Eu nu le spun nici chiar atunci, decât dacă doresc ei, înțelegeți? Aceasta înseamnă că iau numai câte o persoană și discut cu ea până când totul este lămurit pe deplin de Duhul Sfânt.

Unul dintre frați a avut întrebări cu privire la sămânța șarpelui, dar nu am reușit să-

i răspund în întregime deoarece jumătatea de oră care i-a fost acordată s-a terminat. Nădăjduiesc că fratele a înțeles, deși nu am reușit să-i dau toate răspunsurile. Totuși, la despărțire i-am dat hârtia pe care aveam notate întrebările și răspunsurile și cred că a înțeles.

O, cât de bun este Domnul! Nădăjduiesc că fiecare se simte bine.

Acum, în timp ce ne vom ruga peste aceste batiste, să ne rugăm și pentru fratele Dauch, care dorește să fie amintit în rugăciunea noastră.

Îl văd pe fratele Ungreen, dar nu o văd pe sora. Da, ea stă mai departe de el. Mă bucur să vă văd printre noi. Sora și fiica ei, împreună cu sora Downing, au scăpat numai prin mila Domnului de nu au fost zdrobite de o mașină. Dumnezeu știe cât de mult vă iubesc și cât mă bucur să vă văd aici.

Cum puteți traversa țara pe o vreme atât de dificilă? Văd câțiva frați din Georgia și din Alabama, din Tennessee și din alte părți îndepărtate. Eu știu că ei își conduc mașinile pe drumuri alunecoase și înghețate numai pentru un serviciu.

Când am primit acel mesaj de urgență pentru fratele Dauch, nici nu mi-am închipuit că orașul Lima din statul Ohio este atât de departe. Mă gândeam că este la o aruncătură de băț, dar vai, am plecat de aici dis de dimineață și am ajuns acolo abia la ora 1.00 după-amiaza, deși am condus cu viteza maximă admisă.

Totuși, mă gândesc că acest oraș este foarte aproape de Jeffersonville comparativ cu orașele din nord, sud, est sau vest, de unde vin frații noștri.

Eu vă iubesc pe toți, de aceea doresc să fiu cât se poate de sincer față de voi.

Văd printre noi și câțiva veterani. Îl văd pe fratele Creech și pe mulți alții care au stat în toți anii aceștia alături de mine.

Am privit fotografia lui Mary Jo, care era o fetiță mititică atunci când am văzut-o pentru prima dată, iar acum este căsătorită și are copii. Fratele și sora Creech erau tineri, cu părul negru și la fel eram eu și Meda, dar acum am încărunțit și ne-am încovoiat. Frații aceștia au ceva care te atrage așa că îți dorești să fii tot timpul în prezența lor. Eu i-am dat adesea exemplu atât pentru tineri, cât și pentru bătrânii care privesc spre venirea Domnului.

Astăzi, Dumnezeu mi-a pus pe inimă să vorbesc ca într-o școală duminicală, ceea

ce ne va lua ceva mai mult timp.

Aș vrea să-l amintesc și pe fratele Neville care crede acest mesaj învățând exact ca mine, și căruia i-a fost încredințată, prin Duhul Sfânt, grija acestui Tabernacol. Haideți să-l ascultați ori de câte ori aveți ocazia, pentru că vă va prinde bine. Sunt sigur de aceasta pentru că el este un slujitor al Domnului.

Și el trece prin multe încercări și dureri de inimă, deși nu arată aceasta aici, în tabernacol. Voi, cei de aici, susțineți-l așa cum au susținut Iosua și Caleb mâinile lui Moise, deoarece el vă aduce Cuvântul.

Iubiți-vă unii pe alții! Mai presus de orice, iubiți-vă, indiferent ce ar încerca diavolul să spună. Acum sunteți o grupare bine încheagată, dar țineți minte ce vă spun: Satana nu va lăsa ca lucrurile să continue așa, ci va face totul ca să aducă înăuntru pe cineva de care să se folosească. El va aduce înăuntru un critic sau un necredincios, pe care-l va înfige bine în mijlocul vostru și-l va face să intre în părtășie cu voi, mai mult tăcând, după care îl va „înțepa” cu un fel de otravă pe care o va împrăști în toată biserica. Nu vă puneți de partea lui și să nu aveți de-a face cu ceea ce face el, ci rămâneți plini de dragoste, de îngăduință și de bunătate unii față de alții. Rugați-vă pentru el ca să fie salvat, dar rămâneți strânși uniți unul cu celălalt și stați cu păstorul vostru, deoarece trebuie să-l respectați și să-l urmați. El vă va călăuzi pe cale pentru că este rânduit de Dumnezeu să facă aceasta.

Țineți minte! Dușmanul va veni, dar când va face aceasta, strângeți rândurile cât mai bine. În ce-l privește pe omul care va fi folosit de vrăjmaș, fie că va veni înăuntru și va fi unul dintre voi, fie că va ieși afară.

Asta-i tot. Voi să nu faceți „gașcă” în jurul nimănui, nici să nu vă separați, deoarece suntem cu toții una.

Astfel, eu nu pot spune: „Mână stângă, sunt supărat pe tine, de aceea te voi îndepărta din trupul meu!” Vedeți, nu pot face aceasta pentru că este mâna mea și doresc să rămână acolo unde se află până la cel mai mic deget. Doresc ca fiecare părticică din trupul meu să rămână la locul ei și să fie într-o relație bună cu toate celelalte mădulare.

Voi aveți benzile referitoare la acest lucru și cu tot ceea ce credem noi. Aveți benzile cu rânduiala în biserică și știți cum trebuie să ne comportăm în Biserica lui Dumnezeu; cum să venim și să stăm împreună în locurile cerești. Nu stați acasă!

Dacă Dumnezeu este în inima voastră, abia puteți sta acasă până se deschid ușile adunării și vă veți grăbi să veniți ca să aveți părtășie cu frații voștri. Dacă nu simțiți în felul acesta, ascultați ce vă spun: este momentul să vă puneți pe rugăciune, deoarece suntem în zilele despre care Biblia spune: „Cu cât vedem că se apropie ziua aceea, să ne iubim unul pe altul cu o dragoste divină creștină și să ne adunăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus”, pentru că *„prin aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”* – Ioan 13,36.

Așa este bine. Stați împreună!

Dacă crezi că fratele sau sora ta sunt greșiți, spune: „Doamne, nu lăsa să se ridice nici o rădăcină de amărăciune în inima mea pentru că aceasta Îl va întrista și-L va îndepărta pe Hristos din viața mea.”

Aceste otrăvuri puternice ale răutății, invidiei și urii, Îl vor îndepărta pe Duhul Sfânt de la voi, Îl vor îndepărta de Tabernacolul acesta, îl vor răni pe păstorul vostru și vor face numai rău. Nu rupeți legătura dragostei, ci puneți-o peste voi și legați-o strâns, ținându-vă strâns uniți unii de alții, pentru că ea leagă întreaga armătura a lui Dumnezeu. Vorbiți frumos unii de alții, pentru că atunci Dumnezeu vă va binecuvânta.

Înainte de a citi din Cuvânt, să ne rugăm.

Doamne Isuse, eu am vorbit acestui mădular al Bisericii Tale, ca ei să se țină împreună de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu, Absolutul lor și i-am avertizat, așa cum a făcut și Pavel odinioară, că vor intra în turmă lupi răpitori. Tu ești și astăzi Același Dumnezeu ca atunci, dar și vrăjmașul este încă același diavol. Fie ca părtășia și legătura dragostei să existe întotdeauna printre acești oameni, în Hristos Isus.

Ajută-ne, în dimineața aceasta, Doamne, în timp ce citim Cuvântul Tău și lasă ca Duhul Sfânt să ni-L descopere astfel ca Biserica să fie pe deplin întemeiată pe credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Ajută-ne, ca așa cum ai arătat în vedenia pe care ai dat-o cu vreo doi ani în urmă, să depozităm Hrană bună: zarzavaturi sănătoase, iar astăzi să primim o măsură întreagă din Aceasta. Dăruiește-ne aceasta, Doamne și fie ca El să ni-L descopere pe Isus Hristos, în ceasul în care trăim și să ne dea putere pentru încercările ce ne stau înaintea. Ține-ne împreună, Tată, și lasă ca Duhul Sfânt să ne călăuzească și să ne învețe.

Ne gândim la John Wesley, la Calvin și Sankey, la Knox, Finney și toți ceilalți. Oamenii nu aveau ventilatoare electrice și stăteau înghesuiți pe holuri, iar transpirația le curgea pe fețe în jos. Femeile stăteau în audiență și ascultau Cuvântul lui Dumnezeu, hrănindu-și sufletele, fiind bine acoperite și îmbrăcate și transpirau până când hainele le erau ude learcă. Doamne, acum ei sunt la odihnă și așteaptă venirea Domnului.

Ține-ne împreună, Tată. Lasă ca Duhul Sfânt să ne călăuzească și să ne îndrume. Dă-ne o viață lungă de slujire pentru Tine; dă-ne, în dimineața aceasta, acest Mesaj măreț pe care-L așteptăm din Cuvântul Tău și fă ca El să meargă la fiecare inimă.

Doamne, fă ca buzele care vorbesc să spună numai Adevărul, iar inimile care îl aud să fie fertile la primirea Adevărului, astfel încât să crească în ele marele Pom al Vieții veșnice, ca să fie lumini strălucitoare și epistole vii citite de toți oamenii, care vor ști că Isus Hristos a înviat din morți și trăiește printre noi.

Fă-ne atât de plini de dragoste și de roadele Duhului Sfânt, încât ceilalți bărbați, femei, tineri și tinere, să-L poată vedea pe Hristos trăind în noi, după două mii de ani de la acel mare eveniment. Dăruiește-ne aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum vom citi din Coloseni 1.15-29. Aș dori ca atunci când ajungeți acasă să citiți tot capitolul. Mesajul acesta vă va clarifica de ce am spus și am făcut toate acele lucruri despre care v-am vorbit în Tabernacol.

„El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea.

Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.

El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El.

El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.

Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El.”

Aș vrea să citesc încă o dată versetul 19: **„Căci Dumnezeu a vrut ca toată**

plinătatea să locuiască în El,

și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui.

(Urmăriți unde a ajuns împăcarea Lui).

„Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum,

prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină;

negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer, și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel.

Mă bucur acum, în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu, împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica.

Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu.

Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acelea între neamuri și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.

Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit în Hristos Isus.

Iată la ce lucrez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine.”

Din textul acesta voi lua un subiect și-l voi sprijini cu întreaga Scriptură. Aș vrea să-l intitulez: **Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită.**

Dumnezeu a hotărât încă înainte de întemeierea lumii să țină ascunsă această taină. **În gândul Lui era ceva ce urma să aducă la îndeplinire la timpul hotărât de El, și anume: să Se exprime pe Sine însuși.**

Pentru că atunci nu existau nici Luna, nici stelele, nici atomii și nici moleculele, El era Dumnezeu, dar nu putea fi numit „Dumnezeu”. De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu este Cel ce primește închinarea, ori atunci nu era încă nimeni să I se închine. Astfel, în nemăsurata Sa înțelepciune, El a dorit ca toate atributele care existau în Sine să fie aduse la suprafață: în El era calitatea de Tată. De Fiu; era calitatea de Salvator, de Vindecător și toate celelalte mari calități pe care le putem vedea exprimate astăzi.

După părerea mea, primul lucru pe care l-a făcut El au fost îngerii, iar când aceștia I s-au închinat, El a devenit Dumnezeu.

Din momentul acela El a putut fi numit „Dumnezeu”, dar pe atunci nu exista încă nici o moleculă din acest pământ. Nu era încă nimic: nici soare, nici lună, nici stele, nimic, dar El era deja Dumnezeu.

Noi știm aceasta din întrebarea pe care i-a pus-o lui Iov:

„Unde erai tu când am întemeiat pământul? Atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?” (Iov 38.4-7). Vedeți? Acest lucru s-a întâmplat înainte de întemeierea lumii.

Acum, Dumnezeu a avut un scop și o taină ascunsă, iar eu aș vrea să vorbesc astăzi tocmai despre această taină a lui Dumnezeu, care a fost în gândurile Lui încă înainte de întemeierea lumii, ca să vă arăt cum s-a desfășurat ea până în ceasul acesta în care trăim și cred că atunci veți înțelege bine ceea ce s-a întâmplat.

Marea taină a lui Dumnezeu. Ce este ea? Un secret; ceva ce a fost ținut ascuns. Nimeni nu a știut nimic despre ea. Nici chiar îngerii n-au înțeles-o pentru că El nu le-a descoperit-o nici lor. Acesta este motivul pentru care s-a făcut acea tăcere în momentul ruperii Peceții a șaptea.

Când Isus a fost pe pământ, ucenicii Lui au vrut să știe când va reveni, dar El le-a răspuns:

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici fiul, ci numai Tatăl.” (Matei 24.36).

Vedeți, Dumnezeu păstrează această taină doar pentru Sine, este un secret. Din pricina aceasta s-a făcut în cer acea tăcere de o jumătate de ceas, iar cele șapte Tunete au făcut să li se audă glasurile. Atunci Ioan a vrut să scrie ce au spus ele despre venirea Domnului, dar nu i s-a îngăduit.

Acesta este un lucru pe care Dumnezeu nu l-a descoperit încă: despre cum și când va veni El. Este bine că nu a făcut-o, dar a arătat-o sau a descoperit-o prin fiecare tip din Biblie. De aceea întreaga Biblie este descoperirea tainei lui Dumnezeu în Hristos.

Da, întreaga Biblie este exprimarea unui singur obiectiv pe care l-a avut Dumnezeu; a unui singur scop pe care a vrut să-l realizeze în toată Biblia, de aceea toate faptele credincioșilor din Biblie au arătat în simboluri care era acest mare scop al lui Dumnezeu, iar acum, în aceste zile din urmă, El ni l-a descoperit și ni l-a arătat și nouă.

Astfel, cu ajutorul lui Dumnezeu noi Îl vom vedea chiar în dimineața aceasta; vom vedea tot ceea ce a avut Domnul în gândul Său încă de la început și cum l-a dus la îndeplinire. Voi veți putea vedea marea însemnătate a acestei taine pe care încerc s-o aduc la oameni, pentru că nu am mers niciodată în detaliu, dar acum încerc s-o explic așa cum mi-a descoperit-o Dumnezeu.

În Luca 24 vedem doi ucenici care erau în călătorie spre Emaus. Isus înviase, dar ei nu știau aceasta, așa că mergeau pe drum și vorbeau despre moartea Lui, pentru că Îl văzuseră suferind și murind pentru niște lucruri pe care le socoteau fără valoare. Iată însă că în timp ce mergeau pe drum plângând, El s-a apropiat și a început să le vorbească despre Hristos, zicând:

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

Nu trebuia să sufere Hristosul toate aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” (v. 25-26).

Ce a făcut El? S-a identificat pe Sine cu aceste prorocii, arătând că toți profeții, Psalmii și tot restul Bibliei erau exprimarea Lui însuși. Aceasta înseamnă că tot

Vechiul și Noul Testament, toți Psalmii și toate cântările care se cântau, erau despre El.

Luați Psalmul 22 și comparați-l cu ziua răstignirii:

„Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit?

...toate oasele mi se despart...

...Mi-au străpuns mâinile și picioarele; își împart hainele Mele între ei, și trag la sorț pentru cămașa Mea.” (v. 14, 16, 18).

Da, în timp ce cântau acest Psalm în Templu, afară Îl răstigneau chiar pe Acela despre care cântau. Acei mari conducători religioși, acei mari bărbați, acei mari învățători, erau atât de orbi încât săvârșeau exact crima despre care cântau în cântările lor.

Același lucru se întâmplă și în dimineața aceasta.

Acum fiți atenți, căci nu voi da nici o atenție ceasului, deoarece doresc ca voi să înțelegeți bine gândul pe care L-a avut Dumnezeu în mintea Sa încă de la început. El l-a ascuns de toți cei învățați, pentru ca numai un mic număr de oameni, cei aleși mai dinainte, să-L poată înțelege. Cercetați Scripturile și vedeți dacă nu s-a întâmplat la fel și în zilele prorocilor.

În Luca 24, Isus S-a referit la Psalmi și la profeți, spunând că toți au vorbit despre El. Cu toate acestea, învățătorii evrei, rabinii și doctorii în teologie, nu L-au recunoscut și L-au răstignit.

Fiți atenți! În Ioan 5.39 El a spus:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Vedeți? Cercetați Scripturile, toate Scripturile. Ce încerc să vă arăt prin aceasta? Că toată Biblia este corectă.

Cu câteva zile în urmă am mers într-o cameră de spital, iar o soră m-a rugat să le explic câtorva oameni dintr-o denominațiune, de ce sunt împotriva denominațiunilor.

Vedeți, noi trebuie să ne întoarcem la Cuvânt, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Isus spune același lucru: că El este Cuvântul, iar voi nu puteți face Scriptura să se contrazică „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*” (Ioan 1.1+14). Vedeți?

În textul citit din Ioan 5.39, El spune: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică (ceea ce este adevărat), dar tocmai ele mărturisesc despre Mine*”, iar în Ioan 10.37-38, adaugă:

„Dacă nu fac lucrările care sunt făgăduite, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea pe care le fac, căci tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Mai clar nici nu se putea spune. Cercetați Scripturile! De ce? Pentru că Moise, Legea, profeții și Psalmii au vorbit numai despre El. El este tema principală din întreaga Biblie.

Astfel, dacă cineva citește Biblia și nu-L vede pe Hristos în fiecare verset din Ea, trebuie să se întoarcă s-o citească din nou. Vedeți? Dacă nu-L vedeți pe Hristos în fiecare verset al Bibliei, citiți-o din nou pentru că ați scăpat ceva.

Biblia este Hristos. El este Cuvântul. Când citiți: „*La început Dumnezeu a făcut...*”, acolo este Hristos. Vedeți? De aceea, până la „Amin” din Apocalipsa, fiecare Cuvânt mărturisește despre Isus Hristos.

Acesta este motivul pentru care acele cărți adăugate de oameni, cum ar fi: „Cartea a doua a lui Daniel”, „Cartea Macabeilor”, „Purgatoriul” și altele, nu sunt incluse în Biblie. Ceea ce scrie în acele cărți nu se leagă cu restul Scripturii, pentru că în Ea nu este loc pentru purgatoriu; nu este loc pentru „mijlocirea sfinților”; nu este loc pentru organizații sau pentru crezuri. De aceea, când întâlniți astfel de lucruri, aduceți-vă aminte că ele nu se potrivesc deloc cu restul tabloului.

Toate acestea au fost adăugate de oameni și astfel, tot jocul lor cu cuburi s-a stricat, s-a amestecat și nu-l mai pot pune în ordine, măcar că Cuvântul spune clar că El este Același ieri, azi și în veci.

Dacă însă toate lucrurile sunt așezate corect, apare întregul tablou al căderii și al reșezării; apare tot tabloul creației, pentru că tot planul lui Dumnezeu este

descoperit chiar în Isus Hristos. Amin.

Acesta este întregul tablou așezat împreună, fiecare colțișor și fiecare bucățică ocupându-și locul.

N-aș vrea să credeți că fac o hulă prin ceea ce spun, dar este întocmai ca la așezarea împreună a părților unui joc „Puzzle”. De aceea avem astăzi tablouri care arată oribil. Ei spun: „Noi suntem creștini” și zugrăvesc o vacă ce paște iarbă în vârful unui copac. Vedeți, nu merge!

Acest lucru se întâmplă când ei spun: „Da, El este Același ieri, azi și în veci, cu o singură excepție.” Aceasta vă strică tot tabloul, deoarece Biblia spune că El este Același, fără nici o excepție.

Mai mult, în Ioan 14.12, El a spus: *„Cine (adică oricine) crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”*

„Mda”, spuneți voi, „aceasta a fost pentru o altă epocă.”

Dacă gândiți așa, greșiți din nou tabloul vostru. Aveți un om care pescuiește în deșert, într-un „ocean” de nisip fierbinte unde nu există nici urmă de pește.

Ce trebuie făcut? Să-L aduceți înapoi în Galilea, unde pescuiește El și unde este pește din belșug. Înțelegeți? Tabloul vostru trebuie să fie corect.

Acesta este marele tablou al lui Dumnezeu și există o singură cale de a-L înțelege, iar aceea este să-L vedeți pe Isus Hristos care este subiectul principal al întregii Biblii.

Acum vă dați seama de ce puteți lua un text din orice parte a Bibliei și să predicați despre El, în timp ce pentru un predicator din orice denominațiune este greu să își păstreze cumpătul?

Biblia este o Carte profetică; este o Carte istorică; este o Carte de dragoste; este o Carte de cântece; este o Carte a Vieții; este o Carte în care-L găsești pe Hristos. El a fost în profeți; El a fost în Psalmi; El a fost în Istorie și este în lucrurile care vor veni. Cum este El atunci? Același ieri, azi și în veci.

Dar ce faceți voi? Introduceți ceva prin care negați că El este Același ieri, azi și în veci, obținând astfel un tablou îngrozitor.

El este Istoria; este Prorocul este Psalmii, este totul, dar dacă tu nu poți vedea aceasta, dacă nu poți vedea că El este Același, cum îți va arăta tabloul? Înțelegeți?

El este Același. El a fost în proroci; a fost în Psalmi, a fost în Istorie și este în lucrurile care vor veni, „*Același ieri, azi și în veci*”, cum spune Evrei 13.8. Și dacă El a fost și este în toate acestea înseamnă că trebuie să fie Tema principală. Noi credem aceasta, nu-i așa? („Amin”).

Deci, El trebuie să fie Tema principală a vieții noastre. Dacă El este Tema principală a Bibliei și Biblia este în noi, atunci El trebuie să fie Tema principală a discuțiilor noastre, a cântărilor noastre, a umblării noastre, trebuie să fie Tema principală a tot ceea ce facem sau gândim. Cine? El, Hristos. Este adevărat? Amin.

Epistola către Coloseni spune că El este Capul tuturor lucrurilor, iar noi suntem o parte a acestor lucruri.

Poate ziceți: „Dar păcătosul?” El a fost făcut să fie Judecătorul păcătosului dacă acesta nu-L primește pe Hristos. El a fost făcut slava celui credincios, care-L primește. Deci, „*toate lucrurile au fost făcute prin El și pentru El.*”

Este nevoie de noapte pentru a vedea slava zilei; este nevoie de un vas de ocară pentru a vedea dragostea și cinstea de care se bucură un vas de cinste; trebuie să fie o femeie imorală pentru a ieși în evidență cinstea unei doamne adevărate și decente. Vedeți?

Este nevoie de hoția și răutatea unora, pentru a ieși la suprafață cinstea unui creștin adevărat; trebuie să fie un fățarnic pentru a se arăta un credincios adevărat.

Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită.

Astfel, „*toate lucrurile au fost făcute prin El*”, iar El a făcut totul pentru noi, ceea ce înseamnă că trebuie să ne identificăm cu El. Da, noi ar trebui să ne identificăm cu El, pentru că El Însuși S-a identificat cu noi. Cum o putem face? Trăind pentru El. Nu doar mărturisind, ci trăind pentru El.

Mulți oameni când îi întrebi: „Ești creștin?” fac următoarea mărturisire:

„Eu sunt metodist!” Este bine, dar este cale lungă până să fii un creștin. De ce spun aceasta? Uitați-vă ce fac metodiștii.

„Eu sunt baptist.” Uitați-vă ce fac baptiștii!

„Eu sunt catolic.” Uitați-vă ce fac catolicii.

Singura cale prin care poți fi un creștin adevărat, este ca Hristos să Se identifice pe Sine în viața ta. Știu că ceea ce spun vă doare, dar nădejduiesc că toți cei ce vor asculta benzile, vor înțelege.

Voi spuneți: „Eu sunt pentecostal”, dar aceasta nu înseamnă nimic. Este nevoie ca Hristos să Se descopere în tine, deoarece aceasta dovedește că te-a primit.

Unii spun: „Am vorbit în limbi”. Și dracii o fac.

„Am strigat”. Aceasta o fac și mahomedanii, budiștii și toți ceilalți. Indienii strigă în timp ce dansează „Dansul șerpilor”. Cultele, clanurile și toate sectele religioase strigă și țipă. Oamenii strigă și țipă la jocurile de basteball, dar când Hristos Se legitimează pe Sine în tine, ești ca El pentru că cuvântul „creștin” înseamnă „a fi ca Hristos”. Aceasta este legitimarea ta.

Prin urmare, dacă El S-a identificat cu noi, ar trebui să ne identificăm și noi cu El și să trăim pentru El.

Dumnezeu a avut un triplu scop în această mare taină ascunsă înainte de întemeierea lumii și cred că în dimineața aceasta, cu ajutorul Lui, vă voi putea arăta care este acest triplu scop.

Mai întâi, Dumnezeu a dorit să Se descopere pe Sine oamenilor, dar nu o putea face ca marele IaHVeH Dumnezeu care umple tot spațiul, timpul și eternitatea. Nu era posibil. El este prea mare pentru a Se descoperi vreodată oamenilor, este de necuprins.

Cum s-ar putea descoperi această Ființă necuprinsă care nu a început niciodată și care nu are sfârșit?

Dar El a vrut să arate ceva: că vrea să fie Tată, pentru că era Tată. Însă singura cale de a Se descoperi ca Tată a fost să devină un Fiu al omului. Acesta este motivul pentru care Isus S-a numit tot timpul „Fiul omului”.

Mulți din cei din jurul Său nu au înțeles despre ce vorbea El, dar cred că voi puteți înțelege acum, este adevărat? („Amin”).

El a vrut să Se exprime pe Sine, aceasta fiind o parte a triplului Său scop: să Se exprime pe Sine, să Se identifice cu ființele omenești și să Se descopere pe Sine în Hristos.

În al doilea rând, dorea să aibă întâietatea în Trupul credincioșilor Săi, care formează Mireasa Sa, ca să poată locui în ei.

El ar fi putut s-o facă în Adam și Eva, dar păcatul i-a despărțit de El, așa că a trebuit să facă o cale pentru a-i aduce înapoi, la starea de la început.

O, Doamne, acest lucru este atât de minunat! Înțelegeți care a fost scopul lui Dumnezeu?

De ce nu i-a păstrat El pe Adam și pe Eva în starea de la început? Pentru că dacă ei ar fi rămas așa, El n-ar fi putut să-Și exprime niciodată plinătatea Sa, calitățile sau însușirile Sale.

Vedeți? Dumnezeu era Tată pentru cei doi oameni, dar El este și Mântuitor.

Poate ziceți: „De unde știi că El este Mântuitor?”

Știu, pentru că am avut această experiență. Înțelegeți? El este Mântuitor și trebuia să exprime aceasta. Cum putea s-o facă? Numai prin Hristos. Cum putea să fie El un Fiu? Numai prin Hristos. Cum putea fi Vindecător? Numai prin Hristos. Vedeți? Toate lucrurile se leagă în această singură Persoană: Isus Hristos.

Când mă gândesc la aceasta, văd cum denomi-națiunile și toate celelalte lucruri dispar în timp ce marele plan al lui Dumnezeu de a Se descoperi pe Sine, mai întâi în Hristos, plinătatea dumnezeirii în trup, și apoi de a aduce această plinătate trupească a dumnezeirii într-un popor în care El să aibă întâietatea, autoritatea și conducerea, se conturează tot mai clar.

Cred că aveți banda cu mesajul: „Pavel, un întemnițat al lui Hristos”.

Când Dumnezeu te aduce în starea de a fi un întemnițat al Lui, nu mai poți face decât ceea ce spune Duhul.

Pavel a fost un bărbat foarte înțelept, a fost învățat de Gamaliel, iar într-o zi urma să devină rabin sau un mare preot. El avea ambiții mari deoarece era o personalitate de prim rang, un intelectual, o autoritate printre semenii săi, dar a

trebuit să sacrifice fiecare părticică din ceea ce avea, ca să devină o parte a Cuvântului și ca să-L identifice pe Isus Hristos în viața sa.

Odată, a vrut să meargă într-un anumit loc deoarece a fost chemat de niște frați, dar Duhul i-a interzis să meargă, să facă propria lui voie.

O, ce bine ar fi dacă oamenii semi duhovnicești ar putea cuprinde aceasta! Duhul i-a interzis să-și facă propria voie așa că n-a putut spune decât: „*Duhul Domnului m-a oprit!*” Vedeți, aceasta dovedea că este un întemnițat al lui Hristos.

Altă dată, a întâlnit o micuță ghicitoare. Pavel știa bine că are putere să scoată acel drac, dar n-o putea face decât cum voia Dumnezeu. În fiecare zi, ea mergea după ei și striga: „*Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui viu și vă vestesc calea mântuirii.*” (Fapte 16.17).

Aceasta s-a întâmplat până când Duhul i-a dat voie să mustre duhul din ea. Vedeți, el știa ce înseamnă să fii un întemnițat al lui Hristos.

Moise a trebuit să-și părăsească părerile intelectuale pentru a-L găsi pe Hristos și pentru a deveni un întemnițat al Lui. Apoi, Dumnezeu a scos din el toată lumea și toată mândria lui de om, așa că a putut sta în prezența Stâlpului de Foc și s-a trezit fără grai; nici măcar n-a mai putut vorbi, iar noi știm că spune chiar și el aceasta.

Când s-a întâmplat aceasta, Dumnezeu a avut un întemnițat, ceea ce înseamnă că tu nu poți deveni un întemnițat după propria ta gândire.

Apoi, Dumnezeu i-a dat suficientă putere ca să se întoarcă jos în Egipt, iar după ce s-a înfățișat înaintea lui Faraon și i-a spus cuvintele Domnului, Moise a zis:

„Doamne, i-am spus lui Faraon tot ce mi-ai poruncit, dar nu vrea să mă asculte.”

Și El i-a spus: „*la-ți toiagul (vedeți acesta era Cuvântul lui Dumnezeu), îndreaptă-l spre Răsărit și cheamă muște!*” Și imediat muștele au venit la existență și au umplut tot Egiptul, pentru că El avea un întemnițat pe care Faraon nu putea să-l cumpere cu nimic. Nu era nimic să-l abată din cale pentru că el era un prizonier înlănțuit pe deplin cu lanțurile Cuvântului lui Dumnezeu; predat complet lui „*Așa vorbește Domnul!*”

O, dacă Dumnezeu ar putea să aibă și astăzi astfel de întemnițați! Acest lucru se întâmplă atunci când El își poate exprima întâietatea. Atunci El îl apucă în așa

măsură pe om încât acesta nu mai știe nimic altceva decât pe Hristos. Înțelegeți ce vreau să spun? („Amin”).

Aceasta a fost partea a doua a triplului Său scop.

Deci, **primul scop a fost să Se identifice pe Sine complet: Dumnezeu în Hristos; iar al doilea, era să aibă întâietatea în Biserica Sa, în Trupul Său, Mireasa, ca să Se poată identifica pe Sine în Ea.**

Cel de-al treilea scop al Său era să restabilească, să reazeze Împărăția în starea ei de drept.

Ea a fost pierdută prin căderea în păcat a primului Adam, dar voia Lui era să fie readusă în starea originală, să fie ca atunci când El pășea în răcoarea zilei împreună cu copiii Săi, vorbind cu ei și având părtășie cu ei. Păcatul și moartea i-a despărțit de El și i-a îndepărtat din Prezența Lui. Înțelegeți? Dar dorința Sa, încă înainte de întemeierea lumii, era să aducă la exprimare atributele Sale, ceea ce este El.

Acesta este motivul pentru care, dacă un trinitar poate să-și părăsească propria gândire, va vedea că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt trei dumnezei, ci trei atribute, trei calități ale aceluiași Dumnezeu.

Este exprimarea calității de Tată: Dumnezeu a dorit să fie Tată și a fost, apoi El a fost un Fiu și tot El este Duhul Sfânt.

Tatăl și Duhul Sfânt sunt același Duh, de aceea nici nu se poate vorbi de trei dumnezei. Diavolul vă spune acest lucru ca să facă din voi niște închinători la idoli, dar este un singur Dumnezeu arătat în trei calități. El S-a descoperit ca Tată, Fiu, Mântuitor, Vindecător, toate acestea fiind exprimarea Sa.

Dumnezeu a fost exprimat în Isus Hristos, care era Tată, Fiu și Duh Sfânt, plinătatea deplină a dumnezeirii. Acum, plinătatea deplină a dumnezeirii locuiește trupește și are întâietatea în Biserica Sa pentru că tot ce era Dumnezeu a fost turnat în Hristos și tot ce a fost Hristos este turnat în Biserica Sa, în credincioși individuali, nu în denominațiuni.

Vom ajunge imediat la aceasta și atunci veți înțelege o dată pentru totdeauna. Cu ajutorul lui Dumnezeu și dacă va fi voia Sa, vă voi arăta imediat ce a cauzat căderea.

Deci, care a fost scopul lui Dumnezeu? Să Se exprime pe Sine ca Fiu, astfel încât în El să poată locui trupește toată plinătatea dumnezeirii. Am în față Epistola către Coloseni. Acesta este scopul Său; acesta a fost scopul Său arătat în toată Scriptura.

Prin viața acestui Fiu, prin „*sângele crucii Lui*”, cum scrie aici, în Coloseni 1.20, El a putut împăca cu Sine un Trup, o Mireasă, care este a doua Evă.

Prin Adam și Eva, Dumnezeu a dat un simbol, așa cum a făcut prin Moise și prin toți ceilalți profeți. Astfel, Adam și Eva i-au simbolizat pe Hristos și Biserica Sa, Hristos fiind al doilea Adam, iar Biserica, a doua Evă.

Și vă întreb: cât timp a doua Evă face compromisuri împotriva Cuvântului, nu face oare același lucru pe care l-a făcut prima Evă? („Amin”). Ba da, chiar aceasta face, deoarece zice: „Păi, aceasta era pentru o altă epocă!” Cum poate fi pentru o altă epocă când El este Același ieri, azi și în veci?

Dumnezeu a avut un scop pe care l-a ascuns de ochii celor înțelepți și pricepuți și l-a descoperit pruncilor, adică celor care au fost hotărâți mai dinainte să-L primească.

Urmăriți acest lucru de-a lungul Istoriei. Ori de câte ori Lumina a străpuns pe cineva, marii intelectuali și învățații, l-au respins și l-au prigonit.

În zilele lui Isus, rabinii, marii învățați în teologie, ca Nicodim și ceilalți, deși erau bărbați șlefuiți în școlile vremii, nici măcar n-au putut înțelege despre ce este vorba. Acolo erau și marii preoți și cărturarii, cei învățați în Cuvânt. O, dar și ei îl cunoșteau doar printr-o cunoștință intelectuală, dovada fiind faptul că El le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44).

Gândiți-vă la faptul că oamenii aceia erau cu adevărat sfinți. Dacă i-ați fi cercetat, nu ați fi putut arăta nici măcar o pată mică în viața lor. O, iar dacă s-ar fi găsit totuși ceva, în viața lor sau în viața înaintașilor lor, ar fi murit acoperiți de rușine, ar fi fost omorâți cu pietre. Și cu toate acestea, iată-L pe Isus numindu-i „o adunare de draci; fiii Satanei.”

Și acum, marea descoperire!

Pentru a restabili legătura Sa de rudenie cu omul, pentru a readuce lucrurile la starea originală, El a trebuit să vină personal ca să-i salveze pe oameni.

Mai întâi, a trebuit să-i lase să păcătuiască, iar pentru aceasta le-a lăsat libertatea de a alege singuri. El nu putea să-i facă să păcătuiască și apoi să rămână Dumnezeu, pentru că păcatul aduce cu sine pedeapsa, ori cum ar fi putut să-i pedepsească dacă chiar El i-ar fi împins în păcat? Dumnezeu l-a așezat pe om într-o legătură cu El și i-a dat voință liberă, așa cum suntem și noi astăzi.

Înțelegeți? Voi puteți face ce vreți, pentru că aveți voința liberă.

Și dacă El a procedat așa prima dată, trebuie să procedeze la fel și a doua oară, pentru că altfel ar fi greșit prima dată. Dar El n-a greșit, așa că fiecare om este pus în fața aceleași alegeri.

Acum fiți atenți. Ce s-a realizat prin faptul că El l-a lăsat pe om să păcătuiască, iar apoi l-a adus înapoi? Și-a adus la exprimare calitatea de Mântuitor. Astfel, scopul principal al lui Dumnezeu a fost ca El Însuși să Se arate în Isus Hristos ca să ia pedeapsa propriei Sale Legi și să moară pentru a-Și răscumpăra Soția pierdută datorită faptului că-L respinsese.

Când Eva s-a depărtat de Cuvânt, s-a depărtat de soțul ei.

Tot așa, când Biserica se depărtează de Cuvânt și se îndreaptă spre o organizație, Îl respinge pe El și comite preacurvie cu înțelepciunea lumească, respingând autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Este clar?

Biblia vorbește despre comiterea preacurviei duhovnicești. Cum se poate ajunge la aceasta? Dacă un singur Cuvânt al Bibliei este respins sau interpretat greșit, aceasta înseamnă în mod categoric respingerea și comiterea preacurviei împotriva lui Dumnezeu, care este Soțul tău. Și ce spune Biblia? Că nici o femeie preacurvă nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu. Noi știm aceasta.

Aceasta a făcut pentru prima dată Eva.

Priviți încă o dată! Care a fost triplul Său scop? Să Se manifeste în Isus Hristos, să vină în Trup, prin Isus Hristos, ca să aibă întâietatea. La ce? La reșezarea Edenului; ca să aducă înapoi ceea ce era pierdut, pentru că acesta era singurul lucru ieșit afară din ordine.

El a trebuit să-i lase omului voința liberă pentru că numai așa acesta putea să cadă. De ce trebuia să cadă omul? Pentru ca El să poată fi un Mântuitor; ca Dumnezeu să-Și aducă la suprafață calitatea de Mântuitor. Căderea în păcat a

omului i-a permis lui Dumnezeu să devină Mântuitorul lui, luând asupra Sa pedeapsa impusă de propria Sa Lege.

Dar El nu putea face ispășirea ca marele IaHVeH, ca Cel Atotputernic, ca Cel ce umple tot spațiul și timpul, de aceea a trebuit să devină Om. A trebuit să se înrudească cu omul pierdut (Amin), iar pentru aceasta a devenit OM: „*Dumnezeu făcut trup.*” Aleluia.

Poate vă gândiți că sunt cam agitat, dar nu este adevărat. În inima mea este Ceva...

Dumnezeu S-a făcut Om și a devenit asemenea mie ca să-mi poată lua păcatul asupra Sa; ca să mă facă El. Amin. Prin aceasta Dumnezeu S-a întors la Planul Său de la început de a avea fii și fiice, deoarece El este Părintele veșnicilor. Această calitate era în El, așa că trebuia adusă la suprafață.

Puteți vedea acest scop triplu ca un tot unitar? Ce se urmărea prin el? Ca Dumnezeu să Se exprime pe Sine, să fie Mântuitor. Astfel, când omenirea a fost pierdută, El a trebuit să Se exprime pe Sine într-un Om, ca să devină Mântuitor prin Sângele împăcării vărsat pe cruce. Vedeți, era nevoie ca El să facă aceasta și să moară, pentru că numai așa putea să ne mântuiască; numai așa putea să Se aducă pe Sine înapoi în Biserică și să aibă întâietatea în Ea.

Țineți minte! Din pricina aceasta nu a fost, nu este și nu va fi aleasă niciodată o denominațiune. El este Cuvântul și trebuie să aibă întâietatea. Amin!

Cum poate fi injectat un crez în Cuvânt? Nu se poate, pentru că aceasta transformă Biserica într-o curvă. Dacă cineva acceptă cuvântul unui om, vreun crez sau o denominațiune, este prins imediat în Cuvântul din Apocalipsa 17, care-l numește curvă.

Biserica Romano-catolică este „curva cea mare”, iar bisericile protestante sunt „fiicele curvei”, adică tot curve. Este cât se poate de clar, iar noi am văzut acest adevăr în epocile Bisericii.

Oricine se unește cu un crez împotriva Bibliei, este în ochii lui Dumnezeu o curvă, iar Biserica a făcut același lucru pe care l-a făcut Eva: s-a îndepărtat de Cuvânt, adică de Hristos. Oh, Doamne!

Acum, vedem taina Lui pe care El a ascuns-o încă înainte de întemeierea lumii în

gândurile Sale.

Să citim pentru aceasta din Efeseni capitolul1:

„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...” (fiți atenți cui îi este adresată această epistolă: nu lumii, ci): **„...către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus.”** - v. 1.

Cum intrați în Isus Hristos? Prin aderarea la o biserică? Nicidecum! Atunci cum?
Prin naștere:

„Noi am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...” - 1 Corinteni 12.13.

Acestora li se adresează Pavel, nu lumii de afară.

Noi nu putem vorbi cu un păcătos despre aceste lucruri, pentru că el nu știe nimic despre ele. Nici Pavel nu s-a adresat păcătoșilor, ci grupului de credincioși care erau în Hristos Isus.

Să citim mai departe:

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești în locurile cerești, în Hristos.” (v. 2-3).

Ce sunt „locurile cerești”? **„Locurile cerești” este poziția credinciosului în Hristos.** Acolo stă credinciosul în Hristos: în locurile cerești.

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană...”

Când ne-a ales El? Înainte de întemeierea lumii, când a luat hotărârea privitoare la marea Sa taină. Atunci El ne-a ales în Hristos.

De ce ne-a ales?

„...ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna

plăcere a voii Sale.” – v. 4-5.

„Hotărât dinainte”. Aceasta este taina, înțelegeți? Înainte ca Hristos sau oricine altcineva să fi fost pe pământ, El Și-a ales Mireasa știind că Eva va cădea prin necredința în Cuvânt.

Puteți vedea această mare taină? El a știut că ea va cădea, dar Și-a ales o Mireasă care să nu mai cadă, care să țină acest Cuvânt indiferent ce va spune restul lumii despre El. Orice s-ar întâmpla, Ea va ține cu tărie de acest Cuvânt, deoarece a fost hotărâtă dinainte pentru aceasta. Înfierea care se primește prin Isus Hristos a hotărât mai dinainte Biserica pentru această poziție slăvită.

Acum vedeți taina? Ce face El? O readuce pe Eva cea căzută, care a fost un tip pentru Biserică. Astfel, așa cum Dumnezeu l-a deschis pe Adam și a scos-o din el pe Eva, care era carne din carnea lui, și a despărțit duhul lui: masculin și feminin, punând partea feminină în Eva, tot așa Dumnezeu a luat din Hristos Sângele și apa. Hristos este Cuvântul, și El a luat Cuvântul și a făcut Biserica Sa, pe Eva duhovnicească, aducând-o înapoi la Sine, răscumpărând-o prin Sângele care a curs din trupul Său.

Acum înțelegeți? Marea taină a lui Dumnezeu ascunsă de la întemeierea lumii, dar descoperită acum. Ea a fost arătată tot timpul prin simboluri. De-a lungul vremii, El a desfășurat-o puțin câte puțin.

Ce s-a întâmplat prin aceste simboluri? El ne-a arătat că așa cum l-a deschis pe Adam și a scos-o din el pe Eva, care era o parte din carnea lui, care era Adam, tot așa Mireasa trebuie să fie Cuvântul, pentru că El este Cuvântul. Mireasa nu poate sta pe crezuri; nu poate sta pe denomițiuni; nu se poate baza doar pe o purtare bună, ci trebuie să stea singură pe Cuvânt, pentru că este o parte a Cuvântului, fiind luată din Hristos. Înțelegeți?

Și ca să fiți siguri, aceasta se revarsă în Răpire:

Luther a fost o parte, Wesley a fost o altă parte, profeții au fost tot o parte, exact ca în vedenie, ei toți formând Trupul: degetele, picioarele, brațele, etc. până la Cap. Toți aceștia fac parte din Răpire; sunt Trupul Cuvântului, care este Hristos. Amin.

În afara Lui sunteți pierduți. Indiferent cât sunteți de buni; indiferent care este

relația dintre voi, ce părtășie aveți sau de care organizație aparțineți, dacă Cuvântul nu este în voi, sunteți pierduți.

Isus a spus: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”* (Ioan 15.7), pentru că voi și Cuvântul sunteți una. El are întâietatea în viața voastră; El vă stăpânește, iar voi sunteți întemnițații Lui. Lumea a murit pentru voi, nu mai aveți nimic, și deși îi vedeți pe oamenii din jur cum trăiesc, voi nu faceți nimic din acele lucruri deoarece sunteți întemnițații Lui. Sunteți înjugați cu El, înjugați cu Hristos, cu Cuvântul Său.

„Eu”, spunea El, „fac numai ceea ce-l place Tatălui, așa că dacă nu puteți crede că Eu sunt El, credeți măcar Cuvântul, pentru că El este desăvârșit.”

Observați! De-a lungul timpului, El a lăsat ca această taină să fie descoperită treptat, prin profeți și prin simbolurile care L-au exprimat pe El.

El S-a exprimat pe Sine prin Moise. Priviți-l puțin pe acest bărbat. El s-a născut într-o vreme de prigoană, chemarea lui fiind să elibereze poporul. Moise a fost ascuns de cei ce-l urmăreau ca să-l ucidă într-un sicriș de papură și pus pe Nil, așa cum a fost dus Isus în Egipt.

Apoi, Moise a ieșit din Egipt și s-a suit pe munte să primească Poruncile, după care s-a întors cu ele la popor.

Isus S-a suit pe munte, unde a ținut prima Sa predică (fericirile), după care S-a întors cu poruncile:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești!”

dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.27-28).

Vedeți? El a fost Dătătorul Legii, Preot, Împărat, Conducător, etc.

Apoi, El S-a exprimat pe Sine în Iosif, care s-a născut într-o denomi-națiune, între frații săi care-l urau, fără temei, din pricină că era duhovnicesc. Da, ei îl urau pentru că Dumnezeu era cu el, avea vedenii și putea tălmăci visele.

Biblia spune că Iosif a fost vândut de frații săi pentru aproape douăzeci de arginți, așa cum a fost vândut Isus de unul din frații Săi, Iuda Iscarioteanul, pentru treizeci

de arginți.

Iosif a fost aruncat într-o groapă și s-a presupus că este mort, dar mai târziu a fost scos de acolo și a ajuns la dreapta lui Faraon. Când era în închisoare, acolo erau doi oameni: pitarul și paharnicul împăratului. Unul dintre ei a fost omorât, în timp ce celălalt a fost eliberat, exact cum s-a întâmplat pe cruce. Noi știm că Isus a fost răstignit pe cruce din pricina păcatelor noastre, iar de-o parte și de alta a Sa, au fost răstigniți doi tâlhari, unul fiind pierdut, iar celălalt mântuit. Puteți vedea aceasta?

Înainte de-a ajunge la dreapta lui Faraon, când era încă împreună cu frații săi, Iosif a avut o vedenie în care i s-a arătat că va sta chiar lângă împărat, dându-i-se toată autoritatea, iar această vedenie trebuia să se împlinească. Desigur, el s-a gândit de multe ori la aceasta, în timpul când era în închisoare și nu o ducea deloc bine, dar știa că într-o zi acea vedenie se va împlini. Chiar dacă zăbovea, trebuia să se împlinească pentru că atunci când Dumnezeu spune ceva, se întâmplă negreșit.

Cuvântul vine întotdeauna la profeți. Știați că cuvântul „profet sau văzător” înseamnă „descoperitor al Cuvântului scris”? Astfel, când apare un văzător, el este legitimat în mod supranatural, prin faptul că tot ceea ce spune se împlinește întocmai.

Biblia spune că *„dacă se va ridica un proroc și vă va spune că se va întâmpla un anumit lucru, dar acel lucru nu se va întâmpla, să nu-l ascultați. Dacă însă cuvintele spuse de el se împlinesc, să știți că Eu sunt cu el și să vă temeți de el.”*

Aceasta este legitimarea. Prin aceasta veți cunoaște că acel bărbat este trimis de Dumnezeu, deoarece Dumnezeu vorbește poporului Său printr-un om.

Vedeți, El vorbește întotdeauna printr-un om: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5).

Vița nu poartă roade, ci mlădițele sunt acelea care poartă rodul viței. Țineți minte aceasta, pentru că întotdeauna a fost așa.

Revenind la ideea noastră, vedem că nici un om nu putea ajunge la Faraon fără să treacă pe la Iosif. Tot așa, nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin Fiul.

Când Iosif părăsea tronul, trâmbițele sunau și orice genunchi trebuia să se plece, deoarece se striga: *„Trece Iosif!”* Aleluia!

Într-o zi, El va părăsi tronul Tatălui și va veni, iar atunci, orice genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul. Da, atunci toți vor recunoaște că El este Fiul lui Dumnezeu, dar va fi prea târziu, de aceea, faceți-o acum!

Dar Hristos poate fi văzut și în alte tipuri, de exemplu, în David.

Când David și-a părăsit tronul, fiind respins de propriul popor, urca muntele Măslinilor plângând, deoarece pleca în exil.

Acela era Duhul lui Hristos în el, pentru că câteva sute de ani mai târziu, Isus a stat pe același munte, a privit spre Ierusalim și a plâns pentru el, zicând:

„Ierusalime! Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripile ei și n-ai vrut.” (Matei 23.37).

David era un împărat respins, iar opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David stătea în același loc, respins și alungat de propriul popor și plângea pentru Ierusalim, zicând: „Acum ți-a sosit ceasul”. Înțelegeți?

Toate acestea erau simboluri pentru El, dar taina era încă ascunsă. Toți acei bărbați nu știau ce fac; ei știau doar că sunt călăuziți de Duhul ca să facă un anumit lucru.

Taina a fost ținută ascunsă până în zilele din urmă, dar El S-a exprimat pe Sine în Moise, David, Iosif și în toți ceilalți bărbați.

Noi am putea lua viețile tuturor prorocilor și să arătăm că ei L-au exprimat pe Isus Hristos în mod desăvârșit, dar cu toate acestea ei n-au primit descoperirea deplină a tainei Lui, acest lucru urmând să se facă în zilele din urmă, conform făgăduinței Sale.

El nu a spus niciodată totul, pentru că Biblia este scrisă în taine, iar Isus l-a mulțumit Tatălui pentru aceasta.

Venirea Domnului este o taină. Noi nu știm când va veni El, nici cum o va face, dar știm că va veni.

Toate tainele lui Dumnezeu au fost ținute ascunse până în aceste zile din urmă,

când s-au încheiat și sunt descoperite. O, Doamne, dar El nu Și-a descoperit niciodată taina complet!

Să urmărim puțin cele șapte Peceti.

Când Dumnezeu i-a folosit pe Martin Luther și pe Wesley, pentru ieșirea afară, i-a scos treptat și S-a descoperit prin ei bisericii din acea epocă. Noi am văzut aceasta acum, în zilele din urmă, când putem privi înapoi prin toată Biblia.

Motivul pentru care a fost un lucru atât de puternic, este că El ne-a vorbit despre aceasta aici și ne-a arătat cele șapte Tunete, iar revistele „Look” și „Life” au scris despre Cercul acela de Nor și despre Lumină care s-a arătat și despre care nici acum nu au nici o explicație. Dar El mi-a spus: „Du-te acolo și așteaptă ca aceste taine să fie descoperite!” El a spus aceste lucruri cu câteva luni înainte de-a avea loc și totul s-a împlinit întocmai.

Privind fotografia, L-ați observat pe Îngerul din partea dreaptă? A devenit vizibil când a coborât cu aripile date pe spate și cu capul plecat într-o parte.

Cu câteva luni înainte de acest eveniment, am spus chiar aici, că El va aduna Trupul credincioșilor împreună ca să descopere aceste taine ascunse și să lege capetele acelea pierdute (fratele Branham face aluzie la predica: „Acesta este timpul, domnilor?” din decembrie 1962).

Iată-l apărând pe Luther. El a predicat doar neprihănirea, dar a dat o lovitură puternică acelei epoci. El nu a știut ce epocă era aceea. Apoi, s-a ridicat Wesley, care a lovit epoca sa. O mulțime din bisericile noastre vin din epoca aceea.

Apoi, au venit pentecostalii, care au lovit puternic epoca lor, dar s-au organizat și ei și s-au întors înapoi în moarte.

Acum vine descoperirea tainelor, care ne arată de unde vin toate aceste doctrine, ca de exemplu: cum a scos Luther catehismul și toate celelalte lucruri; cum au adus metodiștii una și alta; cum au preluat pentecostalii același fel de organizare și botezul în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt și multe altele. El Se întoarce în zilele din urmă, ia aceste taine și le descoperă explicându-le în mod clar. De ce? Pentru că acesta este timpul în care Dumnezeu trebuie să descopere această mare taină pe care a avut-o în inima Sa.

Ați înțeles? Dacă se întâmplă să greșiți vreodată, întoarceți-vă la această bandă.

Eu nu știu cât timp voi mai fi cu voi, dar amintiți-vă că acesta este Adevărul Lui, este „Așa vorbește Domnul!”, este Scriptura.

Așa este și cu cele șapte Taine din cele șapte Pечеți. Pечеțile au fost rupte, așa că am putut vedea ce s-a întâmplat în fiecare epocă; cum oamenii au provocat o mulțime de rupturi. Dar pentru că Dumnezeu nu vrea ca Cuvântul Său să fie amestecat, revine și arată de fiecare dată cum și de unde au apărut acele învățături, după care Își descoperă lucrarea prezentă. Același lucru îl face și acum, descoperind taina lui Hristos: cum Dumnezeu Și-a arătat în El triplul Său scop pentru Biserică.

Vedeți, El lasă să fie descoperit.

„A descoperi” înseamnă „A face cunoscut”, iar în ceea ce privește planul duhovnicesc, descoperirea este modul sau calea prin care Hristos Se face cunoscut pe Sine Bisericii Sale.

Unii vor spune: „Frate Branham, aceasta o spui tu!”

Observați cum S-a făcut El cunoscut lui Petru. Este scris în Matei 16.15-17.

În timp ce venea pe muntele schimbării la față, El a întrebat:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

„Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; alții, Ieremia, sau unul din proroci.”

Dar El nu aceasta voia să știe de aceea i-a întrebat mai clar:

„Dar voi cine ziceți că sunt?” (v. 15).

Această întrebare îi este adresată Bisericii, înțelegeți?

Mai întâi a întrebat: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Astăzi se spune: „El este un filozof”. Aceasta este doar o religie socială: „El este un om bun, iar noi credem că învățătura Lui este corectă; credem că este ceva ce trebuie trăit, pentru că ne-ar face mai buni. Acesta este motivul pentru care ar trebui să avem bisericile noastre”, etc.

Toate acestea sunt doar povești cu moș Crăciun.

Noi nu suntem chemați să formăm biserici, ci avem nevoie de Viața pe care nu o putem trăi prin propria noastră voință, ci este El care trăiește în tine și în mine, făcându-ne întemnițatii Săi. Vedeți, nu întemnițatii unei biserici sau ai unui intelectual, ci întemnițatii Lui călăuziți de Duhul Său.

Cum cunoaștem aceasta?

Voi spuneți: „Păi, numai un om care și-a pierdut mințile face așa ceva!”

Nu este adevărat, pentru că dacă ai în tine gândul lui Hristos, atunci El Se exprimă pe Sine prin tine, dovedind că El Însuși este Cel ce lucrează și că tu nu ți-ai pierdut mințile.

Desigur, sunt unii care se lasă purtați de iluzii și înnebunesc, dar noi știm că aceasta este greșit; știm că este diavolul care încearcă să imite Adevărul înainte ca El să ajungă la oameni, pentru că întotdeauna apare și imitația.

Un credincios adevărat își părăsește propriile gânduri și propriul mod de a vedea lucrurile, dar aceasta nu înseamnă că umblă cu ochii închiși, ci este un om echilibrat, în viața căruia Cel ce deține controlul este Hristos, care se exprimă pe Sine prin el.

Când se întâmplă aceasta, tu devii un nebun pentru lume, dar nu nebun în adevăratul înțeles al cuvântului, pentru că un om nebun se află sub controlul diavolului, care-l face să acționeze numai împotriva Cuvântului.

Când te afli însă sub controlul lui Hristos, El te va folosi ca să-Și exprime Cuvântul prin tine, pentru că El este Cuvântul. Atunci tu poți să-L vezi pe Hristos exprimându-Se real prin tine, nu vreo iluzie. Ce minunat!

Fiți atenți! Deci El a întrebat:

„Cine ziceți voi că sunt Eu?” (v. 15).

El a pus această întrebare Bisericii Sale, celor doisprezece ucenici. Din milioanele de oameni din timpul acela, El a pus această întrebare doar Bisericii Lui.

Din milioanele de oameni care trăiau în zilele lui Noe, El i-a întrebat doar pe opt. Înțelegeți?

Și Cuvântul spune: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe (când au fost salvate opt*

suflete), se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului.” (Luca 17.26).

Prin aceasta nu spun că vor fi salvate doar opt suflete, să nu mă înțelegeți greșit. Eu nu am spus niciodată așa ceva. Noi nu putem ști câți vor fi la răpire, dar va fi un grup mic, deoarece tot Cuvântul spune că „*Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.*” (Matei 7.14).

Totuși, când va apărea marele Trup răscumpărat din toate epocile, acolo va fi o mulțime mare, deoarece Apocalipsa 7.9 îi numește „*o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni.*”

Ei vin din toate epocile și sunt cei care au umblat în Lumina Bibliei, desigur, în măsura în care li s-a descoperit Adevărul.

Astfel, noi știm că Wesley a avut mai multă Lumină decât Luther, așa cum pentecostalii au avut mai multă Lumină decât Wesley. De ce aceasta? Pentru că taina lui Dumnezeu a fost descoperită în mod treptat, prin profeți și așa mai departe, până când a fost făcută cunoscută în mod desăvârșit atunci când toată plinătatea dumnezeirii a locuit trupește în Hristos. (Coloseni 2.9).

Acum, Hristos este făcut cunoscut în Biserica Sa. Deci totul este descoperirea lui Dumnezeu, cu scopul de-a o readuce pe Eva spirituală în poziția corectă față de Soțul ei. Notați, vă rog: **Eva este Biserica Mireasă, iar Soțul ei este Hristos.**

Când El i-a întrebat pe ucenici: „*Dar voi, cine ziceți că sunt?*”, Simon Petru l-a răspuns:

„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” (v. 16).

Acum fiți atenți ce i-a răspuns Isus:

„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, nici nu l-ai învățat în vreo școală, ci Tatăl Meu care este în ceruri, ți l-a făcut cunoscut.” (v. 17).

Vedeți ce i-a spus El acestui bărbat care era o Sămânță hotărâtă mai dinainte a lui Dumnezeu, cel care a primit această Lumină și cheile Împărăției:

„Pe această PIATRĂ, adică pe descoperirea referitoare la Cine este Isus Hristos: că El este singurul Dumnezeu arătat în trup), **pe această descoperire** (nu pe

„Tată, Fiu și Duh Sfânt”, nici pe un Fiu care este a doua persoană), ci **pe această descoperire voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.**” Înțelegeți? „Îmi voi zidi Biserica pe aceasta „piatră” pe „descoperirea lui Isus Hristos.”

Hristos în voi Îl face pe El Centrul Vieții care vine prin descoperire. Înțelegeți? Viața lui Hristos în voi, Îl face pe El Centrul descoperirii; Hristos în Biblie face Biblia descoperirea Lui completă, iar Hristos în voi, vă face o descoperire completă a întregii lucrări.

Vedeți acum ce vrea să facă Dumnezeu?

Atunci ce este nașterea din nou?

Voi întrebați: „Frate Branham, ce este nașterea din nou?”

Când Isus Hristos ți se descoperă personal, ești născut din nou. Amin.

Înțelegeți? Tu nu te naști din nou atunci când te atașezi unei biserici, nici când strângi mâna predicatorului sau a altui slujitor; nici când ai spus un crez sau ai promis că vei trăi după un cod de legi, ci te naști din nou atunci când Îl ai pe Hristos, Biblia. El este Cuvântul care ți S-a descoperit personal și nu mai contează ce spune cineva cu privire la ceea ce se întâmplă, deoarece pentru tine, Hristos este totul. Nu mai contează ce spune păstorul tău, preotul sau altcineva, Hristos este în tine și aceasta este descoperirea pe care este zidită Biserica.

Voi spuneți: „Eu sunt luteran”, „Eu sunt baptist”, „Eu sunt prezbiterian”, dar înaintea lui Dumnezeu aceste denumiri nu valorează nici cât o pocnitură din degete. Atunci ce contează? Hristos, care ți s-a descoperit și care este Cuvântul. Deci când Cuvântul este descoperit, Îl exprimă pe El Însuși.

Planul lui Dumnezeu cu privire la Isus Hristos, a fost să Se exprime pe Sine în El, să ia propriile Sale Legi și să trăiască după ele, împlinindu-le prin moarte. **Hristos a fost Dumnezeu arătat în trup, ca să poată muri pentru noi.** În felul acesta, El a putut să moară în trup, a putut să osândească păcatul în trup și să-Și aducă la Sine o Mireasă slăvită răscumpărată, care va crede numai Cuvântul lui Dumnezeu și nu-L va înlocui cu concepții intelectuale omenești, cum a făcut Eva. Înțelegeți?

Acesta este gândul lui Hristos, iar nașterea din nou Îl descoperă, Îl scoate în evidență.

Astfel, dacă un om spune că este născut din nou, dar încearcă să așeze făgăduințele lui Hristos referitoare la aceste zile din urmă într-o altă epocă, prin aceasta făcându-L Același ieri, dar nu și astăzi, dovedește că este înșelat de satana.

Mai mult, dacă un om spune că el crede, dar în viața lui nu se manifestă ceea ce a spus Isus în Marcu 16: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”*, este un mincinos.

Domnul Isus spune clar că aceste semne: scoaterea dracilor, vorbirea în limbi și toate acele mari manifestări ale darurilor, îi vor însoți pe credincioșii din toată lumea și din toate epocile. Acolo nu scrie că „s-ar putea să-i însoțească”, ci scrie clar: *„îi vor însoți”* (v. 17), ceea ce înseamnă că ele trebuie să ne însoțească pentru că: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

În felul acesta Se exprimă Hristos Însuși în persoane individuale, fie că este vorba de un intelectual, fie că este vorba de un om care nu cunoaște nici Abecedarul.

Când spun aceasta, mă gândesc că jumătate din apostoli n-au cunoscut nici măcar Abecedarul, dar L-au cunoscut pe Hristos.

Oamenii luau seama la Petru și la Ioan nu pentru că veneau dintr-un seminar, ci pentru că și-au dat seama că cei doi au fost cu Hristos. Cum au înțeles aceasta? Prin faptul că l-au vindecat pe ologul de la „Poarta Frumoasă”. Atunci au cunoscut că au fost cu El.

Nașterea din nou este Hristos; este o descoperire pe care Dumnezeu ți-a dat-o ție personal.

Ce se va întâmpla când acest grup va fi adunat împreună; acest grup în care descoperirea este în armonie perfectă cu Cuvântul, iar Dumnezeu o legitimează prin aceleași fapte și lucrări pe care le-a făcut El, făcând Cuvântul să Se manifeste?

O, dacă și-ar cunoaște Biserica poziția!

Prieteni, într-o zi și-o va cunoaște, iar când se va întâmpla aceasta va avea loc Răpirea.

Acum priviți! Pavel nu L-a cunoscut pe Isus fizic sau în trupul de carne, ci singurul mod în care L-a văzut, a fost prin descoperire, într-o vedenie. Este adevărat?

(„Amin”).

Deci Pavel L-a cunoscut pe Isus prin descoperire, exact ca Petru.

Petru L-a văzut pe Isus în trup, dar nu L-a cunoscut după trup, pentru că Isus a spus clar: *„Nu carnea și sângele ți-a descoperit. Nici chiar Eu nu am făcut-o, ci Tatăl Meu care este în ceruri ți-a descoperit lucrul acesta...”* Ce anume? Că El este Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup.

„Și pe această piatră (descoperire), voi zidi Biserica Mea.” Vedeți? Aceasta arată clar că Petru nu L-a cunoscut după trup.

Ca Om, El a umblat pe pământ, a fost atins și toate celelalte, este adevărat?

Pavel a avut ceva mai măreț decât oricare din ceilalți apostoli. Ei ar fi putut spune: „Pavele, eu am o descoperire mai mare decât tine pentru că am umblat cu El; am fost cu El la pescuit și L-am văzut făcând minuni. Într-o zi a stat cu mine în barcă și mi-a zis: „Aruncă mreaja acolo și vei prinde pește!”, și așa a fost. Noi L-am văzut făcând toate aceste lucruri” Dar Pavel L-a văzut după moartea, îngroparea și învierea Sa, atunci când I S-a descoperit pe Sine în Stâlpul de Foc, care îi condusesse odinioară pe copiii lui Israel.

Pavel, care era un evreu, nu L-ar fi numit „Doamne”, dacă n-ar fi avut dovada clară că este El, Același ieri, azi și în veci.

Cu alte cuvinte, El i-a spus: „Eu sunt același Dumnezeu; astăzi sunt același „Eu sunt” ca ieri. Iată-Mă în aceeași Lumină, în același Stâlp de Foc, sunt Același care i-a vorbit lui Moise din rugul aprins.”

Nu-i de mirare că Pavel a putut să separe Legea de har în Epistola sa către Evrei, pentru că s-a întâlnit cu același Stâlp de Foc. Și ce i-a spus El? *„Eu sunt Isus, pe care-L prigonești.”* (Fapte 9.5).

Astăzi El este aici, în același fel, prin același Stâlp de Foc, exprimându-Se pe El însuși și dovedindu-Se ca fiind Același, descoperind taina lui Dumnezeu care a fost ascunsă de la întemeierea lumii. O vedeți acum?

Pavel L-a cunoscut numai prin descoperire, în timp ce Petru L-a cunoscut și după trup, pentru că a umblat și a vorbit cu El, dar și prin descoperire, cum v-am spus deja.

Un învățat poate sta aici și să vă citească din acest Cuvânt până vă înnoadă mintea cum vrea, pentru că este deștept, abil.

Luați un preot catolic sau un teolog bine instruit în Biblie: un baptist, prezbiterian sau din orice altă biserică. Atunci când va începe să vorbească, te va face să crezi că nu știi nimic. De ce? Pentru că el L-a cunoscut pe Hristos, Cuvântul, doar după trup, dar singura cale prin care voi sunteți mântuiți, este să-L cunoașteți prin descoperire.

Eu aș putea lua doctrina prezbiteriană și să vă leg atât de bine, penticostalilor, încât la un moment dat nu veți mai ști ce să răspundeți. Aș putea lua doctrina baptistă și să vă arăt un milion de lucruri despre care voi, penticostalii, nu știți nimic, dar nici una dintre acestea nu este Biserica Sa, pentru că Biserica Sa este El însuși descoperit. Înțelegeți? El Se exprimă prin Cuvântul Său Însuși, dovedind că este Dumnezeu.

Cum este posibil să botezați în „Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt?” Aceasta este păgânism. Cum puteți spune că-L cunoașteți pe Isus Hristos, Cuvântul, când în Biblie nu este nici măcar un verset; nu este nici un loc unde cineva să fi fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt?

Și voi, cei de la „Numai Isus” folosiți numai Numele „Isus” pentru botez. Eu cunosc personal patru sau cinci persoane care se numesc „Isus”, așa că puteți vedea în ce vă bagă organizația voastră? Acesta este întunericul, este identificarea cu Cain, care a adus pe altarul său fructe în loc de sânge, deoarece descoperirea a venit prin Sânge, prin Isus Hristos, care este Sângele lui Dumnezeu, Sângele zămislit în pântecele Mariei.

Deci și Pavel L-a cunoscut prin descoperire, acesta fiind și astăzi singurul mod de a-L cunoaște.

Să nu spui niciodată: „Eu sunt metodist”, pentru că aceasta nu înseamnă nimic. Numai prin descoperirea Cuvântului; numai dacă vezi că El este Cuvântul viu care trăiește și Se identifică prin tine, ești salvat.

Bisericile au uitat de multă vreme această mare descoperire a Adevărului.

Când s-a ridicat Luther, el a fost un bărbat mare care a avut descoperirea Cuvântului pentru acea zi. Dar ce s-a întâmplat? O grămadă de „Ricky și Ricketas”,

cum le spunem noi astăzi, au pătruns înăuntru și totul a devenit putred.

Dacă ați cunoaște însemnătatea numelor în Biblie, ați ști ce înseamnă Elvis sau Ricky.

Voi spuneți: „Numele nu are nici o importanță”, dar nu este adevărat. Numele acestea puteau apare doar în aceste zile din urmă, puteau fi purtate numai de oameni din timpul nostru. Dacă spuneți că numele n-au nici o importanță, de ce a schimbat Dumnezeu numele lui Avram în Avraam? De ce a schimbat numele Sarai în Sara? De ce a schimbat numele lui Saul în Pavel? A lui Simon în Petru?, și vă pot da o mulțime de alte exemple. Desigur, pentru că înseamnă ceva.

Nume ca „Elvis” sau „Ricky” nu puteau fi pronunțate până acum. Acesta este motivul pentru care avem aceste lucruri drăcești astăzi. Întreaga rasă umană este putredă; este gata.

Luther era în ordine pentru timpul lui. El a primit o descoperire, dar uitați-vă ce au făcut urmașii lui după moartea sa. Wesley a primit și el o descoperire, dar uitați-vă ce au făcut cei rămași.

Primii pentecostali au avut și ei un mesaj, dar apoi au făcut la fel ca ceilalți, așa că acum au o adunătură de oameni exact ca cei ce au cercetat țara făgăduită. Este exact același lucru ca atunci când Dumnezeu a trimis un Stâlp de Foc, un proroc și o jertfă, descoperindu-Se pe Sine poporului și scoțându-i afară din Egipt prin Marea Roșie. Atunci ei au vrut o Lege pe urma căreia să aibă merite și conducători după inima lor.

Ce urmări a avut lucrul acesta? Au fost lăsați să pribegească timp de patruzeci de ani prin pustie și nici una din organizațiile lor nu a intrat în țara făgăduită, în Canaan.

Iosua și Caleb au fost singurii care au rămas credincioși, spunând: „Noi suntem în stare să luăm țara.”

Uitați-vă la Cuvântul lui Dumnezeu! Toți au murit în pustie, iar Isus a spus că ei au fost pierduți pentru vecie. Acest lucru s-a întâmplat după ce El le-a arătat binecuvântările și puterea Sa, de-a lungul timpului, așa cum a făcut-o mai târziu, în epoca lui Luthar, a lui Wesley și așa mai departe.

Evreii spuneau: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustie”*, dar Isus le-a răspuns:

„Părinții voștri cu mâncat mană în pustie și au murit.” (Ioan 6.31,49), ceea ce înseamnă „despărțire veșnică de Dumnezeu”.

Trupurile lor moarte au pierit în pustie; toți au murit, „dar”, spunea Isus, „Eu sunt Pâinea vie care S-a coborât din cer de la Dumnezeu.” (v. 51a).

Ei nu au putut să vadă aceasta. Pur și simplu nu au putut.

Bisericile au uitat de multă vreme descoperirea, prin faptul că au acceptat cunoștința în locul descoperirii Cuvântului adevărat dată prin Duhul și au alergat după oameni intelectuali și după cât mai mulți membri.

Dacă astăzi îi întrebi: „Crezi că Dumnezeu ne-a trimis în toată lumea să predicăm Evanghelia, să-i vindecăm pe bolnavi și să scoatem dracii?”, îți răspund:

„O, da, cred că este corect s-o facem, dar...” Vedeți?

Cu câteva zile în urmă, o doamnă mi-a zis: „Dar toate bisericile sunt într-o plăcută armonie!”

„Nu este adevărat”, i-am răspuns. „Nici măcar două nu sunt în armonie,” și pentru că acolo era și un catolic, i-am zis:

„Tu ești metodistă, iar bărbatul acesta este catolic. Sunteți voi doi în armonie unul cu celălalt? Papa încearcă să-i unească pe toți oamenii împreună, ceea ce după părerea unora este un lucru bun, dar Biserica lui Dumnezeu nu are nimic a face cu așa ceva. Nimic!”

Ea este afară și departe de toată această lucrare, pentru că în felul acesta nu poate exista nici o unire. De ce? Pentru că unul crede într-un fel, iar celălalt în altul.

De exemplu, metodiștii stropesc, bapțiștii scufundă și amândoi neagă lucrarea Duhului Sfânt în plinătatea puterii Sale.

Ei spun: „Noi am primit Duhul Sfânt când am crezut”, dar Biblia spune: „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” (traducere din engleză – Fapte 19.2), deci de atunci încolo. Aici este deosebirea.

Catolicii spun: „Noi suntem prima biserică și am făcut aceasta și cealaltă.”

Metodiștii spun: „Noi ne bazăm pe Biblie”, iar Isus a zis: „Iată semnele care-i vor

urma pe cei ce vor crede..." (Marcu 16.17) și: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12). Unde sunt aceste semne? Unde sunt aceste lucrări? Vedeți?

Și tot El a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*”. (Matei 24.35). Unde este împlinirea în aceste biserici? Înțelegeți?

Aceasta este o stare hibridă, amestecată. Dacă iei un bob de porumb care la exterior arată foarte bine, dar este hibrid, ce obții? O tulpină mică ce se îngălbenește și apoi se ofilește.

Aceasta este calea fiecărei denominațiuni care amestecă Cuvântul lui Dumnezeu cu cuvântul oamenilor.

Ei pot ajunge la semne și minuni, dar când trebuie să creadă ce a spus Isus în Cuvânt, se îngălbenesc, spun: „Nu putem crede așa ceva!” și se întorc înapoi.

Este exact ceea ce au făcut cele zece iscoade care fuseseră în Canaan. Acei bărbați au venit și au spus:

„O, noi suntem ca niște lăcuste pe lângă acei uriași, de aceea nu avem nici o șansă să-i învingem. Ce ne facem acum?” și au dat înapoi, dar Iosua și Caleb, care erau credincioși Cuvântului lui Dumnezeu (Amin), știau că El spusese: „Vă dau această țară!” de aceea au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm!”

Vedeți? Depinde din ce sunteți făcuți. Dacă sunteți născuți din Cuvântul lui Dumnezeu, El are întâietatea în Biserica Sa. De aceea a murit El; acesta este planul Său: să aibă întâietatea și să poată lucra în Biserica Sa.

Prieteni, lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să strălucească întotdeauna indiferent cum arată celelalte lucruri. Pe mine nu mă interesează faptul că intelectualii spun una sau cealaltă, dacă nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, pun totul deoparte.

Deci, dacă Dumnezeu spune așa în Cuvânt, noi suntem mai mult decât în stare să biruim!

Un predicator mi-a spus odată: „Dacă aș predica așa ceva în biserica mea, aș ajunge să predic la pereți”.

„Totuși, eu predic conform acestui Cuvânt”, i-am răspuns eu. Astfel, dacă Dumnezeu spune ceva, noi trebuie să facem întocmai. Amin.

Dar vedeți, ei se scuză și trec pe alături. Din cauza aceasta sunt orbi față de Mesajul timpului de sfârșit; față de Mesajul acestor zile din urmă, când Dumnezeu Se legitimează pe Sine însuși, și spun că aceste lucrări sunt spiritism sau iluzii mintale, exact cum au făcut în zilele când a fost Isus pe pământ. Atunci L-au numit Beelzebul și ghicitor, iar acum spun că este telepatie, deși știu bine că El poate sta pe platformă și să descopere chiar și gândurile din inimile oamenilor.

Nu spune Scriptura în Evrei 4, că Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, putând deosebi gândurile și simțurile inimii?

El este Cuvântul, iar când Cuvântul are întâietatea în viața unui om, se întâmplă același lucru ca în viața Lui. Amin. Aveți grijă de poziția pe care o aveți față de aceste lucruri, pentru că vă puteți poticni și veți cădea deși este atât de clar.

Din pricina aceasta sunt orbi la fel ca în zilele lui Hristos și se împiedică și cad.

Oamenii din zilele acelea spuneau: „Este Beelzebul!” deși vedeau lucrările pe care le făcea. „O, este născut nelegitim; este un tip foarte ciudat, posedat de diavolul. Da, diavolul este în El, de aceea face aceste lucruri”, dar Isus le-a răspuns:

„Vă iert pentru că spuneți aceasta despre Mine”. Vedeți, ei numeau lucrarea lui Dumnezeu ca fiind lucrarea unui duh rău. „Într-o zi, va veni însă Duhul Sfânt, iar dacă atunci veți spune un singur cuvânt împotriva Lui, nu veți fi iertați nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.” Acest lucru este spus clar în Scriptură.

În ziua judecății nu va conta cât de intelectuali sunt, nici de care denominațiune aparțin, ei vor fi condamnați; trebuie să fie condamnați din cauză că L-au batjocorit pe Duhul Sfânt, numindu-i pe cei care-L aveau „sfinți fanatici” sau mai știu eu cum.

Biserica lui Dumnezeu trebuie să poarte tot timpul această batjocură.

De altfel, Pavel i-a spus lui Felix atunci când a fost dus în fața sa:

„Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei, după calea pe care ei o numesc „partidă” (erezie)”, adică învățătură falsă.

De ce? El a primit o descoperire. Stâlpul de Foc a stat în fața lui și i-a zis: „Eu sunt

Isus, marele Dumnezeu care a fost cu Moise în pustie. Eu sunt Acela și ți-ar fi greu să dai cu piciorul într-un țepuș!” Astfel, deși știa că viața lui era pusă în cumpănă, Pavel a zis: „Eu slujesc Dumnezeului părinților mei, după calea pe care ei o numesc erezie.”

A fost numit așa, pentru că i-a fost descoperit marele Adevăr al lui Hristos.

Astăzi, oamenii spun: „În organizația noastră...”

Adevărul este Isus Hristos, este nașterea din nou descoperită în voi și arătând că El are întâietatea să își poată exprima Cuvântul prin voi și să facă tot ce a făgăduit pentru zilele din urmă. Astfel, El poate să-și aducă la îndeplinire tot Cuvântul, prin Trupul Său în care lucrează. Amin. Este exact Cuvântul lui Dumnezeu manifestat.

La fel ca în zilele lui Hristos, Dumnezeu este Cel ce deține cheia descoperirii lui Hristos, El însuși, credeți aceasta? Dar școlile teologice nu o pot găsi niciodată pentru că Isus a spus:

„Te laud Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.” (Matei 11.25).

Uitați-vă la cărturarii aceluși timp, la acei evrei fini, la farisei, la saduchei, la irodieni și la toți ceilalți. Știți ce a spus Isus despre ei?

„Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” (Matei 15.14) și: „Cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia, care zice:

„Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea.” (Matei 13.14).

Isaia a vorbit prin Duhul și a spus clar că Dumnezeul cerului v-a orbit ochii. De ce? Pentru că faceți exact ceea ce a făcut Eva, acceptând partea intelectuală, și nu știți nimic despre Duhul lui Dumnezeu. Din cauza aceasta veți cădea în groapă atât voi, cât și cei pe care-i călăuziți. Așa cum am citit deja, atât călăuza oarbă, cât și orbul pe care-l conduce, vor cădea în groapă, pentru că numai Dumnezeu singur deține această „cheie”.

Isus a spus același lucru în alt verset pe care l-am citit mai înainte, și anume: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului”. Atunci Petru i-a răspuns: „Tu ești Hristosul,*

Fiul Dumnezeului celui viu.” Drept răspuns Isus i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.”

Și Eu îți spun: „Tu ești Petru, și pe această piatră (descoperire) voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.13-18). Înțelegeți?

Din cauza aceasta nu este nici o școală, nici un teolog și nici o învățătură a vreunei școli teologice, care s-o poată cunoaște. Ei nu pot cunoaște nimic despre această descoperire, este imposibil s-o poată vedea, pentru că Dumnezeu a ascuns înțelegerea ei de acești învățători șlefuiți. El își descoperă taina cui vrea, în mod individual.

Astfel, dacă spui: „El mi-a descoperit-o și mie”, dar Viața lui Hristos, despre care vorbește Biblia, nu Se identifică în tine, înseamnă că ai primit o descoperire greșită. Dacă de exemplu pun o ramură de măr într-un păr, ea va rodi mere, iar Biblia spune: „După roadele lor îi veți cunoaște”. (Matei 7.20).

Dacă plantez o viță de vie și primele roade pe care mi le dă sunt struguri, iar apoi rodește lămâi, mere, pere și mai știu eu ce, înseamnă că acolo s-a întâmplat ceva, cineva a altoit acele ramuri străine în mod clandestin, iar ele au produs propria lor viață.

Așa este și cu denomițiile: fiecare denomiție va purta propria ei viață, dar dacă vița va da vreodată o mlădiță originală, aceea va purta struguri, ca la început.

Tot așa, dacă Viața lui Isus Hristos va produce vreodată un alt grup de credincioși, acesta va purta roadele pe care le-a purtat El, și ca urmare vor scrie o altă carte a Faptelor, pentru că posedă aceeași Viață.

Înțelegeți ce vreau să spun?

Voi pur și simplu nu vă veți putea îndepărta de aceasta, pentru că posedați Viața lui Hristos în voi, prin Duhul Sfânt, așa încât El trăiește Viața Lui prin voi și aduce la suprafață propriile Sale roade.

Dacă această „cheie” este deținută numai de Dumnezeu, înseamnă că nimeni, nici un teolog sau altcineva, nu ți-o poate descoperi.

Fiind orbi, nici măcar nu știu că este ascunsă de ei și de școlile lor, de aceea atunci când îi aud zicând: „Eu sunt doctor în filozofie; sunt doctor în drept”, simt că mi se face rău, pentru că toate aceste titluri arată cât sunt de departe de Dumnezeu; cât sunt de departe de a fi un credincios adevărat.

Prieteni, Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin educație, nici prin explicații omenești, ci doar prin simplitatea descoperirii lui Isus Hristos, deoarece este scris: *„...și pe această piatră (descoperire) voi zidi Biserica Mea...”*

Nu se acceptă nici o altă piatră. Voi nu puteți veni cu o piatră catolică, nici cu una protestantă; nu puteți veni nici cu o teologie omenească, ci doar cu descoperirea lui Isus Hristos într-o viață nou-născută, pentru că atunci El Se naște în voi, prin Duhul, turnând în ființa voastră propria Sa Viață, iar viața ta nu mai este, a plecat. Și ce urmează? Viața lui Hristos vine la suprafață prin tine, iar oamenii pot vedea că semnele, lucrările și minunile pe care le-a făcut El când a fost pe pământ, se fac acum prin tine.

În afară de aceasta nu este nimic, ceilalți nefiind nici măcar chemați.

Urmăriți desfășurarea mării descoperiri a lui Dumnezeu, pentru că lipsa ei este cauza tuturor diviziunilor și a imitațiilor pe care le avem printre noi. Da, oamenilor le lipsește descoperirea, iar din cauza aceasta avem toate aceste rupturi.

După ce a primit marea descoperire a lui Isus Hristos, Pavel a spus în 1 Corinteni 2.1: *„Fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită...”*

Vedeți cum vorbește un bărbat care a avut această înțelepciune? Măcar că a fost la școala cea mai puternică din acele zile, spune: *„Nu am venit la voi cu o asemenea vorbire.”*

Să mai citim o dată versetul 1: *„Cât despre mine, fraților, când am venit la voi, n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită.”* Cu alte cuvinte, nu am spus niciodată: „Eu sunt doctorul Cutare...”

„Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit.

Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur.

Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.” (v. 1-4).

Aceasta este Evanghelia!

Isus a spus clar: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16.15).

Vedeți, El nu a spus: „Mergeți și învățați”, ci: „Mergeți și predicați!” sau cu alte cuvinte: „Mergeți și demonstrați puterea Evangheliei”, pentru că aceste semne vă vor urma...

Numai învățarea Cuvântului nu poate face aceste semne, ci este nevoie de adevăratul Duh care legitimează Cuvântul.

Ascultați ce spune Pavel mai departe:

„...pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (v. 5).

O, Doamne! Aceasta îl schimbă pe om, așa încât să nu mai spună: „Astăzi El nu mai este Același!”, măcar că Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci.

Omul care spune că El nu este același și astăzi, dovedește că nu are tripla descoperire a lui Dumnezeu.

„Totuși, ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți.

Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduișe Dumnezeu spre slava noastră, mai înainte de veci,

Și pe care n-a cunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.” (v. 6-8).

Voi spuneți: „Tu greșești cu privire la acei rabini și predicatori.”

Da? Dar cine l-a răstignit? Noi am putea vedea aceasta peste tot în Scriptură.

Pavel, acest mare bărbat intelectual, n-a încercat niciodată să se exprime în termeni teologici înalți înaintea oamenilor. El a acceptat smerit Cuvântul Domnului

și L-a trăit întocmai, așa încât Cuvântul S-a putut exprima pe Sine prin El. El a trăit cu atâta evlavie încât oamenii L-au văzut atât de mult pe Hristos Isus în viața sa, încât au vrut să ia batiste atinse de el și le-au pus peste cei bolnavi, iar bolnavii s-au vindecat. Aceasta este Viața lui Hristos.

Așa ceva este în contradicție cu unul care spune:

„Păi, vezi tu, Pavel a făcut aceasta cu mulți ani în urmă, dar astăzi nu mai este așa!”

Așa gândește lumea. Așa gândeau preoții intelectuali și bisericile din zilele acelea, dar credincioșii știau altceva pentru că au văzut că descoperirea lui Hristos în Pavel exprima același fel de Viață, cum văzuseră înaintașii lor în Elisei, deoarece Pavel era un profet.

El a spus lucruri care s-au întâmplat întocmai și astfel l-au crezut, pentru că știau că aceasta este legitimarea lui Dumnezeu pentru profeții Săi, de aceea n-au putut fi clintiți de la aceasta.

Când oamenii l-au auzit pe Petru spunând acele lucruri care s-au întâmplat întocmai, au zis: „Lăsați să treacă doar umbra lui peste mine!” Amin.

Aceasta este Biserica; aceștia sunt cei ce cred. Da, domnilor.

A spus Pavel vreodată: „Oamenii mă cred pentru că sunt doctor în filozofie și în drept?” Nu!

Dimpotrivă, a zis: „Am uitat toate acele lucruri, le-am considerat un gunoi. Toată înțelepciunea omenească a trebuit să moară în mine ca să-L pot cunoaște pe Hristos în puterea învierii Lui, așa că am venit la voi, nu cu vorbiri înduplecătoare, ci cu legitimarea puterii lui Dumnezeu.”

Ce era aceasta? Dovada că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, prin faptul că el a făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut și Hristos. Astfel, oamenii au putut să-L vadă pe Dumnezeu, pe marele Tată, descoperindu-Se pe Sine însuși în Pavel. Da, Viața Lui S-a exprimat prin acest bărbat, dar El este Același în fiecare epocă, de fiecare dată descoperindu-Și triplul Său plan de lucrare: ieri, azi și în veci.

Cum? Răscumpărător; în Biserica Sa și are întâietate în Împărăția care vine. Amin. O vedeți? Este cât se poate de clar.

Observați. Duhul Sfânt este singurul Descoperitor al descoperirii divine a lui Hristos. Nici o școală nu o poate face; nici un învățător, nici un om, oricât de educat sau de evlavios este el.

Aici aș putea apăsa mai tare.

Câți creștini născuți din nou, umpluți cu Duhul Sfânt, sunt aici? Să vă văd mâinile. În ordine.

Notați, vă rog: El va descoperi această taină doar celor hotărâți dinainte, pentru că Isus a spus:

„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...” și: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...” (Ioan 6.37,44).

Uitați-vă ce spuneau preoții aceia despre El: „Bărbatul acesta este un Beelzebul, este un ghicitor, un drac.”

Priviți acum mărturia femeii care a trăit cu șase bărbați. Ea trăise cu cinci bărbați, iar când L-a întâlnit pe Isus era cu al șaselea.

„Du-te și adu-l aici pe bărbatul tău!”

„N-am bărbat”, i-a răspuns ea.

„Bine zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut și acela cu care ești acum, nu e bărbatul tău. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne, văd că ești proroc...”

Vedeți? Ce s-a întâmplat? Lumina a atins acea Sămânță.

Când Lumina i-a atins pe acei preoți, ei au spus: „Omul acesta este un ghicitor!” De ce au vorbit așa? Pentru că acolo nu era Viață; erau niște hibrizi. Ei s-au putut ridica numai până la nivelul organizației lor, dar apoi au murit. Însă femeia samariteană nu era un hibrid.

Parcă o văd stând acolo cu lacrimile șiroind pe obraji și zicând: *„Doamne, văd că ești proroc. Știu că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristosul); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”*

Isus i-a zis: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” (v. 19,25-26).

O, Doamne! Când a auzit aceste cuvinte, femeia și-a lăsat găleata acolo și a alergat în cetate strigând:

„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut: nu cumva este acesta Hristosul?” (v. 29).

Ce a fost aceasta? Lumina a atins acea sămânță și pentru că acolo era Viață, a venit la suprafață.

Astăzi este la fel. Astfel, teologii spun: „Păi, stai puțin să vedem ce a spus pastorul Moody!”

Ce are a face pastorul Moody cu ceea ce lucrează Dumnezeu astăzi? El a trăit în epoca lui, nu acum, așa cum Luther a trăit în epoca neprihănită, nu în timpul lui Wesley. Wesley a trăit în epoca lui și la fel pentecostalii, dar acum noi suntem în ceasul din urmă.

Organizațiile lor și muștrările de conștiință pe care le au, dovedesc că au rămas în urmă, pentru că Cuvântul nu Se poate legitima în mijlocul lor în plinătatea puterii Sale. Ei și-au ridicat denomiinațiunile în care au pus împreună neghina cu grâul adevărat, compromițând întreaga recoltă. Da, totul a fost invadat de buruieni, prin faptul că s-au întors înapoi și au murit chiar atunci.

Dar Dumnezeu a făgăduit că în aceste zile din urmă va aduce la suprafață un popor spălat în Sângele Său; un popor hotărât dinainte. Pentru a se realiza însă aceasta, trebuie să se descopere adevăratul semn (Maleahi 4), adică trebuie să se ridice un proroc.

Ce va face el? Va aduce înapoi, va restitui toate lucrurile, conform făgăduinței Domnului. Când? În aceste zile din urmă.

Acest proroc va aduce descoperirea. Ce trebuie să facă el, conform Maleahi 4? **„Să întoarcă inima copiilor la credința părinților lor apostoli.”** (v. 6). Înțelegeți?

El va aduce aceeași lucrare; același Stâlp de Foc; aceleași semne și minuni; Îl va aduce pe același Isus Hristos. Da, El Îl va vesti ca fiind Același și va dovedi că este același ieri, azi și în veci.

„Eu vă voi răsplăti, zice Domnul, toți anii pe care i-au mâncat viermele metodist, cel baptist, cel catolic și toți ceilalți, nimicind credința, până când totul a devenit un butuc denominațional în care n-a mai rămas nici o sămânță. Eu vă voi restitui însă toți anii, dându-vă înapoi (Ce anume?) toate semnele și minunile pe care le-au părăsit ei. Voi aduce fiecare lucru înapoi, la Pomul original, reșezând totul în starea originală.”

Prorocul Ioel a fost un proroc legitimat de Dumnezeu, de aceea cuvintele lui trebuie să vină la împlinire. Amin.

Singurul descoperitor al tainei lui Hristos este Duhul Sfânt și El a descoperit-o în toate epocile, în mod treptat.

Țineți minte că El a făcut aceasta în toate epocile. La cine vine Cuvântul Domnului? Numai la proroc, iar prorocul trebuie să fie, mai întâi de toate, legitimat de El. Nu faptul că cineva spune că este proroc îl face proroc, ci este nevoie să fie născut ca proroc și legitimat ca atare, prin faptul că tot ce spune este Cuvântul și se împlinește în totul. Și nu uitați: Cuvântul Domnului vine numai prin Duhul Sfânt, iar Biblia spune:

„Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (1 Petru 1.21).

Ioan Botezătorul nu l-ar fi cunoscut niciodată pe Isus dacă nu l-ar fi arătat Duhul Sfânt. Este adevărat? Ioan a fost cel mai mare proroc care s-a ridicat, iar el a spus:

„Mărturisesc că am văzut Duhul lui Dumnezeu (pe Duhul Sfânt), coborând din cer, ca un porumbel, și oprindu-se peste El, iar o Voce a spus: „Aceasta este Fiul Meu în care-Mi găsesc toată plăcerea.” (Ioan 1.23; Matei 3.17).

Cine a făcut aceasta? Duhul Sfânt care-i spusese: „Eu ți-l voi arăta!”

Prietene, aceasta este singura cale prin care-l poți cunoaște și tu astăzi. Singura cale prin care poți primi tripla descoperire a lui Dumnezeu, este prin Duhul Sfânt și singura posibilitate de a-ți fi descoperit, este să fi ales mai dinainte de întemeierea lumii pentru aceasta.

Dacă nu ești hotărât mai dinainte, nu vei vedea niciodată, pentru că atunci când Lumina strălucește înaintea ta, treci mai departe, râzând de Ea și negând-o prin niște concepții intelectuale, măcar că Dumnezeu S-a arătat pe Sine însuși și a

dovedit că este El. Cu toate acestea, dacă descoperirea nu este pentru tine, treci pe lângă ea și nu o poți vedea.

Desigur, Dumnezeu nu a spus niciodată: „Îl aleg pe acesta și pe acela...”, ci prin știința Sa mai dinainte a știut cine Îl va primi și cine nu. El a putut face o alegere mai dinainte, prin faptul că fiind infinit cunoaște toate lucrurile; a cunoscut sfârșitul de la început. Dacă nu ar putea face aceasta, n-ar fi Dumnezeu, dar El este Dumnezeul cel infinit.

Ioan nu l-ar fi cunoscut niciodată pe Isus, dacă nu l-ar fi arătat Duhul Sfânt. Vedeți cum Își ascunde Dumnezeu taina de cei înțelepți și pricepuți? El o descoperă întotdeauna în simplitate, celor hotărâți mai dinainte pentru aceasta. Mulți au stat acolo, dar nu au văzut Porumbelul, nici n-au auzit Glasul, deoarece a fost trimis numai pentru Sămânța hotărâtă dinainte.

Sămânța hotărâtă dinainte.

Cu siguranță, a fost hotărâtă dinainte pentru că Isaia a fost ridicat de Duhul cu șapte sute doisprezece ani înainte de nașterea lui Ioan și a spus despre el:

„Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru.” (Isaia 40.3).

Și dacă Isaia a văzut acest lucru, nu a putut să vadă și Maleahi acest ultim proroc hotărât mai dinainte care avea să vină și să rupă Pecețile aducând la lumină tot ceea ce au spus ceilalți proroci din Vechiul Testament? A fost hotărât mai dinainte acest lucru? Sigur că da, de aceea a vorbit și Maleahi despre el.

Revenind la Ioan, Isus a spus despre el: *„...el este acela despre care s-a scris: „Iată trimit înaintea Feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea TA.” (Matei 11.10), confirmând Cuvântul din Maleahi 3.1. Vedeți?*

Cu siguranță, el a fost hotărât dinainte să vadă acest Mesaj. Deci nu este de mirare că a putut privi dincolo și să vadă acel Porumbel venind jos; să vadă acea Lumină care a fost cu Israel în pustie, coborând peste El, în timp ce Dumnezeu Însuși spunea: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.” (Matei 3.17).*

Dumnezeu și Omul au devenit una, iar Ioan a spus: *„Mărturisesc că l-am privit pe singurul născut din Tatăl. Eu sunt martorul Lui.” Amin.*

Vedeți simplitatea?

Voi știți că tatăl lui Ioan a fost un mare teolog și în mod normal Ioan ar fi trebuit să se întoarcă la denomi-națiunea tatălui său, dar acest lucru nu ar fi fost după voia lui Dumnezeu, de aceea, a părăsit școala și s-a dus în pustie.

Dumnezeu l-a atins cu trei luni înainte de naștere, așa că s-a umplut de Duhul Sfânt, încă din pântecelul mamei lui.

Maria s-a dus la Elisaveta când aceasta era însărcinată de șase luni, și deși sarcina era atât de avansată, micuții lui mușchi nu se mișcaseră încă niciodată. Sarcina se dezvoltă, dar Elisaveta nu simțea nici o mișcare în pântecelul ei, nici un semn de viață, de aceea se temea că copilul este mort.

Când a ajuns la ea, Maria a îmbrățișat-o și și-a pus mâinile în jurul ei, după care i-a zis: „Domnul mi-a vorbit și mi-a spus că voi avea și eu un copil.”

„Tu și Iosif sunteți deja căsătoriți?”

„Nu”, a răspuns Maria.

„Dar atunci cum este posibil să ai un copil?”

„Duhul Sfânt mă va umbri, de aceea voi zămisli un Copil, Căruia Îi voi pune numele „Isus” și care va fi Fiul lui Dumnezeu.”

De îndată ce a fost rostit Numele „Isus”, micuțul Ioan a început să sară în pântecelul mamei lui, așa că Elisaveta a strigat:

„Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Cum mi-a fost dat mie să vină la mine mama Domnului meu?” (Luca 1.42-43).

O, Doamne! „Maica Domnului meu!”

„Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântecel de bucurie.” (v. 44).

Nu-i de mirare că Ioan n-a avut nevoie de seminar, nici de cineva care să-l îndocctrineze cu una sau cu alta. El a plecat în pustie și a așteptat. Dumnezeu i-a vorbit acolo și i-a descoperit (vedeți, din nou este vorba de descoperire):

„Tu ești prorocul Meu, de aceea îți voi arăta Cine este El. Tu trebuie să mergi acolo, pentru că Cuvântul va veni la tine.”

Aici aveți răspunsul la întrebarea de duminica trecută. Vedeți?

„Tu știi cine ești, Ioane, de aceea stai liniștit și nu spune nimic. Du-te acolo, pentru că Eu îți voi da un semn: O Lumină va coborî din cer ca un porumbel și se va opri peste El.”

Acesta este motivul pentru care, atunci când a pășit în apă, Ioan a privit deasupra Lui și a văzut Porumbelul venind jos, așa că a spus:

„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.” (Ioan 1.29).

Isus a pășit în apă și a mers direct la Ioan, care era verișorul Său, după trup și l-a privit în ochi. Acolo era Dumnezeu și prorocul Său (Amin), stând față în față.

Ioan l-a zis: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”*

Drept răspuns Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit...” (Matei 3.14-15).

De ce a spus Isus aceasta? Pentru că El era jertfa, iar Ioan știa aceasta și conform Legii, orice jertfă trebuia spălată înainte de a fi adusă. El l-a botezat pe Isus, iar când a făcut aceasta, cerurile s-au deschis, Porumbelul a venit peste El și Glasul a zis: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care-Mi găsesc plăcerea să locuiesc.”* (traducere după Biblia King Jones). (Matei 3.17).

Deci, lui Ioan i-a fost descoperit acest lucru, în timp ce ceilalți care stăteau acolo n-au știut nimic despre El. De ce? Pentru că numai Duhul Sfânt poate descoperi aceasta.

Același lucru s-a întâmplat când El i s-a descoperit pe Sine lui Pavel, o altă Sămânță hotărâtă mai dinainte.

Iată-l pe temutul Pavel suflând amenințarea:

„Dacă pun mâna pe adunătura aceasta de fanatici, îi distrug pe toți, pentru că eu sunt doctorul Saul și am învățat la picioarele lui Gamaliel”. Astăzi îi auzi spunând: „Eu vin de la Colegiul „Moody”, înțelegeți?”

„Eu”, spunea Pavel, „sunt un om învățat și știu despre ce vorbesc, de aceea voi face praf grupul acela de sfinți fanatici. Marele preot mi-a dat împuternicire să-i arestez pe toți indivizii aceștia gălăgioși, de aceea voi pune capăt la toate aceste vindecări „divine”.”

Și-a pus hârtia în buzunar și a pornit la drum, dar în dimineața aceea, pe la ora 11.00, înaintea lui a strălucit o Lumină puternică ce l-a făcut să se prăbușească la pământ.

De ce? Pentru că Pavel era o sămânță hotărâtă mai dinainte.

Dumnezeu a spus despre el: *„... este un vas ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel;*

Și îi voi arăta ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.” (Fapte 9.15-16).

După această întâlnire cu El, Pavel a plecat în pustiu până când a fost tăiată jos toată cunoștința lui teologică. Biblia spune că a stat timp de trei ani și jumătate în deșertul Arabiei. După ce a învățat Cuvântul, și Cuvântul a devenit el, Pavel a devenit un întemnițat, așa că atunci când s-a întors în Israel, era înlănțuit în „lanțurile dragostei” și a spus: „Toată experiența mea de seminar s-a dus, iar acum sunt un întemnițat al lui Hristos!” Amin.

„Filimoane, fratele meu, eu sunt un întemnițat al lui Isus Hristos, așa că nu mai pot spune sau face decât ce-mi poruncește El.”

Dumnezeu are nevoie și astăzi de întemnițați, de oameni care să devină întemnițați ai voii Lui, ai Cuvântului Lui.

Pavel a fost un astfel de om. Indiferent câtă învățătură intelectuală a posedat, el l-a cunoscut pe Dumnezeu prin descoperire. El a primit Stânca, Piatra pe care este zidită Biserica, ceea ce dovedește că partea intelectuală nu are nici un amestec aici.

Observați, el a fost o Sămânță aleasă mai dinainte. Și vă spun ceva: numai Duhul Sfânt poate să vă arate Cine este El. Oamenii vor face din El o trinitate: Tată, Fiu și Duh Sfânt, dar Duhul Sfânt Îl va descoperi ca Domnul Dumnezeuul cerului arătat în trup, pentru că Acesta este El.

Acum observați: Pentru prima dată, Dumnezeu a fost descoperit în Hristos, în care

locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii, nu în proroci, în împărați sau în altcineva. Aceasta este descoperirea! O, Doamne!

Vă voi cânta acum câteva versete de cântare:

Națiunile se sfarmă,

Israelul se trezește (nu-i așa?)

Semnele pe care profeții le-au prezis;

Zilele neamurilor sunt numărate, (ale bisericii denominaționale)

Cu dureri împovărate.

Întoarceți-vă, o, voi, risipiților

La moștenirea voastră! (voi sunteți dați afară din denominațiuni).

Ziua mântuirii se apropie.

Inimile oamenilor cedează de groază.

(Toate glumele de la Hollywood nu pot îndepărta această groază, așa că oamenii sunt ca băiatul care fluieră când trece noaptea prin cimitir).

Fiți plini de Duhul,

Cu lămpile curățite și pregătite.

Priviți în sus, căci mântuirea voastră este aproape.

Profeții falși mint,

Cuvântul lui Dumnezeu Îl neagă:

Că Isus Hristos este Dumnezeuul nostru.

Această generație respinge

Descoperirea lui Dumnezeu,

Dar noi pășim pe unde apostolii au pășit.

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor cedează de frică.

Fiți plini de Duhul,

Cu lămpile curățite și pregătite.

Priviți în sus, căci mântuirea voastră este aproape.

Fratele meu, primește descoperirea, pentru că generația aceasta o respinge cu dispreț. Acest lucru îl fac prorocii mincinoși, dar Biblia spune că vor fi recunoscuți după roadele lor. Ei sunt niște hibrizi, niște încrucișați și sunt hrăniți de o organizație în loc să fie hrăniți de Cuvântul lui Dumnezeu ca să primească descoperirea lui Dumnezeu, care S-a făcut cunoscut pe Sine prin Hristos, Cuvântul.

Observați Sămânța aleasă mai dinainte.

Numai Duhul Sfânt poate să-ți arate cine este El. Acest lucru nu-l pot face nici împărații, nici profeții și nici altcineva, ci doar El.

Astfel, aici este Dumnezeu arătat în trup; este plinătatea; este El Însuși descoperit pe deplin și făcut cunoscut lumii. O, Doamne!

Uitați-vă la muntele schimbării la față, când Dumnezeu Însuși a mărturisit despre El și a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care-mi găsesc plăcerea; de El să ascultați.”* (Matei 17.5).

Acolo stătea Moise, reprezentantul Legii și Ilie, care îi reprezenta pe proroci, dar timpul lor trecuse.

Și El a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care-Mi găsesc plăcerea; de El să ascultați.”*

Acolo erau trei reprezentanți: Legea, profeții și Hristos, iar Glasul a spus: *„Acesta este El!”* Dumnezeu nu S-a arătat niciodată pe deplin în proroci și nici în Lege, dar a făcut-o în Hristos, pentru că *„în El a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9).

Hristos are milă. Legea te aruncă în închisoare, dar nu te poate scoate afară; prorocii sunt dreptatea lui Dumnezeu care te conduce și te omoară dacă o încalci

(așa este), dar Isus este Dragostea, este Sămânța Împărătească ce te cheamă, pe tine, sămânța hotărâtă mai dinainte.

„Acesta este El; de El să ascultați!”

În El S-a arătat toată plinătatea dumnezeirii. Taina care a fost ținută ascunsă de veacuri, este acum descoperită: că Dumnezeu Însuși S-a arătat în trup.

Dumnezeu și omul au devenit Unul în Omul Isus Hristos. Ce înseamnă cuvântul „Hristos”? „Cel uns”. El era Cel uns, în trupul Său locuind trupește plinătatea dumnezeirii. El era Unul în care locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. Cum pot oamenii să se îndoiască de aceasta?

Odinioară, Moise L-a avut în parte, și la fel David, dar aici, în Hristos, El este arătat în plinătate. Dumnezeirea Însăși stând pe pământ. Dumnezeu, în plinătatea Sa, a venit să moară pentru păcatele oamenilor, ca să poată aduce Bisericii Sale o Viață sfințită, astfel încât să poată avea deplina întâietate în Ea, pentru a Se putea arăta în aceste zile din urmă în mijlocul ei, ca să aducă la împlinire fiecare făgăduință pe care a făcut-o cu privire la aceste zile din urmă.

Pentru ce S-a arătat Isus? Ca să-L descopere pe Dumnezeu, pentru că El era Dumnezeu; trebuia să fie. Nici un om, nici un profet, nu putea muri pentru păcatele oamenilor, dar El a putut s-o facă pentru că era Dumnezeu; El era Dumnezeul prorocilor; El era în proroci; era în împărați; era în Istorie; El era Cel ce trebuia să vină; Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, Același ieri, azi și în veci.

De aceea S-a arătat El. Prin împlinirea acestui Plan, El a putut scoate o Biserică prin care să aducă la împlinire fiecare Cuvânt promis de Dumnezeu pentru aceste zile din urmă, deoarece El, care este plinătatea dumnezeirii, are întâietatea, poziția și autoritatea cuvenită în mijlocul Ei.

Când era încă pe pământ, Isus a spus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Acesta este scopul arătării Sale în trup.

Astfel, El dorește ca și astăzi să aibă pe cineva care să primească Cuvântul Său și să-L lase pe El să Se exprime pe Sine, astfel ca oamenii să poată vedea aceasta.

Vedeți, Isus a văzut atât de bine acest lucru, era atât de desăvârșit născut pentru acea zi, încât Dumnezeu a putut să exprime prin El fiecare mișcare a Sa, pentru că Hristos era descoperirea lui Dumnezeu; era Dumnezeu descoperit. El a sfințit, prin Sângele și Duhul Său, o Biserică aleasă, astfel încât să poată aduce la împlinire fiecare făgăduință a Sa pentru aceste zile din urmă. Prin Duhul Său cel Sfânt, El descoperă toată Taina celor șapte Peceti.

Vedeți? El Se exprimă pe Sine, pentru că acesta este planul Său, de aceea a murit.

Aceasta este partea a doua a triplei Sale descoperiri, sau al doilea scop al Său.

Mai întâi a dorit să Se exprime pe Sine în Hristos, iar apoi să Se exprime Sine prin Biserică, arătând același lucru: că Hristos era Cuvântul și că Biserica devine tot Cuvântul, dacă-L lasă pe El să Se exprime prin Ea.

Dar cum se mai poate exprima Cuvântul prin biserică, dacă ea acceptă o denomi-națiune încrucișată? Este legată la pământ, iar atunci face scurt-circuit și arde siguranța. Dar când curentul (Cuvântul lui Dumnezeu) are trecere liberă, El Se poate exprima pe Sine și ce urmează? *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Prieteni, în zilele acestea din urmă se va întâmpla ceva:

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce...inima copiilor spre părinții lor (la credința apostolilor).” (Maleahi 4.5-6b).

Când se va întâmpla aceasta, El Se va putea exprima pe Sine, în plinătatea dumnezeirii Lui, prin Biserica Sa, deoarece are întâietatea în Ea.

O, Doamne! Ce este aceasta? El a fost Omul uns, iar acum este poporul uns ca să aducă Mireasa unsă înapoi la Mire. Unși prin ce? Prin faptul că acceptă ceea au respins Adam și Eva; prin faptul că primind reșezarea sunt unșii Cuvântului, iar El a zis: *„Cuvintele pe care vi le spun Eu, sunt Duh și Viață.”* (Ioan 6.63).

Vedeți? Unși cu Cuvântul. El Se întoarce cu ceea ce Eva a respins, iar noi primim. Această stare încrucișată se va încheia la fel cum s-a terminat cu Eva.

El i-a spus Evei: „Să nu faci aceasta și cealaltă!”, dar Satan a mers la ea și i-a zis:

„O, știi tu...” și astfel, ea a întors spatele la Cuvintele Domnului și l-a ascultat pe el. Dar Eva spirituală din aceste zile din urmă nu va face aceasta pentru că este hotărâtă dinainte să nu o facă.

Da, domnilor, Dumnezeu va face aceasta pentru că a făgăduit că Biserica Sa va fi acolo fără pată sau zbârcitură, în toată măreția Cuvântului Său manifestat. Ea va fi un semn pentru această lume și va umbla în toată curăția Cuvântului. Ceilalți o vor privi și vor spune: „O, este doar o adunătură de sfinți fanatici; este doar o verișoară de-a doua, pentru că nu aparține grupării noastre.”

Acesta este însă un lucru bun, pentru că Ea aparține de gruparea de sus.

Un bărbat m-a întrebat zilele trecute:

„Bine, dar tu de care denominațiune aparții?”

„De nici una”, i-am răspuns.

„Cum adică?”

„Simplu: de nici una din ele. Eu aparțin Împărăției.”

„Dar cum te poți atașa acelei Împărății?”

„Nimeni nu se poate atașa acolo, ci trebuie să se nască în Ea”, i-am răspuns.

„Și care este Împărăția aceea?”

„Trupul tainic al lui Isus Hristos, în care noi toți suntem botezați de un singur Duh. Deci, noi suntem născuți în acest Trup, prin Duhul Său. Când se realizează aceasta, noi devenim cetățeni ai Împărăției; nu mai suntem americani, germani sau altceva, ci suntem creștini. Atunci trăim prin Duhul și umblăm prin Duhul, eliberați din robia lucrurilor acestei lumi. Noi am renunțat la toate lucrurile acestei lumi, le-am vândut și am cumpărat în locul lor acest „mărgăritar” de mare preț, iar acum îl lăsăm pe Duhul să Se manifeste prin noi.”

Vedeți? Aceasta este adevărata Sa Biserică; aceasta deveniți voi și eu, dacă ne lepădăm de noi înșine și-L slujim pe Dumnezeu conform Cuvântului Său și nu împlinind cerința unui crez omenesc.”

Observați: Cel ce este făcut cunoscut, este Omul uns, Hristos Însuși. De ce? Pentru că are întâietatea.

Dumnezeu S-a arătat pe deplin în Hristos Isus, dar această mare taină a descoperirii Sale, i-a orbit întotdeauna pe înțelepții acestei lumi.

Ei au fost orbiți și în zilele când Isus Hristos a fost pe pământ, așa că au spus:

„Tu, un Om, Te faci Dumnezeu? Te faci egal cu Dumnezeu!”, dar El nu Se făcea egal cu Dumnezeu, ci era Dumnezeu Însuși. Amin.

Vedeți, ei nu înțelegeau aceasta.

Apropo de aceasta, i-am auzit pe unii necredincioși spunând că Isus n-a spus niciodată că El este Fiul lui Dumnezeu. Ba da, El a spus-o, dar voi nu cunoașteți Biblia.

Ce i-a spus El femeii de la fântână? Femeia zisese:

„Știu că va veni Mesia, iar când va veni El, va face aceste lucruri!” iar El i-a răspuns: *„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”* (Ioan 4.26).

Același lucru i l-a spus lui Pavel și celorlalți.

Și observați: acum Biserica are întâietatea. Marea taină a lui Dumnezeu i-a orbit întotdeauna pe înțelepții acestei lumi, așa că nu o pot apuca; pur și simplu nu o pot înțelege. Satan nu o înțelege. Nici unul dintre ceilalți nu o vor putea înțelege, afară de cei hotărâți dinainte pentru aceasta, așa că măcar că Dumnezeu și Hristos sunt Unul și Același, ei vor face întotdeauna din El o trinitate. Da, cu siguranță o vor face.

Observați cel de-al doilea scop al Său: Hristos manifestat în voi; Hristos în voi, nădejdea slavei.

Mai întâi, marele Dumnezeu manifestat în Hristos și acum, Hristos manifestat în voi.

Fiți atenți! Ceea ce a fost odată marea taină a lui Dumnezeu, este pusă acum în inimile credincioșilor, care sunt Trupul lui Hristos. Marea taină care a fost ascunsă de la început în gândurile lui Dumnezeu, se manifestă acum. Gândiți-vă la aceasta.

O, Doamne, sunt sigur că noi nu putem s-o vedem așa cum ar trebui!

Totuși, marea taină a lui Dumnezeu, ceea ce veșnicul Dumnezeu a ținut ascuns, a fost acum descoperită în Isus Hristos și apoi împărtășită Bisericii Sale.

Ceea ce a fost odată în gândul lui Dumnezeu este acum în Trupul lui Hristos, pentru că Isus, care-Și iubește Biserica, Mireasa, îi șoptește toate tainele Sale.

Voi știți cum spuneți unele lucruri soției sau iubitei cu care urmează să vă căsătoriți. De ce faci aceasta, frate? Pentru că o iubești atât de mult încât îi spui unele taine ale inimii tale. Știți voi cum este!

Exact aceasta face și Hristos cu Biserica Sa: o lasă să afle tainele Lui; pe soția Sa, nu pe cele necredincioase.

Descoperirea tainei Sale este arătată prin harul Său. Nădăduiesc să nu vă gândiți că El Își descoperă taina doar unui anumit grup de oameni, pentru că nu este așa, ci o împărtășește întregii Biserici, cu condiția ca ei să o primească.

Aceasta înseamnă că nu sunt doar eu sau doar tu, ci este Biserica în care El încearcă să intre.

Voi spuneți: „Bine, dar de ce n-o primesc oamenii?” Pentru că nu pot. Isaia a spus clar că ei nu o pot vedea, înțelegeți?

La rândul lui, profetul Pavel a spus: *„Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.*

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

Fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, niubitori de bine,

Vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea: depărtează-te de oamenii aceștia.” (2 Timotei 3.1-5).

„Sunt printre ei unii, care se vâra prin case, și momesc pe femeile ușurate

îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte”, care poartă pantaloni scurți și își taie părul, apoi spun: „Totul este în ordine. O, cei de acolo sunt nebuni, nu le dați nici o atenție!” Vedeți?

„Oamenii aceștia nu pot ajunge niciodată la cunoștința Adevărului.”

Să citim mai departe:

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc Adevărului.”(v. 8).

Ei sunt capabili să formeze o biserică sau o grupare de oameni, dar *„nebunia lor va fi arătată tuturor.”* (v. 9).

Când Isus vine să-Și ia Mireasa, o va pune în poziția plăcută Lui, apoi va spune: *„Aceasta este Mireasa Mea,”* și o va lua cu Sine, dar *„nebunia acestor oameni va fi arătată tuturor.”*

Priviți. Deci Mireasa primește descoperirea acestei taine, iar când se întâmplă aceasta, renunță la toate lucrurile din lumea aceasta.

Acum mă voi întoarce la un anumit lucru, pentru că banda aceasta va merge în toată lumea.

Cum este posibil ca voi, femeile care spuneți că aveți Duhul Sfânt, să vă tăiați părul când Biblia condamnă tăierea părului și spune că un bărbat are dreptul să-și lase soția dacă ea face aceasta, pentru că își dezonoarează capul. Este o rușine ca femeia să-și taie părul, pentru că părul este onoarea ei. Vedeți? Ele poartă pantaloni scurți și blugi mulați pe picior, deși Biblia spune că este o urâciune orice femeie care se îmbracă așa.

Da, ele fac aceasta ca să-i ispitească pe bărbați, deși acest lucru este o scârbă înaintea lui Dumnezeu și arată ca o baie urât mirositoare, puturoasă. După ce fac aceasta, ele se întorc și se roagă lui Dumnezeu într-o astfel de stare, dar Dumnezeu nu primește o asemenea rugăciune.

Voi spuneți: „Păi, stai puțin, frate Branham! Tu vorbești despre Vechiul Testament!”

El este Același ieri, azi și în veci. Aceasta este descoperirea deplină a lui

Dumnezeu. Și vă spun: Dacă Dumnezeu a spus vreodată ceva, nu poate schimba, pentru că Legea a fost întărită și nu schimbată. Întărită!

Dacă nu credeți, ascultați:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești!” Priviți-o întărită:

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.27-28). Vedeți, El nu și-a schimbat porunca, ci a întărit-o.

Domnul a zis: *„Să țineți Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului!”* (Exod 31.14-15), iar acum această poruncă este întărită, pentru că odihna vine prin Duhul lui Dumnezeu:

„Căci dă învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină, va vorbi poporului acestuia Domnul.” (Isaia 28.10-11).

Aceasta este odihna, aceasta este înviorarea din prezența Domnului. Totuși, ei n-au ascultat, ci au clătinat din cap și au mers în denomițiunile lor.

Aceasta este înviorarea, întărirea zilei Sabatului. Înțelegeți cei ce țineți Sabatul? El nu a schimbat porunca, ci a întărit-o.

Acum puteți vedea de ce este respins Mesajul timpului de sfârșit? („Amin”). Nu este vorba de o denomițiune, ci de descoperirea tainei Sale, pentru că Dumnezeu nu este cunoscut printr-o denomițiune, ci prin descoperire.

Care este descoperirea? Dumnezeu în trupul Său, Hristos și: Hristos în Trupul Său, Biserica Mireasă.

O, Doamne! Dumnezeu manifestat în Hristos și Hristos manifestat în Mireasă.

Astfel, așa cum Dumnezeu a luat-o pe Eva din coasta lui Adam, și ea a căzut, tot așa, El a luat din trupul lui Hristos, din carnea Lui, din Cuvântul Său, o Mireasă care nu va mai cădea prin crezuri denomiționale, așa cum s-a întâmplat cu Eva. Nu, domnilor, pentru că Mireasa se va întoarce la Cuvântul lui Dumnezeu curat și neamestecat, care a fost arătat.

Nădăjduiesc că fiecare bărbat sau femeie, care poate auzi această înregistrare, va înțelege.

Mireasa este a doua „Eva”, dar ea nu-și va necinsti Soțul, ci va rămâne credincioasă. Ea va sta cu Cuvântul, indiferent ce va spune cineva.

Voi puteți avea toate felurile de mișcări ecumenice sau asociații, pentru că ea nu se va alipi de nici una dintre ele.

În curând ei vor ridica o prigoană și vor închide toate bisericile ca aceasta de aici. Da, toate bisericile care nu vor vrea să intre în vreo denominațiune, vor fi transformate în depozite. O, iar dacă vreun om va merge să se roage pentru cineva care nu aparține de mișcarea ecumenică, va fi împușcat imediat. Acest lucru este deja hotărât. Voi puteți citi acest lucru chiar în revistele voastre, pentru că a fost spus de către acel slujitor luteran. Așa este.

Dar pe Biserică n-o interesează ce spun ei; Ea va sta credincioasă în această Lumină. Ea a dovedit aceasta în încercările din trecut, iar acum o va face din nou în fața tuturor încercărilor care vor veni. Acesta este motivul pentru care Ea va sta fără pată și fără zbârcitură înaintea Sa, în timp ce toate mișcările ecumenice vor dispărea. Corect.

Observați: Dumnezeu Însuși arătat în trupul Său, Hristos. Puteți vedea acum triplul scop al acestei lucrări minunate?

Hristos în trupul Său, Biserica, legitimându-și Cuvântul făgăduit la fel cum a făcut-o Dumnezeu prin El.

Atunci El a spus: „*Cine Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 4.46).

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc.” (Ioan 10.37-38).

„Acum, voi denominațiunile, spuneți că sunt greșit. Arătați-Mi unde am greșit ca Mesia? Arătați-Mi un singur lucru care a fost spus despre Mesia, pe care nu L-am făcut întocmai.”

Vedeți, Acela era Dumnezeu în trupul Său.

Și Hristos a făgăduit: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12).
Vedeți, același Dumnezeu.

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba veți face altele și mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Biserica va fi puțin mai mult în Lumină, legitimând Cuvântul făgăduit. Așa cum Dumnezeu Și-a legitimat făgăduințele în trupul lui Hristos, Hristos va face aceleași lucrări în Trupul Său, Biserica. În aceste zile din urmă El Își face cunoscută taina Sa, Pomului Mireasă, aducând la suprafață aceleași roade care au fost în Pom la început.

Iată, Pomul a dat o ramură: ramura luterană, dar ce a făcut ea? Când pomul a început să crească, au apărut roadele, dar ce a urmat? Ei au format o denominațiune, iar atunci când a venit Gospodarul, Tatăl, Soțul, a tăiat-o spunând: „Ramura aceasta este moartă!”

Apoi a apărut o altă ramură: cea metodistă. Ce s-a întâmplat atunci? S-a uscat și ea. Așa că El a tăiat-o, pentru că era moartă.

Aș vrea să-mi arătați o singură biserică ce nu a murit. În acești treizeci și trei de ani de lucrare, eu am citit Istoria Bisericii, de aceea aș vrea să-mi arătați care biserică s-a organizat și nu a murit imediat. Arătați-mi o singură biserică organizată care a avut vreodată o trezire adevărată. Afară de faptul că a avut un mare număr de membri, n-a avut nimic. Acolo nu poate avea loc nici o trezire pentru că totul este uscat.

Și ce face Gospodarul cu ea dacă se uscă? Vine și o taie, pentru că a adus roade denominaționale, lămâi pe un pom de portocal. El a curățat-o, a dus-o înainte, a menținut-o.

Dar unde este inima pomului? Chiar la mijloc, iar El a curățat ramurile chiar până în vârf.

El are însă o Sămânță aici jos, în rădăcină.

Priviți ce spune Psalmul 1.3:

„...ca un pom sădit lângă un izvor cu apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc.”

Și care fructe se coc mai întâi? Cele din vârf. De ce? Pentru că lumina este peste el. Amin. Și chiar în vârful acestui pom, în zilele din urmă, El rodește un Pom Mireasă.

Țineți minte că El este Pomul Vieții și stă împotriva pomului cunoștinței, a seminței șarpelui. Înțelegeți?

El este acea Sămânță, Sămânța femeii, Pomul Vieții din grădină, iar dacă oamenii ar fi pus mâna și L-ar fi atins după ce au păcătuit, ar fi trăit veșnic. El este singurul Pom care, fiind atins, vă dă posibilitatea să trăiți veșnic, pentru că Cuvântul Lui este Viață.

Dacă acesta a fost Cuvântul lui Dumnezeu pe care Eva L-a respins în grădina Eden, aici este Hristos, Cuvântul manifestat.

Când a venit pe pământ, El a fost Pomul Vieții, credeți aceasta? („Amin”). Și ce-a făcut Roma? El trebuia să fie tăiat, de aceea a fost atârnat pe lemnul rușinii, pentru că este scris: *„Blestemat este oricine e atârnat pe lemn!”* (Galateni 3.13). Da, El a devenit blestem pentru a salva omenirea, iar acum dă naștere unui Pom Mireasă care va fi Pomul Vieții reșezat. O, slavă lui Dumnezeu! Prin același Cuvânt, același Dumnezeu Se manifestă ca Soț și Soție, ca același Pom Mireasă, făcându-L cunoscut pe El.

Pomul Hristos, Pomul din grădină, își face cunoscută taina Pomului Mireasă, care a fost răscumpărată de El, de al doilea Adam (credeți că a fost El?) și Se întoarce Acasă în Eden, cu Soția Sa răscumpărată.

Credeți această triplă taină? Care? Dumnezeu manifestat în Hristos; și Hristos manifestat în Biserica Sa, totul cu scopul de a-i aduce pe Adam și pe Eva în starea originală; bărbatul și femeia, care sunt una, adică sunt făcuți din același Sânge și din același Duh.

Biserica este Sângele lui Hristos, prin Duhul, pentru că Viața este în Sânge. Acela este botezul Duhului Sfânt care ne botează în Trupul Lui, care recunoaște numai Trupul Lui, Carnea Lui, Cuvântul Lui.

Denominațiunea nu va atinge niciodată aceasta, pentru că este o descoperire. Dar

Biserica o cunoaște. Eva a cunoscut-o, dar a căzut, însă Mireasa nu va cădea pentru că este rânduită să nu cadă.

„Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea...” (Romani 4.8).

Voi, slujitorii, știți despre ce vorbesc. Noi am fost răscumpărați, aduși înapoi la El, de aceea vom merge Acasă și vom trăi veșnic într-un trup în care vom mânca, vom bea și ne vom bucura. Ea nu va da greș deoarece este rânduită mai dinainte la aceasta.

„Ferice de omul căruia Dumnezeu nu-i ține în seamă păcatul.” Voi, lucrătorii, știți despre ce vorbesc.

David a spus: *„Ferice de omul căruia Dumnezeu nu-i ține în seamă păcatul.”*

Observați! El o răscumpără înapoi și merge cu Ea Acasă. Înapoi la Viața veșnică într-un trup omenesc, mâncând, bănd, trăind pentru totdeauna.

Isaia 65.21-22 spune: *„Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul.*

Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii pentru ca altul să le mănânce rodul.”

Copiii nu li se vor mai lua, ci vor fi acolo împreună cu odraslele lor. Nu-și vor mai construi case ca altul să le locuiască, nici nu vor semăna ca altul să le mănânce roadele, ci se vor bucura ei înșiși de ele. Amin.

Ce este aceasta? Mireasa se întoarce împreună cu El, răscumpărată; se întoarce la starea originală a lui Adam și a Evei, pentru că viața aceasta va fi lăsată în urmă.

Noi privim în urmă la cruce și vedem că moartea a fost biruită, iar acum suntem înviați împreună cu El și prin credință suntem în locurile cerești, privind spre Cel ce ne-a răscumpărat și așteptând să vină Soțul nostru să mărșăluim Acasă cu El.

Triplul scop al lui Dumnezeu a fost arătat în Adam, în Eva, în fiecare profet și în toate epocile, arătându-L pe Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine. Este întreaga manifestare, întreaga descoperire a Cuvântului lui Dumnezeu: Adam și Eva întorcându-se Acasă răscumpărați, Dumnezeu făcându-Se cunoscut pe Sine Însuși.

El va sta pe tronul lui David și va stăpâni peste toate neamurile cu un toiag de fier.

Acolo va fi Pomul Vieții, pe ambele maluri ale râului, rodind în fiecare lună, iar frunzele lui vor fi pentru vindecarea neamurilor. Împărații pământului își vor aduce slava și cinstea în Cetate și nimic întinat nu va intra acolo, iar pe Muntele Sionului va fi o Lumină în care vor umbla toți cei răscumparați. Aleluia!

Gândiți-vă că aceasta nu este o poveste mitologică sau un basm; nu este o părere teologică, ci este descoperirea lui Isus Hristos, prin Cuvântul Său, o descoperire care a strălucit și a fost adevărată în toate epocile, inclusiv astăzi. Da, ea este aici și este adevărată pentru mine, este adevărată pentru voi și este adevărată pentru fiecare bărbat sau femeie care au această descoperire. Amin.

Îl vedeți pe Dumnezeu Însuși făcându-Se cunoscut și pulsând în Viața prin care îi sunteți întemnițați? Voi sunteți întemnițații dragostei Lui; sunteți întemnițații lui Hristos. Amin.

S-ar putea ca lumea să râdă, să-și bată joc de voi și să spună: „Veniți cu noi!”, dar nu îi puteți urma pentru că sunteți întemnițații lui Hristos. Amin.

Tu vezi cum femeile se poartă ca actrițele de la Hollywood, dar în ce te privește, nu o poți face pentru că ești o întemnițată. Amin. Da, voi sunteți întemnițații Lui.

Ceilalți bărbați pot bea, pot fuma și pot face multe alte lucruri, numindu-se totuși creștini, diaconi sau păstori, dar tu nu poți fi ca ei deoarece ești un întemnițat al Cuvântului Său. Amin.

El își descoperă taina Sa Pomului Mireasă care a fost răscumpărat prin Hristos, al doilea Adam, pentru a fi reșezat în Edenul original, eliberat de moarte, de boală, de bătrânețe și de rușine, ca să meargă înapoi cu Viața Veșnică.

Acum fiți atenți!

Mulți oameni au o concepție greșită cu privire la convertirea la creștinism și spun: „Noi aducem convertiți la creștinism, prin călăuzirea Lui!” dar nu este adevărat.

„Bine, dar ei nu mai beau, nu mai mint...”

Știați că mahomedanii pot arăta mai mult decât atât? Știați că păgânii din Africa au în cadrul triburilor lor unele legi care depășesc tot ceea ce produce creștinismul?

Am fost în tribul „Shungai”. Acolo, dacă o fată nu se căsătorește până la o anumită

vârstă, trebuie să-și dea jos însemnele tribului și să plece în oraș, unde lucrează ca muncitoare necalificată. Mai mult, înainte de a se căsători, fetele sunt controlate dacă sunt virgine. În cazul în care o fată este găsită că a comis adulter cu cineva, este obligată să spună cine este acel bărbat, apoi sunt omorâți amândoi.

Vedeți, ei îi depășesc pe așa zișii creștini. Ce s-ar întâmpla dacă s-ar face același lucru printre așa zișii credincioși? Până dimineață ar fi omorâți 99% dintre ei, atât femei, cât și bărbați. Voi știți că acesta este adevărul.

Voi spuneți însă: „O, eu sunt curat!”

Biblia spune că *„oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”* (Mate 5.28).

Ce spuneți de aceasta? Cum stai, soră, care te prezinți în felul acesta în fața bărbaților? Tu ești la fel de vinovată ca și cum ai fi săvârșit actul. Vedeți?

„Bine, dar totul este în ordine.”

O, păstorilor le este frică să spună adevărul! De ce? Pentru că cei din cartierul general al denominațiunii i-ar da afară. Ei sunt hibrizi, pentru că nu iau Cuvântul. Cuvântul spune că acesta este Adevărul și El este Capul.

Observați. Deci, Dumnezeu Se face cunoscut pe Sine, de aceea noi nu trebuie să-i convertim pe oameni la creștinism, printr-o călăuzire proprie, ci prin descoperire, Hristos în voi, așa cum era Dumnezeu în Hristos.

Vedeți? Cum a fost Dumnezeu în Hristos, așa este Hristos în voi, și ce a făcut Dumnezeu în Hristos, face Hristos în voi. Semnele pe care le-a făcut Dumnezeu prin Hristos, le face și Hristos prin voi.

O, nu este minunat? Cât îmi place aceasta!

Isus a spus că în ziua când veți primi această descoperire, *„veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”* (Ioan 14.20).

„În ziua aceea, veți ști că Eu și Tatăl suntem una; veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine; veți cunoaște că Eu sunt în voi și voi sunteți în Mine.”

Iată locul vostru. Vedeți manifestarea acestui triplu scop? Ce urmărește El? Să ne aducă înapoi. De aceea trebuie să trăim manifestarea, descoperirea Lui.

Dacă Isus n-ar fi fost Cuvântul lui Dumnezeu, n-ar fi putut manifesta Cuvântul. Ar fi fost un mare teolog, dar nicidecum Mesia cel așteptat de lume; nu ar fi fost El.

Aceasta caută lumea astăzi: un tip care să-l întrecă pe Billy Graham, pe unul care să uimească toate organizațiile, care să se ridice și să arate că bapțiștii știu unde sunt. Aceasta caută ei, dar Biserica adevărată caută smerenia și semnele Dumnezeului celui viu, Îl caută pe Hristos.

Isus nu a fost un mare teolog, ci a fost doar Fiul unui tâmplar, cum se spune, de aceea nu L-au putut recunoaște. Totuși, El le-a zis: *„Arătați-Mi un singur lucru pe care spune Biblia că-L voi face și nu l-am făcut.”*

Același lucru îl va face și Biserica Sa astăzi. Tot ce a făcut Hristos, face și Biserica acum pentru că El a spus clar:

„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.” Aici sunteți voi: în drum spre Sion. Spre ce călătoriți? Spre Împărăție.

„În ziua aceea veți cunoaște că sunt în voi.” (Ioan 14.20).

Acum aș vrea să fiți atenți ca să nu pierdeți ce vă voi spune!

Isus a spus: *„Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”* (Ioan 20.21).

Tatăl care L-a trimis, a locuit El Însuși în El, pentru a Se legitima pe Sine, pentru că El era Cuvântul. Tot așa, același Isus care vă trimite pe voi, este cu voi și în voi, pentru a-L legitima pe același Dumnezeu.

„Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu trăiesc prin El, așa vă trimit și Eu pe voi și voi veți trăi prin Mine.”

Cine este El? Cuvântul, iar voi trăiți prin Cuvânt.

Și așa cum Tatăl care L-a trimis, a mers cu El, și Hristos care ne trimite, merge cu noi.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (Persoana, Isus), voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.” Și: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari...”* (Ioan 14.19,12).

Acum uitați-vă și vedeți ce a făcut El, apoi uitați-vă și vedeți ce faceți voi și faceți comparație.

Biblia spune: *„Cum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi și la venirea Fiului omului; și cum a fost în zilele lui Lot, la fel va fi și când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.26-30).

Doi îngeri, ca acești bărbați: Billy Graham și Oral Roberts de astăzi, s-au dus și au predicat sodomiților din Sodoma, orbindu-i cu Evanghelia, dar în același timp, un alt înger, un Mesager, a rămas cu Avraam și cu gruparea aleasă.

Și știți ce semn a făcut El? A descoperit gândurile din inima Sarei. Dar cum L-a numit Avraam? „Elohim”, adică Dumnezeu însuși manifestat în trup. Tot El S-a arătat apoi în Isus Hristos, arătând că în zilele din urmă Se va arăta din nou în Mireasă.

O, Doamne, această descoperire nu se termină, pentru că este descoperirea lui Dumnezeu! El este veșnic și continuă să Se miște înainte, înainte și înainte.

Priviți! La început, înainte ca păcatul să-i despartă de Dumnezeu, Adam și Eva erau una.

Acum, Hristos, al doilea Adam, își răscumpără Mireasa din moarte prin propria Sa Viață și reasează Edenul original; își readuce Mireasa în părtășie cu Dumnezeu, ca Soț și Soție. Da, Hristos și Mireasa Sa vor fi din nou în Eden.

În ziua aceea, Împărăția va fi dată Tatălui, pentru ca El să fie totul în toți, iar Biblia spune:

„Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta.” (Isaia 65.24).

Hristos, Fiul lui David stând pe tron ca Împărat peste întreaga rasă umană.

„Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.” (v. 25).

Vedeți, este exact ceea ce a fost cândva în Eden.

Acesta este triplul Său scop. O, Dumnezeule, ajută-ne să-L cunoaștem!

Fiți atenți, fiindcă vom continua întorcându-ne la Eden, la original.

Când suntem născuți din El, noi suntem umpluți cu El. Atunci Viața Lui este în noi, de aceea toate acțiunile noastre ar trebui să-L manifeste pe Dumnezeu.

Este ca și cum ai lua viața unui pom și ai pune-o în altul. Luați viața unui păr și puneți-o într-un măr. Ce se va întâmpla? Deși este măr, pomul acela va rodi pere. Trebuie să facă aceasta pentru că seva, viața, germenul de viață al acelui pom este al unui păr.

Deci, toate acțiunile noastre ar trebui să-L descopere pe El.

Noi avem Numele Lui, este corect? Deci, ar trebui să purtăm Numele Lui și gândiți-vă: ca Mireasă a Lui, noi suntem umbriți de Duhul Lui. De ce? Ca să naștem copiii Săi; copii ce poartă Numele și Viața Sa, aducând la suprafață semnele Vieții Sale; semnele adevărate ale învierii Sale, care dovedesc că El nu este mort, ci este veșnic viu. Aceasta este Viața veșnică ce dovedește în fața lumii că și noi suntem vii în El. Amin.

Cum știți aceasta? Prin faptul că sunteți un membru al bisericii? Nu, nicidecum, ci prin faptul că Hristos trăiește în voi și prin voi.

Voi sunteți atât de plini de Duhul Său încât nu mai puteți fi întemnițații altuia, ci sunteți întemnițații Evangheliei, ai Cuvântului, același lucru fiind valabil și pentru copiii pe care-i aduceți.

Tu nu mai poți comite preacurvie pentru că ești deja însărcinat. Slavă! Pântecul tău este închis pentru orice altceva. Ești deja al Lui, prin hotărârea mai dinainte, de aceea acea Sămânță trebuie să vină la Viață. Nimic lumesc nu poate pătrunde acolo, pentru că ești al lui Hristos și numai al Lui. Sămânța a fost pusă acolo. Când? Înainte de întemeierea lumii. Vedeți? Aceasta ne-a hotărât pe noi mai dinainte pentru Viața veșnică. Și de îndată ce apare Lumina dătătoare de Viață, sămânța care zace acolo iese la suprafață.

Alte semințe care ar veni înăuntru, nu s-ar prinde, nu ar putea s-o facă, dar când intră Sămânța aceea, ea închide pântecul imediat, toate celelalte semințe fiind îndepărtate. Astfel, tu devii un întemnițat al lui Hristos, iar El dovedește Viața Lui din tine și mărturisirea ta despre El, prin semnele și minunile care te însoțesc.

Vedeți, semnele Vieții Lui vin ca dovadă a învierii Sale, arătând lumii că Viața

veșnică ne legitimează ca fiind vii în El; vii cu Dumnezeu Răscumpărătorul nostru, care ne-a creat pentru același scop: ca Viața Sa creatoare să locuiască în noi. Aceasta este.

Moise a putut spune prin Cuvântul lui Dumnezeu: „Să vină muștele!” și muștele au apărut. Dumnezeu care a putut aduce muștele la existență, poate aduce și veverițele. Da, El poate face tot ce dorește, pentru că este Dumnezeu.

Astfel, Dumnezeu care este în voi, acea Viață creatoare, poate crea aceleași lucruri. Dar fiind întemnițatul Lui, tu nu poți spune nimic până când nu-ți poruncește El: „Acum, vorbește!”, iar când pronunți acele cuvinte, este Cuvântul lui Dumnezeu și nu al tău. Ce urmează? El dovedește că este Adevărul.

Moise a luat toiagul și a spus: „Să vină broaștele!” pentru că Dumnezeu îi poruncise: „Întinde toiagul și cheamă broaștele!” Astfel, Moise a transmis doar porunca Lui, iar broaștele au venit peste toată țara Egiptului. De unde au venit? Nimeni nu știe, dar înainte de pronunțarea acelor cuvinte nu fuseseră acolo. Ce s-a întâmplat? Dumnezeu Creatorul s-a folosit de un om pentru a crea acele broaște, pentru că Dumnezeu care a creat prima broască, a putut s-o creeze și pe a doua. Oh, Doamne!

Înțelegeți ce vreau să spun? El este Cel ce a creat prima veveriță, pe a doua și pe toate celelalte. Da, El a putut crea veverițe acolo unde nu fusese niciuna. Fiind Dumnezeu, El este Dătătorul vieții și poate face tot ce dorește.

Când mă gândesc la aceasta, mă cutremur. Ce har! Să umbli cu El și să trăiești cu El, apoi să mergi cu El Acasă și să trăiești pentru totdeauna în prezența Sa, deoarece ai Viața veșnică!

Aceasta este marea taină a dragostei Sale, taina care acum ne-a fost arătată: că Dumnezeu și omul au devenit una. Dumnezeu și omul au fost una acolo și Dumnezeu și omul sunt una aici. Ce este aceasta? El ne-a umplut cu Duhul Sfânt și are întâietatea.

Aceasta este ceea ce a dorit El să facă: să locuiască în Hristos, iar Hristos să locuiască în noi, făcându-ne una prin Duhul Sfânt. Astfel, Hristos descoperă și astăzi același lucru pe care l-a descoperit atunci: puterea creatoare supranaturală. Oh, Doamne!

Același Dumnezeu care a putut să-i spună lui Moise: „Cheamă să vină broaștele!”, a putut spune cu altă ocazie: „Să se transforme apa în vin!” Amin. Este corect? El este același Dumnezeu. Același Unul! Este Dumnezeu manifestat în om. Aceasta este ceea ce vrea El să facă.

Cuvântul lui Dumnezeu arată clar că omul nu poate crea, pentru că Dumnezeu este singurul Creator. Deci nu omul este cel care creează, ci Dumnezeu. El locuiește în Biserica Sa (Amin), în Biserica pe care o va lua Acasă în cer, pentru a trăi cu El pentru totdeauna. Dumnezeu Își arată întotdeauna dragostea Sa veșnică pentru Biserică.

Acum ascultați cu atenție, pentru că nu vreau să scăpați ceea ce voi spune.

Nici o altă biserică, nici o altă părtășie, nici un alt semn, nici un alt guvern, nici o altă mărturie, nici un alt crez, nici o altă denominațiune sau mai știu eu ce, nu este acceptată în afară de Acesta. Este singurul lucru pe care îl recunoaște Dumnezeu: „*Hristos în voi, nădejdea slavei!*” În afară de El nu este nici părtășie, nici biserică, nici crez, nici denominațiune; nu este nimic altceva, ci totul este mort. Ele sunt ramuri care au fost tăiate jos, pentru ca Hristos să aibă întâietatea și să trăiască în voi.

Nu mă refer la cineva anume, dar unii zic: „Organizația mea este...” Tăiați aceasta jos!

„Cutare mi-a spus...” sau: „Mama va spune că sunt și eu un „sfânt fanatic!” Lăsați deoparte toate acestea, tăiați-le jos!

„Păi, soțul meu vrea să port pantaloni scurți!” Tăiați jos și aceasta! Trebuie să tăiați absolut totul, astfel încât să nu mai rămâneți decât voi și Hristos. Înțelegeți?

Trebuie să fie prezența vie a Hristosului înviat prin Cuvântul viu. Oh, Hristosul viu, Prezența Sa vie, Cuvântul viu! Priviți! El Își dovedește Biserica personal, nu niște membri, prin legitimarea Sa personală.

În zilele lui Moise, El nu a legitimat niște membri. Nu a făcut niciodată așa ceva, ci întotdeauna a fost o legitimare personală: Dumnezeu arătat în trup. Puteți vedea?

Fiți atenți! Gândiți-vă la faptul că în această mare epocă denominațională în care trăim, Dumnezeul cel viu Își ia Cuvântul viu și Îl legitimează personal. Viața care este în Cuvânt, Germenul din Sămânță, este Viața lui Hristos și ea legitimează

personal ceva ce voi puteți face, dovedind că nu voi sunteți cei ce faceți acele lucruri, ci El însuși în voi, deoarece ați devenit una cu El, un întemnițat al dragostei Lui, ca să-i fiți Mireasă.

Mulțumiri fie aduse Dumnezeuului celui viu care a făcut cerurile, pământul și tot ce este pe ele. Nu-i de mirare că El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață, totul în toate.

Prezența Sa într-o persoană care-L exprimă pe El Însuși, este tocmai împlinirea Cuvântului făgăduit pentru această zi, ca o legitimare a mării descoperiri a lui Dumnezeu. Această prezență este numai în persoane individuale, niciodată într-un grup.

Identificarea Sa se face numai cu persoane individuale, ați înțeles aceasta? El nu Se identifică cu metodiștii, nici cu baptiștii, nici cu penticostalii, nici cu prezbiterienii sau cu luteranii, ci doar ca un individ.

Biblia spune: *„Unul va fi luat și altul va fi lăsat.”* Vor fi despărțiți. Așa este.

„Doi bărbați vor fi pe câmp; unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17.34,36).

Nu este un grup, ci este legitimarea individuală a unui copil născut din Dumnezeu, umplut cu Duhul Sfânt și predat atât de mult lui Dumnezeu, încât nu-i mai pasă de nimic altceva. De ce aceasta? Pentru că Duhul Sfânt își trăiește propria Viață prin el, aducând legitimarea personală a Cuvântului și exprimându-L în fața oamenilor și a lumii.

Cum este posibil ca lumea să treacă pe lângă așa ceva și să nu vadă?

Este la fel ca atunci când catolicii au trecut pe lângă sfântul Patric și nu l-au recunoscut decât după ce a murit. Același lucru l-au făcut cu sfântul Martin și cu toți trimișii Domnului, de-a lungul epocilor.

Așa au făcut cu Ioana d'Arc, pe care Biserica Catolică a declarat-o vrăjitoare și a ars-o pe rug, pentru că era duhovnicească. După aproape o sută cincizeci de ani, biserica s-a „căit” pentru fapta ei, a scos oasele preoților care au condamnat-o și le-au aruncat.

Vedeți, întotdeauna lucrarea trece pe lângă ei, nerecunoscând-o decât după ce a

trecut. De ce? Pentru că cuprinde numai Sămânța hotărâtă mai dinainte.

Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Noe; la fel a fost în zilele lui Moise, în zilele lui Ilie și în zilele profeților. Așa a fost în timpul lui Isus și așa este astăzi.

O persoană însământată cu Sămânța lui Dumnezeu este atât de predată voii lui Dumnezeu, încât Cuvântul și numai Cuvântul Se manifestă pe Sine în ea. Acel om este un întemnițat al lui Hristos. Vedeți? Un individ.

Acesta este motivul pentru care nu are nici o valoare faptul că cineva spune: „Biserica mea...” Totul este individual, personal.

Tot iadul este împotriva acestei învățături, a acestui Adevăr, dar Isus nu a spus niciodată: „Petru, Ioan și voi toți ceilalți ucenici, aveți descoperirea, așa că întreaga biserică este salvată.” El nu a spus așa, deoarece descoperirea a fost pentru el personal:

Și Eu îți spun (ție, nu lor), tu ești Petru, și pe această Piatră voi zidi Biserica Mea...”
(Matei 16.18).

Cuvântul „Petru” înseamnă „Piatră”, iar „piatră” înseamnă „cel recunoscut” sau „cel pus deoparte”.

Biserica este zidită pe o anumită piatră, pe o descoperire, de aceea este chemată afară.

„Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, și Eu îți spun că pe această descoperire voi zidi Biserica Mea (un grup chemat afară) și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Nici un fir de păr din capul vostru nu se va pierde, pentru că sunteți ai Mei, iar în zilele din urmă, vă voi învia, vă voi da Viață veșnică și vă voi ridica în slavă.”

Iată descoperirea! Ea este individuală, nu pentru o grupare; este personală și tot iadul este împotriva acestui lucru.

Taina este descoperită numai Miresei Lui preaiubite. Ea este singura care-o poate vedea.

Isus a spus: „Bine a spus Isaia despre voi că sunteți farisei fățarnici și pui de năpârci. Voi ziceți: „O, noi împodobim mormintele marilor și sfinților noștri profeți,

dar tocmai voi i-ați omorât.” N-a spus El aceasta?

Același lucru l-ar putea spune și Bisericii Catolice, pentru că ea i-a omorât pe sfinții care au încercat s-o corecteze, pe cei care s-au luptat pentru Adevărul Bibliei.

Biserica Catolică dorea să-și urmeze propriile concepții intelectuale, de aceea i-au scos afară pe Irineu, pe Policarp, pe Martin și pe toți ceilalți, pe mulți dintre ei omorându-i chiar, cum s-a întâmplat cu Ioana d'Arc. I-au pus în morminte, iar acum vin și le văruiesc spunând că a fost o greșeală (ca în cazul Ioanei d'Arc).

Acesta este motivul pentru care Duhul Lui le spune: „Pereți văruți! Fățarnicilor! Voi luați concepțiile intelectuale ale oamenilor și lăsați deoparte Cuvântul. În loc să fiți însămânțați cu Sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul în voi, ați luat tot ce este încrucișat.

Nu-i de mirare că această biserică este privită ca o curvă, pentru că a comis curvie duhovnicească, învățând poporul învățături omenești, în loc să-l învețe Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar El a spus: „*Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.*” (Luca 12.32). Cu siguranță este așa.

În Apocalipsa 17, Biblia spune că acest oraș domnește peste împărații pământului și că este o curvă. Ce este aceasta? O femeie care pretinde că este o doamnă, deși comite adulter. Biblia spune că ea ține în mână un potir plin cu spurcăciuni și necurățiile curviei ei și că are fiice: pe bisericile protestante. Fiecare din aceste fiice, apare cu aceeași învățătură falsă a mamei: botezul nebiblic, strângerea mâinii în locul botezului cu Duhul Sfânt, învățătura falsă despre Tată, Fiu și Duh Sfânt în loc să ia Numele Mirelui, etc.

Voi spuneți: „Aceasta nu are nici o importanță!” dar nu este adevărat, are chiar mare importanță.

Dacă în loc să-mi trec numele pe CEC, scriu doar „predicatorul”, „pastorul” sau altceva de felul acesta, nu voi încasa niciodată nici măcar un cent, deoarece nu va fi recunoscut ca valabil.

Dar toată această taină este descoperită Bisericii Sale așa cum a făgăduit El. Iadul este împotriva descoperirii adevărate cu privire la această taină, dar Mireasa stă pe ea, aceasta fiind sprijinul ei.

De ce ți-e foame, biserică? De ce ți-e foame? Tatăl încearcă să-ți descopere această taină ascunsă, dar tu lași atât de multe lucruri s-o scoată din inima ta! Tu lași ca serviciul tău, soția ta, copiii tăi, soțul tău, etc., să o scoată din inima ta. Lași ca îngrijorările lumii, păstorul, sau altcineva, să ți-o ia, măcar că ești conștientă de foamea și setea din inima ta. Cine o provoacă? Dumnezeu, care vrea să-ți descopere Adevărul, pentru că zilele din urmă, timpul sfârșitului este aici.

În Coloseni 1.15 scrie că *„El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.”*

El este Capul Bisericii, care este Trupul Său și vrea să aibă întâietatea. Da, El trebuie să fie Capul Trupului, al Trupului Miresei Sale, care este luat din El, carne din carnea Sa și os din oasele Sale, așa cum a fost luată din Adam, Eva, mireasa sa.

Ce a omorât-o pe Eva? Necredința, este adevărat? Necredința în ce? În Dumnezeu? O, nu, pentru că ea credea în Dumnezeu. Cu siguranță.

A spus ea vreodată: „Nu există Dumnezeu!”? Nu, domnilor. Eva nu era necredincioasă.

A spus: „Știți ceva, eu nu pot crede Cuvântul Său!”? O, nu, pentru că Eva a crezut Cuvântul, cu excepția unui lucru micuț. Înțelegeți?

Nu scrie în Apocalipsa 1 că Isus a trimis pe îngerul Său la Ioan, ca să adeverească aceste lucruri? Și mai departe scrie:

„Mărturisesc că dacă va adăuga cineva ceva sau dacă va scoate cineva ceva din cuvintele acestei cărți, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă.” (Apocalipsa 22.18-19).

Și dacă suferința a venit din pricină că o femeie a pus la îndoială un singur Cuvânt al lui Dumnezeu, crezi că te va scuti El pe tine dacă faci același lucru? Nu este posibil, pentru că nu ar fi corect. Atunci El ar fi nedrept.

Nu este corect ca un om care a cauzat toată această durere de inimă pentru că s-a îndoit de Cuvânt, să meargă mai departe, să aibă experiențe și alte binecuvântări ale Bibliei, în timp ce alții și-au dat viața pentru Ea, iar la capătul drumului să i se spună: „O, poți intra și să mănânci din Pomul Vieții. Este în ordine, pentru că Eu am trecut totul cu vederea.”

Oh, nu! Dumnezeu nu caută la fața omului, El nu este părtinitor.

El este Capul Trupului, Cel întâi născut dintre cei morți. Moartea a venit în urma păcatului, a necredinței în Cuvânt. Aceasta este învinuirea adusă fiecărei denominațiuni, fiecărui crez: că nu crede Cuvântul Vieții, care este El însuși.

Numai Cuvântul lui Dumnezeu are Viață, orice alt cuvânt fiind o încrucișare, un hibrid. Oricât de mult s-ar apropia de El, nu este Cuvântul.

Cuvântul produce propria Sa Viață, Acea pe care Eva a schimbat-o pentru cunoștința personală. Puteți vedea că biserica a făcut același lucru, schimbând Cuvântul lui Dumnezeu cu înțelepciunea omenească?

Moise a avut o mare înțelepciune, dar când s-a întâlnit cu rugul aprins, și-a văzut limita, a înțeles ce-i lipsea.

Ceea ce le lipsește denominațiunilor de astăzi este Cuvântul.

El, Capul, este cel dintâi rod al învierii. El este Capul Trupului, al Miresei Sale. Aceasta înseamnă că Mireasa trebuie să-L urmeze; Trupul Mireasă trebuie să-și urmeze Capul, pentru că Ea este parte a învierii și a tainei Lui. Este imposibil ca Ea să nu l se supună, pentru că este parte din taina lui Dumnezeu.

Astfel, așa cum Dumnezeu S-a descoperit pe Sine aducând la Viață, prin Cuvânt, propriul Său trup, tot așa își descoperă Biserica și o readuce la Viață prin același Cuvânt. Ea este o parte a triplei Lui taine. Și după cum Capul a fost luat din mormânt, trebuie ca și Trupul să fie luat și dus să-L urmeze înapoi în Eden. Mireasa este Trupul Mirelui, de aceea trebuie să-L urmeze oriunde merge, deoarece El este Capul, Bărbatul, Mirele.

Capul este descoperit și Se întoarce cu Viața veșnică, iar Trupul trebuie să urmeze această Viață, pentru că ei sunt din nou Soț și Soție. Amin.

Câtă vreme sunteți însărcinați cu același Cuvânt, sunteți Trupul Lui; sunteți în El pentru că nu urmați un crez, ci Cuvântul Său.

Acesta este motivul pentru care Trupul nu poate recunoaște nici o altă căpetenie afară de Cuvânt. De ce? Pentru că Trupul este legat de Cap, iar Capul este Cuvântul, același Cuvânt. De aceea, denominațiunile, „sfinții părinți” și toate celelalte, sunt morți pentru Biserică, pentru Trupul lui Hristos, care recunoaște o

singură Căpetenie: pe Hristos.

Trupul recunoaște numai Cuvântul!

Arătați-mi pe cineva care a fost botezat în Trup, în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Puteți vedea?

Știu că în clipa aceasta vorbesc pentru mii de oameni, deoarece aceste benzi vor merge pretutindeni. În ce Nume sunteți botezați voi?

„Căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” (Fapte 4.12). Astfel, dacă sunteți botezați ca să dovediți că credeți în Hristos, iar apoi luați numele unui crez, sunteți încrucișați, sunteți hibrizi.

Dacă voi catolicii, spuneți că sunteți biserica adevărată și aveți învățătura biblică, cum puteți sta sub conducerea unui papă care spune că este urmașul lui Petru, deși tot ce învață este contrar Cuvântului vestit de apostoli; este contrar Cuvântului pe care Dumnezeu L-a legitimat cu semne și minuni?

Mai mult, dacă astăzi puteți vedea acest Cuvânt adus în toată curăția Lui, dovedind învierea Sa, descoperindu-L pe Dumnezeu cel viu în mijlocul poporului Său și făcând aceleași lucrări ca odinioară, cum este posibil să mai recunoașteți conducerea Romei?

Căpetenia noastră este în ceruri, iar când voi muri, eu nu voi merge la Roma, ci în ceruri, unde se află Domnul meu.

Trupul trebuie să-și urmeze Capul, așa cum soția își urmează soțul, fiindcă nu Adam a fost înșelat, ci el a ieșit de bună voie împreună cu Eva, care a fost înșelată.

Acum priviți biserica. Ea se afla sub călcările de lege, de aceea El a trebuit să vină s-o răscumpere pe Ea, care este Trupul Lui. Vedeți, Răscumpărarea nu s-a încheiat la învierea Sa din morți, ci continuă, pentru că dacă s-ar fi încheiat atunci, tot Trupul ar fi înviat când s-a ridicat El din morți.

Acum vedeți Pecețile?

Acolo în urmă, El era în lucrarea de mediere, răscumpărând, dar într-o zi El vine să ia Cartea pe care a răscumpărat-o și toți cei scriși în această Carte vor fi El Însuși. El vine pentru această Carte a răscumpărării, pentru cei ale căror nume au fost

scrise în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii, când El a fost junghiat ca Miel.

Astăzi, El este aici, în Cuvântul Său, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci.

Acesta este motivul pentru care Biserica Sa nu poate recunoaște nici un o altă căpetenie. Nu, domnilor. Ea nu recunoaște nici un episcop, nimic, ci doar pe Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Amin. O, cât iubesc aceasta!

Așa cum Capul a fost luat sus din mormânt, Trupul trebuie să-L urmeze în Eden. De aceea Trupul nu poate recunoaște nici o altă căpetenie, decât Cuvântul Hristos.

Nici o denomi-națiune nu poate pune nimic la Aceasta, pentru că dacă cineva adaugă sau scoate ceva din această Carte, își pierde dreptul la Pomul Vieții, ceea ce înseamnă că sunteți morți chiar acolo din pricina încrucișării.

Aceasta s-a întâmplat cu femeia curvă din Apocalipsa: a făcut curvie duhovnicească împotriva Cuvântului pe care pretinde că-L crede. Acesta este motivul pentru care trebuie să luați doar Cuvântul sau nimic. Desigur.

Cum știți că este corect? Prin faptul că Cuvântul este legitimat. El, Cuvântul legitimat pe deplin este Căpetenia, Capul Bisericii. El este legitimat pe deplin de Duhul Său, ca fiind în Biserica Sa, în persoane individuale. Astfel, voi nu mai aveți nevoie de crezuri. Denomi-națiunile au pierit, dar Căpetenia Însăși, recunoscută de Trup prin identificare personală, dovedește că este Capul Bisericii. Atunci noi suntem uniți sub o singură Căpetenie, Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, așa că nu aparținem unei biserici, ci Împărăției Lui.

Atunci, Căpetenia noastră este o Împărăție.

Și ce a spus Isus? Că „Împărăția lui Dumnezeu este în noi”. Deci, noi nu suntem o denomi-națiune, ci aparținem unei Împărății, iar această Împărăție este Cuvântul lui Dumnezeu făcut Duh și Viață în viețile noastre, pentru a aduce la împlinire toate făgăduințele pentru această zi, exact cum s-a întâmplat în ziua când Cuvântul și Dumnezeu erau Unul. Cuvântul și Dumnezeu sunt Unul în Biserică, în Aleasa Sa de astăzi, făcându-L Căpetenia Trupului răscumpărat, să aducă Mesajul în ziua din urmă și să fie luat sus dintre cei morți, în înviere, să meargă înapoi și să ne reașeze în starea originală în care au fost Adam și Eva în Eden. O, Doamne!

Aici este tripla taină a lui Dumnezeu și a Trupului Său.

Fiți atenți puțin. Acest lucru se poate vedea în simboluri, cum a fost de exemplu cu Israelul din vechime.

Astfel, noi suntem uniți sub o singură Căpetenie, la fel ca Israelul de odinioară. Atunci, singurul Dumnezeu adevărat S-a legitimat prin Stâlpul de Foc și S-a descoperit pe Sine printr-un proroc care era Cuvântul pentru acel timp.

Acum este același Dumnezeu, același Stâlp de Foc și același fel de descoperire, pentru că El și căile Lui nu se schimbă niciodată. Este desăvârșit! Un singur Dumnezeu.

Câți dumnezei a avut Israelul?

(Adunarea răspunde: „Unul singur.”).

Câți dumnezei vor fi vreodată? („Unul”).

Câți dumnezei are Mireasa? („Unul singur”).

În zilele marelui profet Moise, evreii erau sub călăuzirea Duhului Sfânt, care era Stâlpul de Foc.

Vedeți, el era călăuzit de Stâlpul de Foc spre țara făgăduită.

La începuturile epocii creștine, singurul Dumnezeu S-a arătat prorocului Pavel, tot în chipul Stâlpului de Foc și l-a trimis la neamuri pentru a scoate un popor care să poarte Numele Lui. Este adevărat? („Amin”).

Și în zilele din urmă, El a venit jos în același fel, legitimându-Se pe Sine prin aceleași semne, aceleași minuni, același Stâlp de Foc, același Cuvânt, aceeași Evanghelie, aceeași manifestare. Vedeți, Trupul Lui va face lucrările făgăduite de El în Marcu 16 și așa mai departe.

Trupul Lui nu a fost ținut în mormânt, ci a fost identificat cu El în înviere. Înțelegeți? („Amin”).

Tot așa, trupul copiilor Săi credincioși, nu va fi ținut în mormânt când vine El, ci va fi identificat împreună cu El, deoarece Hristos a murit pentru ca Mireasa Sa să fie înviată. Ea este Trupul Lui, Cuvântul.

Mireasa a renunțat complet la denotațiuni și la toate celelalte lucruri, pentru El, Cuvântul.

Astfel, Trupul, Mireasa, este recunoscut împreună cu El, pentru că acum noi avem primul rod al învierii noastre și știm că am trecut din moarte la Viață. Noi am devenit întemnițații Lui, iar Dumnezeu ne dovedește prin Căpetenia Lui Personală că este Același ieri, azi și în veci, prin faptul că face aceleași lucrări pe care le-a făcut când era El pe pământ. Prin cine? Prin Biserica Sa.

El în mine și în voi și eu în El.

Trupul Lui nu a fost ținut în mormânt, ci a fost ridicat cu El în înviere, exact cum se este acum.

Fiți atenți ce înseamnă aceasta.

Cuvântul Lui, care este El, a început să fie înviat. Da, Cuvântul care a fost trântit jos în epocile lui Luther și Wesley, a început să învie la puterea Sa. Întâi, S-a mișcat puțin, apoi încă puțin, iar acum ajunge la identificare. Astfel, Viața care este în trup este legitimarea că Răpirea este gata să aibă loc.

Când vedeți Căpetenia și Trupul devenind Unul și plinătatea măsurii manifestării Lui, arată că Trupul este aproape gata să fie primit de Căpetenie.

Națiunile se sfarmă, Israelul se trezește...

Înțelegeți ce vreau să spun? El a început să dea Viață Trupului Său răscumpărat. Lucrarea de mijlocire este făcută, iar El aduce Viața în Trupul Său, într-o legitimare pentru Răpire, acum, în zilele din urmă. Să nu uitați aceasta!

Acum fiți atenți, pentru că vă voi spune ceva ce n-aș vrea să pierdeți.

Țineți minte că în zilele din urmă va fi exact ca în prima zi.

Atunci, Adam și Eva erau împreună ca soț și soție, iar păcatul nu exista. Era doar Viața, dar apoi a venit căderea, prin faptul că femeia a căzut în „laț”.

Cine a pricinuit aceasta? Lucifer, iar astăzi face exact ce a făcut atunci.

De îndată ce a fost instaurată împărăția neamurilor, cu împăratul Nebucadnețar, Dumnezeu a legitimat un profet care putea tălmăci limbile necunoscute, visele și

vedeniile, și care a vorbit despre împărățiile ce aveau să vină printre neamuri. De-a lungul timpului și până astăzi, se poate spune că nimic n-a putut fi dovedit ca greșit, ci totul s-a împlinit întocmai: împărăția medo-persană a venit, la fel ca cea greacă și la fel picioarele de fier cu care se va sfârși de altfel împărăția neamurilor.

Țineți minte: în zilele din urmă, Lucifer va face exact ce a făcut la început. Ce a făcut Lucifer?

Mai întâi, el a reușit să rupă părtășia dintre Dumnezeu și om. Dorința lui a fost să realizeze în cer un lucru mai mare și mai strălucitor decât avea Mihail, Hristos, o împărăție unită și mai frumoasă decât împărăția lui Hristos.

Credeți că în Împărăția de o mie de ani vom avea automobile sau avioane? Vedeți ce face Lucifer?

Astăzi, marile denominațiuni intelectuale fac exact același lucru, unindu-se în același scop. Ei se adună și-și dau diferite nume, încercând să se întreacă unii pe alții. O, și au atâta strălucire, încât nu știu să facă altceva decât să se unească cu Biserica Catolică. Vedeți? **Lucifer își zidește din nou o împărăție mai mare, ca să-i împingă afară pe cei ce nu cred în denominațiuni și chiar să le ia bisericile pentru a le transforma în depozite, în timp ce păstorii acestor biserici nu mai au nici un drept. Eu cred că nici un ales al lui Dumnezeu nu va mai rămâne într-o denominațiune, după ce aude sau vede aceste lucruri, ci va ieși afară.** Să nu credeți că spun aceasta cu scopul de a vă critica, ci o spun cu toată sinceritatea, pentru ca oamenii să vadă Adevărul.

Țineți minte! În aceste zile din urmă, Lucifer face același lucru ca la început, ridicând o biserică încrucișată formată din membri încrucișați prin cunoștință omenească, în loc să fie însămânțați cu Cuvântul lui Dumnezeu; cu oameni intelectuali, în loc de oameni născuți din nou, prin Duhul; zidindu-și astfel o împărăție intelectuală, care va prizoni turma cea mică a lui Hristos.

Prin cine face el aceasta? Prin îngerii căzuți: prin luterani, metodiști, catolici, pentecostali, etc., care nu și-au păstrat starea dintâi, ci au căzut prin organizații ca cea pe care Lucifer a ridicat-o mai întâi la Niceea. Ce au realizat prin aceasta? O mare organizație ecumenică, un chip al fiarei.

Prin această uniune creștină, ei vor închide ușile unor biserici ca cea de aici și din alte părți.

Îl puteți vedea pe Lucifer făcându-și lucrarea? Nu uitați că încerc să vă aduc tripla descoperire a tainei lui Dumnezeu.

Ce au făcut ei? S-au vândut complet argumentelor înțelepciunii și educației, cum a făcut odinioară Eva, așa au făcut îngerii căzuți. Wesley a fost un om al lui Dumnezeu. dar ce l-a urmat? Îngerii căzuți au pătruns înăuntru. Ce au fost îngerii căzuți la început? Ființe creative ale lui Dumnezeu, dar au căzut prin înțelepciunea lui Lucifer. Și vedeți ce au devenit? Îngeri căzuți.

Organizațiile au apărut în urma oamenilor lui Dumnezeu, care au fost trimiși să restabilească Adevărul. Ce s-a întâmplat? Înainte ca Adevărul să pornească și să fie proclamat pentru a se ajunge la descoperirea reală a lui Hristos, îngerii căzuți au pătruns înăuntru, au luat totul în stăpânire și au făcut din lucrarea lui Dumnezeu o denominațiune.

Acesta este motivul pentru care trebuiau să fie descoperite tainele celor șapte Peceți.

Acum înțelegeți?

Ei s-au oprit, dar ce s-ar fi întâmplat dacă luteranii, metodiștii și pentecostalii de la început ar fi continuat? Locul lor ar fi fost aici. Așa însă, este un singur lucru care se mai poate întâmpla: trebuie să fie un Mesaj al sfârșitului, după care nu va mai urma nimic.

Tot așa, **lumea ecumenică a înființat un astfel de sistem, încât există o singură variantă: ori ești cu ei, ori ești afară.**

Dar rodul este în vârful pomului, iar Lumina strălucește peste acest rod hotărât mai dinainte, așa că aduce la suprafață aceleași roade ca cele aduse de Hristos: blândețe, bunătate și același Duh care a locuit în Hristos.

Cred că puteți vedea aceasta. Poate am adus prea mult pentru o singură zi și v-am obosit.

Deci, vedeți? Ei s-au vândut complet argumentelor denominațiunilor.

„O”, spun ei, „dacă aș putea aparține la metodiști sau la prezbiterieni!”, dar uitați-vă unde au ajuns.

Eu v-am explicat că aceste ramuri sunt tăiate; sunt moarte, nu mai sunt legate deloc de Hristos, pentru că dacă ar fi legate de El, ar aduce la suprafață aceeași Viață. Ele nu mai sunt conectate cu Pomul, dar sunt ca citricele altoite. Astfel, dacă pui într-un portocal o ramură de grepfrut, acea ramură va rodi grepfrut-uri, deși trăiește din viața pomului. Dacă pui o ramură de lămâi, este tot un fruct citric, dar va rodi o lămâie veche acră, deși trăiește din viața pomului. Exact aceasta fac denomi-națiunile sub numele de biserică. Mireasa este Pomul original, Duhul original, iar descoperirea vine de la Hristos și nu de la denomi-națiuni. Hristos!

Ce încearcă să facă denomi-națiunile? Se înalță pe ele însele, la fel ca Lucifer. Se autointitulează „biserică”, „mireasa”, dar în realitate sunt mireasa falsă de care vorbește Apocalipsa 17 și care se ridică mai presus de turma mică a lui Hristos.

Lucifer gândește și se înalță, pe sine, deasupra Cuvântului Adevărului smerit al lui Dumnezeu și se încoronează prin educație teologică și seminarii, ajungând să se slăvească pe ei înșiși, iar dacă tu nu aparții grupării lor, ești numit eretic și spălat afară.

.....

Ei spun același lucru pe care l-a spus Lucifer, Evei: „Desigur, Dumnezeu ne va primi pentru că îi hrănim pe săraci”, ceea ce este foarte bine.

„Ne va primi pentru că suntem o denomi-națiune mare și frumoasă. Uitați-vă ce clădiri impunătoare avem și ce mulți membri. O, suntem milioane! Cu siguranță Dumnezeu nu va respinge o asemenea mulțime.”

Este același lucru pe care l-a făcut și Cain: el a adus ca jertfă din roadele frumoase ale pământului, pe care le cultivase. Vedeți, el a muncit și s-a ostenit din greu pentru a aduce acele roade, dar a refuzat umilul sânge al mielului.

Dumnezeu să aibă milă de cei ce cred că eu vreau să înalț vreo descoperire personală sau ceva de felul acesta, pentru că nu este așa, ci tot ce doresc este să vă spun Adevărul.

Chiar nu puteți vedea ce fac ei?

Eu vorbesc tare și aspru, dar voi trebuie să mergeți acasă și să bateți „cuiul” bine, până nu se mai mișcă, deoarece numai atunci veți înțelege.

Unii oameni spun: „Desigur, vrei să spui că marea noastră biserică catolică, ce vine de mii de ani, sau marea noastră biserică metodistă și toate celelalte, au făcut aceasta? Privește la strămoșii noștri!” Vedeți?

Da, dar ei au călcat Cuvântul Domnului.

Și Eva era o fiică a lui Dumnezeu, era un copil al Său, era un produs lateral, fiindcă fusese luată din Adam, dar pentru că a pus la îndoială un singur Cuvânt din Cuvântul Domnului, a rupt Cuvântul.

Și iată-l pe Lucifer făcând și astăzi același lucru. Oh, și țineți minte: nu comunismul este antihristul. O, nu! Antihristul este atât de aproape de Adevăr, încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela și pe cei aleși. Așa spune Biblia în Matei 24.24. Lucifer rupe din nou unitatea dintre Dumnezeu și om, înlocuind Cuvântul cu argumentele sale, cu ceea ce crede el că este corect, rupând astfel Cuvântul lui Dumnezeu.

Același lucru l-a făcut și în zilele lui Isus, de aceea El le-a zis fariseilor: „*Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*” (Marcu 7.9). Vedeți? Prin aceasta au făcut Cuvântul fără putere.

Același lucru l-au făcut și denominațiunile: prin argumentările lor intelectuale, ele au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere înaintea oamenilor. Ei pur și simplu nu pot să-L vadă, de aceea întreabă: „Unde este Dumnezeul Bibliei?” Oh, El este chiar aici! El este Biblia.

Priviți cum vine Lucifer și prin viclenia sa rupe unitatea dintre Dumnezeu și om, la fel ca în grădina Eden. Cum face aceasta? Prin promisiuni, slavă deșartă și popularitate.

„Dacă rămâi la noi, poți deveni episcop; poți deveni prezbiter regional sau mai știi eu ce.”

Așa spun pentecostalii, catolicii și toți ceilalți. Promisiuni deșarte de înălțare, cu prețul Cuvântului, a făgăduințelor lui Dumnezeu. O, dar tu primești adevărata putere atunci când vine Duhul Sfânt în tine, nu când ești numit episcop sau diacon.

Vedeți? Lucifer este din nou la lucru și rupe Cuvântul prin ceea ce aduce.

Același lucru s-a întâmplat la Niceea, Roma. Știți ce a făcut Constantin? Voi ați trecut prin epocile bisericii și știți că ei nu aveau nimic, doar pe Hristos, și se

adunau în case mici și vechi, cu piatră pe jos. Ați citit „Conciliul de la Niceea”, „Părinții de la Niceea”, „Înainte de Niceea” și „Istoria Bisericii”? Acolo scrie clar că ei nu aveau nimic, dar la Conciliul de la Niceea au introdus în creștinism idei romane păgâne, apoi au introdus tot felul de titluri și funcții ca: „sfântul părinte”, episcopi, arhiepiscopi, papi, etc. Aș vrea să-mi spună un teolog ce le-a dat Constantin? Proprietăți și libertatea să aibă tot ce vor. Urmarea? Au schimbat Cuvântul lui Dumnezeu pentru înțelepciunea și cultura oamenilor. Da, Lucifer a făcut și acolo exact ce a făcut în Eden, de aceea ei au murit chiar acolo. Biserica de la Rusalii a murit la Niceea, Roma, dar Pomul Mireasă din aceste zile din urmă nu va mai muri.

Ați observat că Lucifer vine cu viclenie, ispitindu-vă cu promisiuni deșarte de putere, ca să vă despartă de Cuvântul lui Dumnezeu?

El a făcut aceasta la Niceea, Roma și o face din nou astăzi, în Conciliul Mondial al Bisericilor.

„Să ne unim! Să fim cu toții una!” spune papa. „Doresc ca toți frații să se unească cu mine în mișcarea ecumenică; să fim una!” Da, așa este. În organizații, voi sunteți una, dar aceasta nu are nimic a face cu Mireasa lui Hristos. Voi nu o puteți ameți cu așa ceva, deoarece Dumnezeu a făgăduit că în zilele din urmă, copiii lui Dumnezeu vor primi înapoi credința originală, credința pe care a avut-o Pomul Mireasă de la început.

Puteți citi această făgăduință în Maleahi 4.5-6b:

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce...inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem.”

Acesta nu este primul Ilie care a venit. Nu, nu! Noi nu vrem să învățăm despre mantaua lui Ilie sau despre alte lucruri de felul acesta, de care avem cu grămada în timpul acesta, ci învățăm doar Cuvântul lui Dumnezeu.

După cum am văzut, făgăduința este dată pentru zilele din urmă.

În Matei 11.7, Isus vorbește despre Ioan, după ce acesta își trimite ucenicii ca să vadă dacă Isus este Cel așteptat sau nu.

„Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dacă nu, ce ați ieșit să vedeți? Asta sau cealaltă?

Dacă nu, ce ați ieșit să vedeți, un proroc?

Da, vă spun, și mai mult decât un proroc...”

De ce spunea aceasta? Pentru că Ioan era mai mult decât un proroc; era solul legământului, iar Isus a continuat:

„Căci el este acela despre care s-a scris: „Iată trimit înaintea Feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta.”

Aceasta este făgăduința din Maleahi 3.1, nu din Maleahi 4.5, pentru că după venirea lui Ilie din Maleahi 4.5, pământul va arde, iar cei neprihăniți vor merge în Împărăția de o mie de ani, unde vor călca pe cenușa celor răi. Aceasta înseamnă că Ilie din Maleahi 4.5 nu este Ioan Botezătorul.

Noi putem vedea această făgăduință împlinită.

Hristos, Căpetenia adevărată, vine în Mireasa Sa și face aceleași lucrări pe care le-a făcut la început, împlinind Cuvântul Său așa cum a făgăduit în Ioan 14.12, unde scrie: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Astfel, Capul și Trupul devin una; una în lucrări, semne și Viață, fiind legitimat de Dumnezeu Însuși prin Cuvântul făgăduit pentru zilele din urmă. Dacă sunteți duhovnicești, veți înțelege.

Și țineți minte: Cina nunții este aproape. Dacă nu ne vom mai vedea, să știți că Cina Nunții este gata să înceapă. Aceasta înseamnă că ne apropiem de intrarea în Împărăția de o mie de ani, care va începe cu răpirea Miresei și nimicirea celor răi, prin urgiile din Pecetea a șasea. Sub această Pecete, lumea va fi curățită prin acțiunea vulcanilor, îndepărtându-se toată stricăciunea și păcatul, și pregătind venirea glorioasei Împărății de o mie de ani.

O, ce minunat este să vedem această triplă descoperire:

- - Dumnezeu în Hristos;

- - Hristos în Biserica Mireasă și:
- - Venirea Împărăției.

Adam și Eva răscumpești și readuși în starea lor originală din grădina Eden. Ei sunt simbolul lui Hristos și al Miresei Sale răscumpestrate și reasezate în Împărăție, conform făgăduinței Sale. Slavă lui Dumnezeu!

Împărăția este pe cale să fie reasezată prin descoperirea triplei taine și prin Cuvântul legitimat personal de Căpetenia adevărată.

Acest lucru nu se poate face prin a spune:

„Bine, slavă lui Dumnezeu! Noi strigăm: „Aleluia! Și cântăm.” Nu-i aceasta!

Eu sunt misionar și am fost de șapte ori în jurul lumii, unde am avut ocazia să văd, nu o dată, păgâni, demoni și tot felul de imitatori, care dansau și strigau. Am văzut tot felul de manifestări firești, drăcești, dar nu la aceasta mă refer, ci la autoritatea și conducerea lui Hristos.

Observați. Fiind identificați în mod personal de către Căpetenia originală, noi avem răspuns la întrebarea diavolului. Amin! Glorie! Noi avem răspunsul la întrebarea diavolului. El, Hristos, este înviat și a plătit prețul, iar acum învie și Trupul Său.

Diavolul nu poate suferi aceasta. Din pricina aceasta se ridică aceste împărății ecumenice, făcând o uniune a lor. Din pricina aceasta urlă diavolul în halul acesta, fiindcă răutatea și planul lui a fost dat pe față de Hristosul cel înviat, prin Trupul peste care are conducerea. Slavă lui Dumnezeu.

Vă gândiți că mi-am pierdut mințile, dar nu este așa. Noi avem răspunsul contra diavolului:

„Nu eu sunt cel care trăiește, ci Hristos Cuvântul trăiește în mine.”

Nu este părerea mea, ci este Cuvântul Său; este împlinirea făgăduinței Lui; este legitimarea puterii Lui. Iat-o aici! El a spus că ea va fi aici și iat-o! Noi avem răspunsul Lui.

Hristos a înviat și a plătit prețul răscumpeării noastre. Dumnezeu S-a arătat în Hristos, în carne și sânge, pentru ca Viața să poată veni în trupul și sângele omului ca să-l poată răscumpea. De ce? Pentru ca Dumnezeu să-Și poată arăta Cuvântul

pentru acest timp, în acest trup răscumpărat, așa cum a făcut-o și în zilele lui Isus. Slavă!

Noi suntem neprihăniți în prezența lui Dumnezeu. Este ca în cazul unei picături de cerneală care cade într-o cadă cu înălbitor. Dacă veți privi, nu veți mai găsi nici o urmă de cerneală: s-a dus, nu se mai întoarce.

Tot așa, când un om este salvat cu adevărat, când acea Sămânță hotărâtă mai dinainte vede Lumina și o primește, păcatele îi sunt iertate, sunt șterse pentru totdeauna. Sunt luate de la noi, s-au dus; au căzut în „înălbitor”, în Sângele lui Isus Hristos și nu vor mai fi amintite niciodată. Dumnezeu le-a uitat, iar acel om stă în prezența lui Dumnezeu, ca un fiu sau ca o fiică a Lui. Amin și Amin!

Acum, noi suntem fii de Dumnezeu. Nu vom fi, ci suntem. Noi suntem răscumpărați și avem răspuns pentru Satana, pentru că Dumnezeu Se legitimează pe Sine, dovedește că este credincios făgăduinței pe care a făcut-o pentru această zi. Aleluia! Căpetenia este aici! Amin. Hristos, Domnul înviat, este aici și Se manifestă în aceeași Putere a Învierii Lui în care a fost întotdeauna.

Acesta este răspunsul împotriva Satanei.

Acesta este motivul pentru care am putut spune: „Viață, vino înapoi!” atunci când acel bărbat a căzut și a murit acum câteva zile și astfel s-a întors la viață. De ce? Pentru că acele cuvinte au fost spuse de Duhul Sfânt.

Din același motiv a revenit la viață și acel băiețel mort din Mexic, măcar că murise cu cincisprezece ore în urmă.

Când a venit vedenia, El a poruncit: „Cheamă-l înapoi la viață!” iar eu am spus: „Acest copil să revină la viață!” Astfel, băiețelul pe care medicii îl declaraseră mort la ora 9.00 dimineața, a revenit la viață în jurul orei 23.00 noaptea și trăiește și astăzi.

Cine a făcut toate acestea? Cu siguranță nu oamenii aceia, ci Căpetenia și Trupul care au devenit o unitate. Acesta este Dumnezeu manifestat în poporul Său. Acesta este motivul pentru care soțul și soția nu mai sunt doi, ci sunt unul. Dumnezeu și Biserica Sa sunt unul: Hristos în voi! Aceasta este marea descoperire a lui Dumnezeu. Slavă Lui!

Noi purtăm Numele Lui; Numele Lui este Hristosul, adică „Cel uns”, sau „Unsul”.

Trupul uns al lui Hristos, Mireasa, Îl manifestă astăzi pe Dumnezeu, la fel cum a făcut-o în acele zile trupul Său pământesc. Acel trup a răscumpărat pe fiecare din aceste trupuri, de aceea Dumnezeu se folosește de ele și lucrează tripla Sa manifestare, mergând spre Împărăție. Înviați, pentru că Cel înviat a plătit prețul pentru noi, iar Dumnezeu a dovedit că suntem răscumpărați.

În Hristos, noi putem sta înaintea lui Dumnezeu, neprihăniți, iar El nu ne mai poate trece pe la judecată, pentru că Trupul din care facem parte a fost deja judecat.

Cum sunt eu o parte a Trupului Său? Simplu: prin faptul că El este în mine.

„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7). De ce? Pentru că El este acolo. Neprihăniți. Slavă!

O, dacă aș putea să-i fac pe oameni să vadă aceasta! De ce ar trebui s-o vadă? Pentru că acesta este Trupul lui Hristos trăind, stând aici răscumpărat.

O, Doamne! Cum? Neprihănit în ochii Lui. De ce suntem neprihăniți? Pentru că suntem biruința Lui. Biserica este biruința Lui. De aceea, am ieșit în aceste zile din urmă cu această Evanghelie slăvită, arătând biruința Lui. El a murit pentru acest scop, iar noi suntem dovada biruinței Lui. Amin! Când Îl vedem coborând și trăind prin Biserică, știm că aceasta este biruința Lui. Aceasta dovedește că El n-a putut fi ținut în mormânt, așa cum nici noi nu putem fi ținuți acolo. Potențial, noi suntem deja înviați, pentru că am înviat din moarte, care este necredința în Cuvântul Său. Noi am înviat din moarte, care este orice crez denominațional, și am venit la Cuvântul cel viu al veșnicului Dumnezeu, care este El Însuși lucrând prin noi și manifestându-Se ca Același ieri, azi și în veci.

Apoi, Cuvântul coboară de la Cap în Trup. Ce este acesta? Același Cuvânt. Nimic nu poate fi adăugat sau scos din El. Deci, pe măsură ce se apropie ziua, Același Cuvânt coboară de la Cap în Trup, dovedind că Trupul și Capul sunt Unul; că suntem Soț și Soție; că suntem carne din carnea Lui, Cuvânt din Cuvântul Lui, Viață din Viața Lui și Duh din Duhul Lui. Amin!

Cum o știți? Prin faptul că Trupul poartă aceeași mărturie, aceleași roade și același Cuvânt, manifestându-L pe Hristos. Da, este aceeași Viață, același Dumnezeu, același Duh, același Cuvânt, aceeași Carte (Amin), aceleași lucrări și aceleași semne. De ce? Pentru că El a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi..”* Aleluia!

Cuvântul legitimat în Trupul Său este chiar scopul morții și biruinței Sale.

Vedeți, **El nu a murit în Duh, ci în trup. Duhul Lui S-a dus în iad, unde a predicat sufletelor din închisoare, în timp ce trupul Său mort zăcea în mormânt. Apoi, S-a întors și Și-a înviat trupul, L-a însuflețit. „A însufleți” înseamnă „a face viu”; a făcut viu trupul Lui, carnea, care era Cuvântul.**

Trupul Său (Biserica), a zăcut mort ani de zile, dar a revenit la Viață treptat, prin restituire, așa că acum Mireasa Sa stă în picioare.

O, cât aș vrea să avem timp să mergem la Ezechiel ca să vă arăt ce scrie despre acele oase uscate!

El i-a zis lui Ezechiel: *„Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învie?”* după care a adăugat: *„Prorocește...!”* (capitolul 37.3-4).

Cum poate veni prorocia? Numai printr-un proroc, pentru că este Cuvântul Domnului.

„Prorocește despre oasele acestea și spune-le: „Oase uscate, ascultați Cuvântul Domnului!”

„...Iată, că voi face să intre în voi un duh și veți învia!” (v. 5).

Imediat au început să le crească vene, carne și piele și s-au ridicat ca o oștire puternică ce mășăluia spre Sion. Slavă lui Dumnezeu! Vedeți? Acesta este El și aceasta este Biruința Lui.

Răscumpărații Domnului vor veni cu bucurie în Sion, iar pe muntele Domnului nu se va face nici un rău.

El dovedește Viața Sa renăscută, legitimându-Se pe Sine, iar Mireasa Sa este independentă față de toți ceilalți; este o Femeie liberă, o Pasăre mare stropită cu Sânge, deosebită de toate celelalte păsări.

Vă mai amintiți din Biblie de pasărea stropită cu sânge, de pasărea pestriță? Ea avea Numele Lui; avea Viața Lui.

Cum au împestrițat ei pasărea, știți? Erau luate două păsări albe. Una era omorâtă, iar cu sângele ei se stropea cealaltă pasăre. Da, aceea era stropită cu sângele roșu al celei dintâi, era împestrițată, apoi își întindea aripile și dădea din ele, în timp ce

sângele „strigă”: „Sfânt, sfânt, sfânt!”, picurând pe pământ.

Tot așa, Hristos, Perechea noastră, Și-a pus Sângele peste noi, Sângele din Viața Sa, așa că ne-am întins aripile stropite cu Sângele Său, strigând: „Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul!” Cu siguranță, Ea este o Pasăre ciudată, dar Ea, Mireasa, este identificată prin El și independentă de toate celelalte biserici.

„Păstrează-te numai pentru ea cât timp trăiți amândoi! Păstrează-te numai pentru El, pentru Cuvânt! Nu lua nici un nume de denomi-națiune și nici un crez, ci doar Cuvântul, pentru că altfel săvârșești curvie.

„Pe Hristos, Stânca puternică eu stau

Toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare”, spune poetul Eddie Perronet.

El este Hristos, Cuvântul, iar Biserica devine Cuvântul prin faptul că El o face o parte din El și astfel este Cuvântul din nou. Mireasa se identifică cu El și este numai proprietatea Lui, deoarece este răscumpărată de El, prin El și pentru El. Acesta este motivul pentru care răcnește diavolul: Pentru că este descoperit.

Prieteni, noi trăim vremuri foarte periculoase, dar amintiți-vă: Scriptura spune că atunci când încep să se întâmple aceste lucruri, timpul a ajuns la sfârșit.

Privind în jur, noi putem vedea cutremurele care au loc și toate celelalte lucruri, iar El a vorbit despre semne înspăimântătoare pe cer, stâlpi de foc plutind în aer, farfurii zburătoare, etc. iar oamenii nu știu ce pot fi toate acestea, n-au nici o idee.

Ați observat îngerii care au venit și au cercetat Sodoma înainte distrugerii ei? Biblia spune că erau trei, dar Unul a rămas cu Avraam. Ei erau Lumini cerești care veniseră să-i cerceteze pe oameni în vederea judecății.

Uitați-vă unde se văd astăzi: în jurul Pentagonului. Acesta este semnul judecății lumii, a Sodomei.

Dar Unul este prezent în mijlocul Bisericii Sale, Hristos Însuși, legitimându-Se pe Sine. Vedeți? Semne în cer și pe pământ.

Desigur, ei sunt legitimați! O, diavolul urlă împotriva acestui lucru: a Cuvântului manifestat numai în Ea.

Dar ceilalți nu au răspunsul. De ce fariseii din zilele lui Isus nu au recunoscut

Adevărul? El le-a spus:

„Dacă Eu scot dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot?” (Matei 12.27).

El a stat singur, și la fel stă singură Biserica Sa. Ea nu este legată de nimic.

El a fost legitimat de Dumnezeu ca fiind trupul în care locuia El, iar Biserica este legitimată ca fiind Trupul Lui pe pământ. Ea este Trupul Lui, Adevărul manifestat al făgăduinței Cuvântului pentru timpul din urmă.

Numai ea, Mireasa, stă pe acest Cuvânt. Din cauza aceasta, răcnește diavolul prin aceste mari organizații și încearcă să facă ceva pentru a o închide pe Mireasă, dar nu vor reuși, pentru că ea va fi luată sus, nu închisă.

Mireasa este înviată acum prin puterea Cuvântului legitimat, care a fost făgăduit pentru Ea. Amin!

O, cât de mult ține Mireasa la făgăduința aceasta!

„El mi-a făgăduit că va veni după mine, iar eu cred ce-a spus!” Vedeți? Da, domnule!

Ea trebuie să se întâlnească cu Căpetenia ei, cu El, Răscumpărătorul Ei, Soțul Ei, Împăratul Ei, Iubitul Ei, Domnul și Mântuitorul ei, în locul rânduit pentru aceasta, pentru că El are un loc în care-și va întâlni Mireasa. Da, Mirele nu lasă nimic afară.

Ea are inelul – identificarea și haina albă, iar El a pregătit locul de întâlnire cu Mireasa Sa, în văzduh. Totul este pregătit: odaia pentru Cina nunții este pregătită, iar oaspeții sunt deja invitați, aleși, în timp ce îngerii stau împrejur, gata să slujească.

O, va fi în curând o întâlnire-n văzduh!

În acea dulce, dulce revedere;

Eu vă voi întâlni, vă voi întâlni Acolo

În Căminul de dincolo de nori.

Vei auzi cântări cum n-ai mai auzit niciodată,

Va fi atât de glorios!, o spun

Și Fiul lui Dumnezeu ne va conduce (manifestarea deplină a lui Dumnezeu)

La întâlnirea din văzduh.

Nu vă bucurați pentru aceasta? El ne-a arătat triplul scop al mării taine a descoperirii Sale. El este Cel dintâi; Cel mai important.

Mă simt atât de bine, încât nu mai pot predica!

Să cântăm:

Ați auzit de micul Moise din stufăriș?

Și de David cel viteaz cu praștia lui?

(Ei au fost doar simboluri).

Ați auzit de Iosif, ce tălmăcea visele?

Și despre Daniel și leii,

Noi am cântat adesea.

O, sunt atâția alții în Scripturi!

Și mi-e dor să-i văd pe toți, o spun!

Curând Domnul ne va lăsa să-i întâlnim

La întâlnirea din văzduh.

(Dar acolo va fi Unul care este Cel mai important).

O, va fi în curând o întâlnire-n văzduh!

În acea dulce, dulce revedere;

Eu vă voi întâlni, vă voi întâlni Acolo

În Căminul de dincolo de nori.

Vei auzi cântări cum n-ai mai auzit niciodată,

Va fi atât de glorios!, o spun

Și Fiul lui Dumnezeu ne va conduce

La întâlnirea din văzduh.

Da, acolo ne vom întâlni cu toții. Haideți toți metodiștii, bapțiștii și orice mai sunteți, care ați fost născuți din Duhul Domnului, să ne strângem mâinile în timp ce cântăm:

O, va fi o întâlnire...

O, este minunat! Vedeți ce va fi El?

Noi am ajuns la încheierea serviciului. Este ora 2.00 și ar fi trebuit să încheiem de multă vreme, dar descoperirea este fără sfârșit, este veșnică, așa cum Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic.

Iată triplul scop al mării taine a lui Dumnezeu, care a fost descoperită:

Dumnezeu arătat în Hristos. De ce? Cu scopul de a o răscumpăra pe Eva cea pierdută și de-a aduce-o în starea originală, în grădina Edenului.

Hristos arătat în Biserica Sa.

O, mă gândesc la cântarea care spune cum s-a legitimat El în Daniel, în Moise și în Ieremia. Ce erau ei? Proroci, iar Cuvântul venea la ei. Cel mai important însă, a fost Cel ce era simbolizat de Dumnezeu prin ei: Hristos.

El a fost simbolizat și prin Adam, care știa ce este corect, dar a ieșit ca să-și răscumpere soția, pentru că ea greșise.

Vedeți? Hristos nu a păcătuit, dar a ieșit și a luat păcatul asupra Sa, ca să-și răscumpere Mireasa pierdută. Puteți înțelege? El S-a arătat pe Sine prin simboluri.

Totuși, toți prorocii din Biblie au fost salvați prin El; fără El ar fi fost pierduți. Și eu trebuie să fiu o parte a acestei descoperiri, ca să fiu ca El, înțelegeți?

În Evrei 11.40 scrie că „ei nu puteau să ajungă la desăvârșire fără noi.”

Vedeți? Mâinile și picioarele nu pot fi desăvârșite fără cap și fără restul trupului. Deci, noi toți suntem desăvârșiți prin El, pentru că: *„Printr-un singur Duh, noi am fost botezați ca să alcătuim un singur trup.”* (1 Corinteni 12.13).

Astfel, noi nu mai venim la judecată, ci am trecut de la moarte la viață. Amin.

Propriul Fiu al lui Dumnezeu, ne va conduce până la întâlnirea din văzduh. Îl iubiți?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi.

(Fratele Branham se roagă peste batiste).

Doamne Isuse, lasă ungerea Duhului Sfânt peste aceste batiste și vindecă-i pe cei bolnavi.

Cum S-a descoperit El? Prin faptul că ne-a iubit întâi. Și ce a făcut?

A răscumpărat mântuirea mea,

Pe crucea din Golgota.

Acel mare înger al Legământului, Cel ce era cu Moise în pustie, Cel ce a venit la Pavel pe drumul Damascului, este Același care a îngăduit să I se facă o fotografie ce a apărut în revista „Life”.

Același Cuvânt; același Domn a venit pe aceeași cale, prin aceeași făgăduință: *„Acolo unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). Înseamnă că El este aici, nu-i așa?

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El.” (Psalmul 34.7).

În jurul cui? A celor ce se țin numai de Cuvântul Său. Adevărul este că nici un om nu poate ține Cuvântul dacă nu se teme de Dumnezeu. Vedeți?

Aceasta înseamnă că în dimineața aceasta, El este în mijlocul nostru, în timp ce I ne închinăm în Duhul.

O, cred că după un mesaj puternic ca acesta, ar trebui să ne închinăm puțin în Duhul! Închideți ochii și haideți să cântăm din nou. Ridicați mâinile spre El.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și a răscumpărat mântuirea mea

Pe crucea din Golgota.

O, cât de mult Îl iubim!

Credința în Tatăl,

Credința în Fiul,

Credința în Duhul Sfânt.

Aceștia trei, Unul sunt!

Diavolii vor tremura,

Și păcătoșii se vor trezi.

Credința-n lahveh cutremură totul.

Slavă lui Dumnezeu! Cât de mult Îl iubim! Slăviți-L în inimile voastre și adorați-L, în timp ce vă gândiți cât de minunat a lucrat.

Uitați-vă la tot ce a făcut pentru noi și amintiți-vă că nici măcar una din toate vedeniile pe care ni le-a dat în acești ani, nu a dat greș.

Copilașilor, nu uitați porunca lui Dumnezeu: iubiți-vă unii pe alții! Iubiți-i pe toți: drepti sau greșiți, sfinți sau păcătoși, pentru că și Dumnezeu îl iubește pe păcătos.

Dacă nu-i iubiți, rugați-vă ca Dumnezeu să vă ajute, pentru că Dumnezeu l-a iubit pe păcătos, iar în voi este natura dumnezeiască.

Aceasta este natura dumnezeiască: dacă un om a greșit, iubiți-l oricum, fără să vă faceți părtași la păcatele lui. Cu blândețe, nu cu reproș sau răutate, spuneți-i despre nădejdea Vieții care este în voi, prin Isus Hristos care vi s-a descoperit prin Duhul Sfânt.

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al tristeții și al durerii.

El mângâiere și bucurie îți va da.

O, ia-L oriunde mergi!

O, Nume scump... (noi avem Numele Lui pentru că suntem numiți după Numele Său).

Nădejdea pământului și bucuria cerului,

Nume scump, O, cât de dulce este,

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Înainte de a ne despărți, vă voi spune un secret:

La Numele lui Isus se pleacă,

Căzând la ale Sale picioare,

Ca Împărat al împăraților Îl vom încorona,

Când calea aici vom sfârși.

Nume scump, O, cât de dulce este!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Nădejdea pământului și bucuria cerului; totul este arătat în Hristos. Dumnezeu, Biserica și orice altceva, totul este arătat în Hristos.

Biblia Hristos; Biblia este Cuvântul scris și El este Cuvântul. Manifestarea Cuvântului este dovada Vieții care a venit în Trupul Cuvântului pentru a-L descoperi. O, cât este de minunat!

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut împotriva oricărei curse,

Când ispitele te înconjoară (ce vei face?),

Rostește doar Numele lui Isus în rugăciune.

Fiind duhovnicești, voi urmăriți lucrurile duhovnicești și așa cum vedeți că acum este ora 2.00 fix, știți că Tragerea a doua este gata și că se apropie Tragerea a treia.

.....

Să ne plecăm capetele... (cineva aduce un mesaj în altă limbă, urmat de tălmăcire).

Dacă puteți înțelege, Duhul lui Dumnezeu a coborât în adunare și ne-a vorbit în limbi necunoscute printr-un om, după care a adus tălmăcirea prin altul, deși nu se cunoșteau.

Vă mai amintiți ce s-a întâmplat când dușmanul a venit, iar ei nu știau ce să facă? Duhul Domnului a venit peste un om și a descoperit ce trebuia făcut. O, Doamne!

Să ne plecăm capetele, cu respect. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

- Amin -